

16853

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМУСКОЙ ЕПАРХІИ

1910

РОЖДЕСТВО ХХІІІ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢЧНИКЪ XXII.

1910.

ПЕРЕМЫШЛЬ,
Зъ печати Йосифа Стифіого.

Содержанє Вѣстника Перемыской Епархіи за рѣкъ 1910.

Дата и чи- сло роз- порядженіи	СО Д Е Р Ж А Н І Е	Число роз- порядженіи	Страница
Ч. I.			
10/1 4451	Инструкція для сповѣдникѣвъ С. С. Служебницъ	1	1
14/12 7907/09	Въ справѣ замовленія „Трифологіона.“	2	2
21/12 8202/09	О жертвахъ на будову церкви въ Клепаровѣ	3	2
3/1 8537	О наданю богос. стипендіи бл. п. Архіпресв. Григорія Шашкевича	4	3
29/11 6895/09	О продажи старои церкви въ Сянкахъ ад Беніова	5	3
26/11 7493/09	Выказъ жертвъ на будову каплицы въ Букѣвску	6	3
11/12 7923/09	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1. сѣчня до 1. цвѣтня 1909	7	5
”	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1 цвѣтня до до 30. червня 1909		8
”	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1. липця до 30. вересня 1909		12
18/1 7193	О часописи „Основа“	8	15
20/1 8240	Выбѣръ нового Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла у Львовѣ	9	15
Ч. II.			
1/2 595	Пошукуе ся мѣся теперѣшного перебуванія о. Володимира Коротковскаго, пароха Глумчи	10	21
27/1 316	Редакція „Посланника“ поручае книжочки мисійніи	11	21
20/1 310	Выказъ уплаченыхъ даткѣвъ до Товариства св. Ап. Петра и о Загальныхъ Зборахъ того Товариства	12	22

Дата и чи- сло роз- порядженн	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число роз- порядженн	Сторона
7/2 767 8/2 8133/09	О жертвахъ на докѣнчене будовы церкви въ Кривчи	13	25
	О жертвахъ на будову богосл. каплицѣ въ Саночанахъ ад Грушатычи	14	26
Ч. III.			
20/2 59/орд. 21/2 1136 21/2 1135 23/2 1181	Архіерейске посланіе о св. великомъ постѣ	15	29
	Речинець до св. рукополаганя въ Єреи	16	36
	Конкурсъ на опорожнену парохію Краковѣ	17	36
	Конкурсъ на посаду гр. к. катихита при ц.к. гимназіи въ Сокали	18	36
Ч IV.			
11/2 775 5/3 1041	Молитвы о Соединенне въ першу недѣлю кожного мѣсяця	19	37
	Въ справѣ приготавлиючихъ робѣтъ до спису людности зѣ кѣнцемъ року 1910	20	38
23/2 1060 5/3 1274	Богословіе пороственне выдана Свѣт. Дра Іосифа Мъльницкого	21	39
	Приписы дотычно невалажнымъ выплатамъ поборѣвъ за- осмотреня	22	39
8/3 1393	Конкурсъ о стипендію бл. п. о. Павла Контуровича Мат- ковского	23	40
15/3 1489	Речинець испыту квалификаційного на катихитѣвъ шкѣлѣ выдѣловыхъ	24	41
14/3 1490 23/3 1963	Речинець испыту конкурсового о бенефіціи душпастьерскі	26	42
	Справоздане зѣ дѣяльности Товариства „Власна Поміч“ въ Станиславовѣ,	26	42
28/2 1306	О жертвахъ на будову церкви къ Нановой	27	43

Дата и чи- сло роз- поряджена	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число роз- порядженя	Сторона
Ч. V.			
25/3			
1178	„Гомілетика“ Альбана Штольца	28	45
28/3			
1628	Въ справѣ заключенія супружествъ подданныхъ російскихъ въ Австріи	29	46
4/4			
2216	Въ справѣ разбираия старыхъ, деревяныхъ церквей	30	47
6/4			
2286	Конкурсъ на опорожненій парохіи	31	48
6/4			
2315	О вынайденою акту уродженя Михаила Ржемѣнецкого	32	49
6/4			
481	О выданю о. Е. Мустяновичемъ сотрудникомъ Кушницкимъ книжочки „Короткая исторія церковная“	33	49
Ч. VI.			
9/5			
141/орд.	Розбелане вспольныхъ листѣвъ пастырскихъ	34	53
12/5			
3254	Поручене дѣла Всесв. О. Дра Масцюха: „Церковне право супруже“	35	54
12/4			
2342	О выказаню ся вѣдпусткою Уряду дек. при обниманю но- выхъ посадъ	36	55
18/4			
2473	Въ справѣ вылученя доч. Хоросниця вѣдъ парохіи Селиска	37	55
3/5			
2797	Въ справѣ унифікаціи облигацій довгу державного	38	55
21/4			
2821	Завѣдоване майномъ церковнымъ	39	57
13/5			
3117	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1909	40	58
Ч. VII.			
16/5			
3218	Въ справѣ краєвого Товариства господарского „Сѣльскій Господарь“	41	65
21/5			
2943	Въ справѣ дотацій дяковъ	42	67
13/5			
3267	Въ справѣ иконостасѣвъ и церковныхъ образѣвъ	43	68

Дата и чи- сло роз- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число роз- порядженя	Страница
13/5 3288	Щоденна Св. Літургія для школьної молодежи въ часѣ вѣдъ 1. мая до ферій и вѣдъ 1. вересня до 1. жовтня	44	69
13/5 2090	Вѣдозна о жертвы на будову мешканя для пароха въ Островъ	45	70
Ч. VIII.			
9/7 4629	Речинець до св. Рукополаганя въ Іереи	46	73
9/7 4630	Речинець до поданя о принятѣ до дух. Семинара въ Львовъ и до Папской Колегіи въ Римъ	47	73
1/7 4527	Конкурсъ на посаду катихита при 5 клас. школъ муж. въ Мостахъ вел. и при 4. кл. школъ муж. въ Куликовѣ.	48	74
5/7 4654	О духовныхъ вправахъ для ОО. Катихитѣвъ и загальныхъ зборахъ товариства катихитѣвъ	49	74
12/7 4867	Конкурсъ на префекта закрестіи при катедральномъ Храмѣ въ Перемышля	50	75
9/7 4881	Справа вѣча католицкого	51	75
14/7 4919	Речинець подаваняся до пѣвческаго заведеня	52	78
16/6 3851	Выказъ жертвъ на потреби церковній въ р. 1910 зъ паро- хія Дашѣвка въ коронахъ	53	78
Ч. IX.			
15/8 4577	Бреве Папске дотычно продажи и обдѣженя дѣбрь цер- ковныхъ	54	81
14/8 299/орд.	О вправахъ духовныхъ для священства	55	84
15/8 5559	Въ справѣ реколекцій для оо. Катихитѣвъ	56	85
15/8 5387	„Цѣла правда про радыкаловъ“ выданя о. Юліяна Дзеровича	57	85
16/8 4139	О частѣмъ и щоденномъ св. Причастію, выданя о. Д. Ткачука	58	86
16/8 5579	О высылцѣ квестіонара въ справѣ руского школьництва въ Галичинѣ	59	86
7/5 3117	Станъ касы вдов. сир. Института	60	87

Дата и чи- сло роз- порядження	СО Д Е Р Ж А Н Ё	Число роз- порядження	Страница
Ч. X.			
27/8 5788	Розпоряджене взглядомъ всѣхъ дотеперѣшнихъ вѣднустѣвъ для церквей, пѣдъ угрозою неважности ихъ	61	93
Ч. XI.			
15/9 4890	Въ справѣ интабуляціи дерева опалового	62	95
3/10 6945	Конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ 6-клас. муж. въ Турцѣ	63	96
1/10 6959	Конкурсъ на опорожненій парохіи	64	96
4/10 6976	Конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ 5-клас. муж. въ Добромили	65	97
11/8 5263	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1. цвѣтня 1910 до 30. червня 1910	65	98
5/10 6633	Выдавництво книжочки „Отче нашъ в читаняхъ“ о. Алексан-дра Коренця	66	102
5/10 6633	Розсѣлка вѣдозвы „Спѣлки продукційнои.“	67	102
Ч. XII.			
18/10 7331	О загальныхъ зборахъ Товариства катихитѣвъ	68	105
15/10 6270	Заказъ накрывати дахи церквей и старинныхъ будѣвлей етернітомъ	69	106
17/10 7167	Конкурсъ на богос. стипендія б. в. архипрезвитера Гр. Шашкевича	70	107
17/10 7308	Конкурсъ на посаду катихита при народ. школахъ въ Мо-стахъ вел. и Куликовѣ	71	107
20/10 7426	Речинець до св. Рукополаганя въ Іереи	72	108
19/10 6932	Пошукуеся парохіи въ котрѣй б. п. о. Чоловскій бувъ па-рохомъ и деканомъ	73	108

Дата и чи- сло розпо- рядженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число раз- порядженя	Страница
Ч. XIII.			
28/10 7686	О выданю о. Михайломъ Баричко парохомъ въ Щирци ерей- ского Провѣдника духовного	74	109
31/10 7338	Церковный свѣтсонникъ для школьной молодежи. выданя о. I. Кипріяна пароха въ Немировѣ	75	110
2/11 7602	Вылучене Ясѣнки стецевой вѣдъ звязи зъ парохією Лоси- нецъ декан. Высочаньского	76	110
3/11 7790	Загальнй Зборы Товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ	77	111
31/10 7649	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1. липня. до 30. вересня 1910	78	111
Ч. XIV.			
23/11 557 ^о /орд.	Motu proprio св. Отца Пія П. X. о модернизма	79	117
Ч. XV.			
5/12 9023	О конскрипціи	80	133
29/11 8869	Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для бѣдныхъ церквей въ Галичинѣ	81	134
22/11 8547	Поручае ся книжку: „Суспільне питане“	82	135
23/11 7898	О выборѣ выдѣлу Товариства катихитѣвъ у Львовѣ	84	136
1/12 8920	О кухнѣ дешевой для убогахъ ученикѣвъ руской гѣмнази въ Перемышлѣ	85	137
8/12 9114	О зборахъ филии Товариства св. Ап. Павла въ Перемышлѣ	86	137
Ч. XVI.			
11/12 781/орд.	Декретъ: De amotione administrativa ab officio et bene- ficio curato . . . „ <i>Maxima. Cima</i> “	87	141
13/12 7561	Въ справѣ фалшивого записованя въ метрикахъ назвискъ родовыхъ	88	151
9/12 9026	„Науки на Свята“ выданя о. Теодора Савойки	89	152
8/12 8916	О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундаціи бл. п. За- рицкого церковь въ Михалевичахъ деканата Комар- няньского	90	152

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1910.

Выдано 25. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 4451/09. Инструкція для сповѣдниковъ С. С. Служебницъ.

Сестри Служебницѣ Пр. Д. Маріи, котрѣ кѣлька разѣвъ на тыждень а часомъ и цѣ дня приступаютъ до св. Причастія, не суть обовязанѣ кождого разу приступати передъ тымъ до св. Тайны Покаяня, кромѣ потребы а звычайно выстарчае, если сповѣдаютъ ся разъ на тыждень. При св. Сповѣди не належить накладати великихъ покутъ н. пр. вѣдчитуваня кѣлькохъ акафистѣвъ або такихъ покутъ, котрѣбы звертали увагу иншихъ Сестеръ якъ пр. пѣстѣ. Понеже Сестры звычайно цѣ тыжня сповѣдаютъ ся, тому выстарчить за покуту наложити якусь одну коротеньку молитву. Если Сестра сповѣдаючи ся для бѣльшого жалю або упокореня пѣсля принятого въ аскезѣ звычайю, додасть зъ давнѣйшого житя загално якійсь грѣхъ вже сповѣданный, не треба бѣльше выпитувати ся о сей грѣхъ, бо се есть зовсѣмъ злишне. При слуханю св. Сповѣди Сестеръ належить памятати, цѣо заховане законного правила не обовязуе пѣдъ грѣхомъ, хѣба цѣо правиломъ наказуе ся такий обовязокъ, якій и поза правиломъ обовязуе пѣдъ грѣхомъ.

Належить однакъ звертати увагу на точное выповнене правила, понеже придержуване ся его есть рѣчею дуже спасенною и Сестры суть обовязанѣ высоко его цѣняти.

Що до поучень въ св. Сповѣди, то звертаєсь увагу, що они мають бути лишень поученнями короткими и то лишень тогды, коли заходить потреба, впрочѣмъ можна ихъ зовсѣмъ залишити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль, 10. Сѣчня 1910.

Ч. 2.

Ч. 7907/09. Въ справѣ замовленя „Трифологіона.“

Інститутъ Ставропигійскій намѣряє приступити до выпечатаня въ новѣмъ накладѣ церковной книги „Трифологіонъ“, такъ якъ давнійші наклады цѣлковито вычерпали ся. Позаякъ печатане такой книги стояти буде до 30.000 К. а такого великого выдатку на мѣгъ бы Інститутъ Ставропигійскій повести, если не буде мѣгъ надвѣстися на отвѣтній збутъ той книги, протое поручає ся Всч. деканальнымъ урядомъ запытати всѣхъ Всч. ОО. Душпастврѣвъ деканата чи намѣряють тую книгу набути, а Всч. Уряды деканальни до кѣнца мѣсяця лютого слѣдующого року предложать тутъ справозданє, котрѣ церкви готови тутъ закупити „Трифологіонъ“, по чѣмъ Еп. Консисторія Інститутъ Ставропигійскій о числѣ замовленыхъ примѣрникѣвъ завѣдомить.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, 14. Грудня 1909.

Ч. 3.

Ч. 8202/09. О жертвахъ на будову церкви въ Клепаровѣ.

На прошенє Хв. комітету для збирания складокъ на будову Церкви въ Клепаровѣ ад Львѣвъ Еп. Консисто́ріи долучає до сего числа Вѣстн. Епар. дотычну вѣдзову и поручає Всч. духовенъству Нашой Епархіи причинитися хочбы наименшими жертвами до сего свѣтлого, и въ теперѣшнихъ часахъ такъ важного и конечного дѣла. Надвючися що Всч. Духовенъство Нашой Епархіи, яке въ подѣбныхъ случаяхъ дало свѣтлі своей жертвенности доказы, и теперъ помони своей не вѣдмовить, просимо присылати жертвы до тут. Еп. Консисто́ріи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, 21. Грудня 1909.

Ч. 8587/09. О наданю богос. стипендіи бл. п. Архіпреев. Григорія Шашкевича.

Переmysка гр. к. Катедральна кашитула надала богослужебни стипендіи зъ фондаціи бл. Архипрезвитера Григорія Шашкевича на р. 1910 слѣдующимъ Ереямъ: 1) Петрови Мекелитѣ парохови въ Прусъку, 2) Брониславови Давидовичеви парохови въ Спринѣ, 3) Петрови Княжиньскому парохови въ Тасовицѣ, 4) Ілярону Гелѣ экспозитови въ Шляхтовой, 5) Василію Гучкови сотрудиикови въ Курылѳовицѣ, 6) Стефанови Когутови сотрудиикови въ Радымнѣ, 7) Володимирови Дубови сотрудиикови въ Ярославѣ, 8) Іоанови Карпевичови сотрудиикови въ Куликовѣ, 9) Михайлови Тарчанинови сотрудиикови въ Гребенцяхъ, 10) Емиліянови Котысу сопом. въ Рѣчицѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Переmysль, 3. Сѣчня 1910.

Ч. 6895/09. О продажи старои церкви въ Сянкахъ ad Беніова.

Урядъ нар. въ Беніовой просить о проголошене слѣдующои вѣдозвы:

„Продажъ старои Церкви въ Сянкахъ. Добра деревяна 1831 р. збудована Церковь въ Сянкахъ, зъ фронтвою высокою вежою на дзвонъ и малою копулою на серединѣ даху продасть ся заразъ за 1600 кор. разомъ зъ старыми престолами и иконостасомъ. Церковь довга 14 м. широка 6-40 м. а высока въ сердинѣ 7 м. На жадане вышле ся фотографія. До мѣщевой стаціи Сянки 2 кл. Продае Урядъ парохіяльній гр. кат. въ Беніовой п. Сянки. Ал. Хтеѣ, парохъ.“

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Переmysль, 29. Листопада 1909.

Ч. 7498/09. Выказъ жертвъ на будову каплицъ въ Букѳовску.

За ініціативою підписаного піднесено року 1906 гадку, щобы въ мѣсточку Букѳовско, де була колись руска церковь, поставити хоть богослужебну каплицю. Въ той цѣли зложено комѣтетъ и на его вѣдозву вплынули слѣдующіи жертвы въ коронахъ:

Вп. Климъ Розлуцкій, ц. к. нотаръ въ Буківску 200, зъ складки на вѣчу въ Сяноцѣ 43, Вп. Ярославъ Лепкій, ц. к. совѣтникъ суду 20, п. Кмешко, учитель зъ Полянъ суровичвыхъ 5, Дирекція тов. „Бескиль“ въ Сяноцѣ 50, Всч. Олимпъ Полянскій зъ Юровецъ 10, О. Алексей Очабрукъ зъ Волицы 5, Др. Орестъ Литвиновичъ зъ Теробовль 10, О. Антоній Барновичъ зъ Лукового 5, Зигфридъ Турянскій, Львовъ 1, Антинъ Мисокѡвъ, Станиславѡвъ 5, Иванъ Константиновичъ Дынѡвъ 2, Николай Хиликъ, Комарно 1, Александеръ Малашокъ зъ Паушѡвки 2·25, Др. Романъ Ковшевичъ, Станиславѡвъ 2, Болеславъ Лѣщинскій, Жовква 4, Ірена и Юрко Студинскій 6, Симеонъ Ручка, Сколе 10, О. Петро Яцишинъ зъ Рипянки 3, Ілія Ткачуникъ, Станиславѡвъ 2, О. Иванъ Порайко, Станиславѡвъ 2, Козакевичъ совѣт. суду, Львѡвъ 2, Вѣтошинскій професоръ, Львѡвъ 2, Иванъ Будний, Жовква 1, О. Іосифъ Красицкій зъ Неставичъ 3, О. Николай Ивановскій зъ Модрича 10, Іосифъ Хомѣцкій, Чернѡвѣцъ 2, О. Иванъ Порайко, Станиславѡвъ 11·53, О. Михайло Шумило, Цикѡвъ 6, Иванъ Бѣлоскѡрскій, Красне 1, О. Борковскій Грушова 5, О. Андрей Сутикъ Волосѡвъ 4, О. Ілярій Вегриновичъ. Явѡрникъ 6, Тимофей Ковбасюкъ, Сѣльне 7·11, Вп. Ярославъ Лепкій совѣт. суду 4, О. Волод. Вахнянинъ, Суровиця 16, Юліянъ Шухевичъ, Коломыя 1, Теодоръ Микитивъ, Чемеринцѣ 3, Волод. Куриловичъ, Риманѡвъ 6, Шеховичъ судія, Риманѡвъ 14, Иванъ Тарасъ, Журавиця 1, Брацтво церковне, Осталовичъ 2, Вп. Ярославъ Лепкій, складку въ Сяноцѣ 34, Панѣ Батицка, Карликѡвъ 8, О. Алексей Очабрукъ 2, О. Сѣкиржинскій, Сянокъ 1, О. Иванъ Порайко, Станиславѡвъ 4·13, Симеонъ Ручка, Львѡвъ 6, „Народна Торговля“ Львѡвъ 20, Товариство обезпечень „Днѣстеръ“ 25, Товариство кредитове „Днѣстеръ“ 25, Панѣ Марія Гоцка, Пиняки 50, Робакъ, Сянокъ 2, Брацтво церковне, Токарня 10, Совѣтникъ суду Ярославъ Лепкій 25, Нотаръ Климъ Розлуцкій 25, Институтъ Ставропигійскій 100, О. Константиновичъ, Сянокъ 5, О. Иванъ Титаръ, Ганчова 10, О. Мих. Медвецкій, Бѣла 3, Гнать Восводка, Решѡвъ 1, Велокопольскій, Качия 1, Рускій Народ. Дѡмъ у Львовѣ 100, Товариство Ризниця, Самбѡръ 40, Високопр. Митроп. Шептицкій 50, Др. Титъ Мишковскій, Львѡвъ 5, Панѣ Анна Подляшецка, Гладисѡвъ 2, О. Михаилъ Шумило, Стронятинъ 4, Ольга Пацканъ, Бжеско 1, О. Иванъ Златоустъ Отто, Лишня 5, На руки совѣтника Ярослава Лепкого: О. Олимпъ Полянскій вѡдъ себе 5, вѡдъ читальни 5, вѡдъ крамницѣ 5, вѡдъ церкви 5, О. Андрей Кочиркевичъ, Вислокъ 61·02, Товариство кред. уряд. священникѡвъ 20, Панѣ Іосифа Мацѣльнѣска, Львѡвъ: вѡдъ Романа Дисровича 1·20, Марія Голіпатѡвна 1, Кор. Матковскій 10, Іосифа Мацѣльнѣска 10, Панѣ Марія Гоцка, Видинѣвъ 10, Зъ складокъ въ церквѣ Волицы 70, Иванъ Ковальчикъ, Волиця 10, о. Тарасовичъ, Мокротинъ 2, Впр. О. Зубрицкій крилошанинъ 10, О. Ольшанскій вѡдъ себе и громады Вислока 40, О. Юліянъ Сембратовичъ вѡдъ себе и парохіи 20, О. Волод. Полошиневичъ Пѣавне 10, О. Антоній Клачинскій, Морохѡвъ 10, О. Иванъ Рудавскій, Карликѡвъ 10, О. Алексей Очабрукъ, Волиця 4, О. Лаврентій Ле-

вицкій, Токарня 10, О. Дмитрій Габла, Радошиць 10, О. Саламонъ Віктор, Воробликъ 15, О. Олимпъ Полянскій, Юрѳвъ вѳдь себе 5, вѳдь крамниця 5, вѳдь церкви 5, О. Кульшатицкій, Городокъ 50, Уряд парох. Ялинъ 7, О. Ілярій Вегриновичъ, Явѳрникъ 27-30, О. Левъ Самбратовичъ, Чертежь 30, О. Іванъ Лѳщинскій, Команьча 10, вѳдь громады Чистогорбъ 49-74, вѳдь громады Команьча 36, Урядъ громадскій Сяночокъ 14, О. Іванъ Рудавскій вѳдь парох. Карликѳвъ и Прибишѳвъ 85-02, О. Калужняцкій, Загѳре 10, Урядъ парох. Тарнавка 23, О. Шатинскій, Тирява волоска 10, Совѳтникъ Яр Лепкій складку 13-30, О. Володимиръ Гамерскій, Ясель 24, О. Вікторъ Кмицикевичъ, Короликъ 7, Мих. Конасевичъ, Чертежь 4, О. Володимиръ Заяць, Полонна 30, О. Антоній Барновичъ, Лукове 10, О. Алекс. Яворскій, Лопушанка хомня 3, Ви. Ярославъ Лепкій, совѳтникъ суда складку 275, Іванъ Тимчукъ, складку 10-90, Товариство „Вѳра“ Перемышль 30. Разомъ зѳбрано 2052 К. 37 сот.

Тѳ гроши суть умѳщенѳ на книжочкахъ щадничкѳхъ Ч. 910 и 1013 въ товариствѳ кредитѳвѳмъ „Бескидъ“ въ Сяноцѳ. Справа будовы богослужебнои каплицѳ въ Букѳвску на разѳ застановлена, понеже обстоятельство не суть ко тому. Нестало въ Букѳвску трѳхъ впливовыхъ и дягельныхъ людей, котрѳ справу будовы каплицѳ горячо попирали. Ласкавымъ жертводателямъ сердечно дякую и поручаю ся на дальше ласкавои памяти. Волиця, дня 20 падолиста 1909. За комѳтетъ: Алексей Очабрукъ, парохъ.

Вѳд гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 26. Листопада 1909.

Ч. 7.

Ч. 7928/09. Станъ касы вдов. сир. Института за чаеъ вѳдь I сѳчня до I цвѳтня 1909.

А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ.

Прихѳдъ	Гѳтѳвка		цѳбини папери		Розхѳдъ	Гѳтѳвка		цѳбини папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кос.	с.	Кор.	с.
1) Переносъ 1908	63891	26	339210						
2) Тымчукъ Іоанъ	200								
3) Сенета Богданъ	80								
4) Калужняцкій Орестъ . . .	200								
5) Д. Мокрянскій вѳдь о. Іоана Ильницкого . . .	400								
6) Исайчикъ Ром.	100								
7) Єсыпъ Іоанъ .	200								
8) Бережницкій А.	200								
9) Маланякъ Стеф.	400								
10) Грабъ Волод.	200								
всего	65871	26	339210						

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ:

П р и х о д ъ	Готѳвка		Р о з х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	11.172	52			
2) Дек. Нижанковскій вѳдъ оо. Юл. Кульматацкаго и Юсиф. Мащака по 20 кор.	40	—			
3) Дек. Мостнскій вѳдъ о. І. Рейнаревича 22 к. и Юсифа Черкавскаго 20 к.	42	—			
4) Крушинскій Романъ	60	—			
5) Трешневскій Михаилъ	20	—			
6) Дек. Добромильскій вѳдъ о. Алек. Чайковскаго 40 а вѳдъ оо. Ген. Полянскаго, Ал. Гу- кевича и Карпяка М. по 20 к.	100	—			
7) Кмитъ Поліевктъ	10	—			
8) Дек. Перемышско - город. вѳдъ о. С. Мацюрака	20	—			
9) Комарницкій Михаилъ	20	—			
10) Грицикъ Григорій	51	20			
11) Лысякъ Володиміръ	20	—			
12) Крушинскій Романъ	40	—			
13) Кульчицкій Симсонъ	2	25			
14) Паяковскій Николай	17	95			
15) Долошицкій Юсифъ	60	—			
16) Др. Титъ Мишковскій	30	—			
17) Накловичъ Михаилъ	21	—			
18) Щирба Михаилъ	20	—			
19) Захаріевичъ Антоній	20	—			
20) Дек. Оленицкій вѳдъ о. Ант. Шведицкаго	20	—			
21) Татомиръ Іоанъ	105	—			
22) Дек. Старосѳльскій вѳдъ оо. В. Алексина М. Булы по 20 к. авѳдъ о. К. Грыцикевича 21 к.	61	—			
23) Дек. Мокрянскій вѳдъ о. Іоана Ильницкаго	200	—			
24) Куновскій Маркилій	45	30			
25) Черевко Іоанъ	20	—			
26) Ковальскій Іоанъ	22	—			
27) Савицкій Іоанъ	60	—			
28) Кмитъ Поліевктъ	20	—			
29) Дубъ Юсифъ	200	—			
30) Урядъ парох. въ Лунковѳ	20	—			
31) Дек. Перемышско городскій вѳдъ о. Даніила Михайлова	24	30			
32) Людкевичъ Юсифъ	320	—			
33) Грабъ Володиміръ	69	55			
34) Омелинъ Вахнянинъ	20	05			

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
35) Алексей Хтей	20	—	1) Датковъ до розданой милостинѣ	55	—
36) Володиміръ Полошиневичъ	20	—	2) До фонду розпорядимого по рѣшеню Общого Собранія	4400	—
всего	13014	12	3) Эквивалентъ за 1909	313	—
розходъ	4768	—	всего	4768	—
остае	8246	12			

в) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	23783	18	Вдовамъ и сиротамъ за 1908 р.	27293	90
2) Ихъ Ексецеленція Константинъ Епископъ	200	—	2) Передатокъ на 1909	1304	—
3) Гмитрикъ Иляріонъ	20	—	3) Слуги консисторскій	15	—
4) Куновскій Маркилъ	20	—	4) Комисія шконтруюча	85	—
5) Венгриновичъ Илярій	40	—	5) Опалъ и освѣтлене салѣ на Собранія	20	—
6) Рихлевскій Володимиръ	40	—	6) Переказы, порто почтове	37	96
7) Чеховичъ Іосифъ	40	—	всего	28755	86
8) Папъ Володимиръ	40	—			
9) Гумецкій Юліанъ	20	—			
10) Дек. Дрогобицкій именно зложили по 20 к. оо. М. Татомиръ, І. Дашкевичъ, А. Лавровскій І. Ивановскій Т. Пѣхъ 40 к. Тад. Скородивскій 20 к.	140	—			
11) Калимонъ Іоанъ	40	—			
12) Калиновичъ Іосифъ	40	—			
13) Зъ фонда резервового	4400	—			
всего	28823	18			
розходъ	28755	86			
остае	67	32			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 1. цвѣтня 1909 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѣвка	65871 К. 26 с., цѣнный папери	339210 К. — с.
II. " резервовый	"	8246 К. 12 с., " "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	67 К. 32 с., " "	— К. — с.
Всего готѣвкою		74184 К. 70 с., ц. паперами	339210 К. — с.

Відповідно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:		339210 К. — с.,
II. 1.	на книж. щадничихъ „Руской Щадницѣ“ ч. 345 . . .	749 К. 75 с.
2.	„ „ „ „ „ ч. 2287 . . .	7831 К. 48 с.
3.	„ „ „ „ „ ч. 2354 . . .	6969 К. 17 с.
4.	„ „ „ „ „ ч. 160 . . .	20000 К. — с.
5.	„ „ „ „ „ ч. 178 . . .	20000 К. — с.
6.	„ „ „ „ „Вѣры“ ч. 1592 . . .	8244 К. 95 с.
7.	„ „ „ „ „ ч. 2466 . . .	4328 К. 12 с.
8.	„ „ „ „ „Нивы“ ч. 17 . . .	6625 К. 50 с.
9.	ГОТОВЫМИ	435 К. 70 с.
Разомъ		74184 К. 70 с.

М. Комарницкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Кошко
касієръ.

Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ I цвѣтня до 30 червня 1909.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1) Переносъ	65871	26	339210	—					
2) Гѣрнякъ Мих.	200	—							
3) Ладижинскій Р.	400	—							
всего	66471	26	339210	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		Розхѣдъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	13014	12			
2) Дек. Порохницкій вѣдъ о. Корнелія Винницкого	50	—			
3) Кункевичъ Василій	100	—			
4) Дек. Старосольскій вѣдъ о. К. Грушкевича	21	—			
5) Людкевичъ Юсифъ	24	57			
6) Калмонъ Іоанъ	34	28			
7) Ладижинскій Романъ	50	—			
8) Кмитъ Поліевктъ	5	—			

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
М. Юзвьякъ, В. Горницкій	140	—			
17) Дек. Куликѣвскій именно зложили по 20 к. Д. Теле- сницкій, Т. Козакъ, Т. Мусѣй К. Грушкевичъ, І. Карпевичъ, М. Тарчанинъ, Л. Набакъ, Д. Гура, І. Иванецъ, М. Шуми- ло, І. Пелехъ, В. Крайчукъ, В. Ольшанскій и о. М. За- лѣтачъ 70 к.	330	—			
18) Дек. Мостискій именно зло- жили по 20 к. В. Ясеницкій, А. Бенцѣнъ, М. Боднаръ, Н. Сенета, С. Кмицикевичъ, І. Черкавскій, І. Дуцько, В. Га- мерскій, М. Черлючакевичъ, С. Федоронько, Н. Свѣра 50 к.	250	—			
19) Дек. Добромилскій именно зложили по 20 к. оо. М. Тим- чишинъ, Л. Калужняцкій, Н. Бурмичъ, С. Ильницкій, Р. Гуменюкъ	100	—			
20) Дек. Высочанскій именно зложили по 20 к. А. Хтей, М. Петровскій, А. Кордасе- ричъ, В. Рыхлѣвскій, оо. М. Прухницкій 40 к. Игнатій Шихъ 66 к. 20 с. Е. Гомза 40 к.	226	20			
21) Павловскій Константипъ	20	—			
22) Дек. Мушинскій именно зложили по 20 к. оо. М. Фе- цица, П. Цапинскій, Т. Кач- марчикъ, П. Сандовичъ, І. Парилевичъ, Д. Хилякъ, Н. Билвнскій, Гав. и Іоан. Гна- тишакъ, А. Брановскій, І. Ру- синакъ, І. Х. Дуркотъ, Иг. Вислоцкій, М. Карякъ, Д. Мохнацкій, І. Х. Дуркотъ 28 к. В. Козловскій, Гр. Копыстинь- скій, Е. Венгриновичъ, С. Во- лянскій, Ап. Константино- вичъ 28 к. В. Мохнацкій, И. Гела, Алекс. Дуркотъ . . .	504	—			
23) Дек. Потелицкій именно зло- жили по 20 к. І. Кошель, Н. Осмѣловскій, А. Колпачке- вичъ, Ю. Манастирскій, Н. Б. Ломницкій, В. Гойдишъ, І. Бо-					

Водиовѣдно до того справозданя найдено въ касѣ :

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:	339210 К. — с.,
II. 1. на книж. щадничихъ „Вѣры“	ч. 1592 . . . 8244 К. 95 с.
2. „ „ „ „	ч. 2466 . . . 4828 К. 12 с.
3. „ „ „ „Нивы“	ч. 17 . . . 5625 К. 53 с.
4. „ „ „ „Рускои Щадницѣ“	ч. 160 . . . 20000 К. — с.
5. „ „ „ „ „	ч. 378 . . . 20000 К. — с.
6. „ „ „ „ „	ч. 345 . . . 10249 К. 75 с.
7. „ „ „ „ „	ч. 2287 . . . 7831 К. 48 с.
8. „ „ „ „ „	ч. 2354 . . . 6969 К. 17 с.
9. ГОТОВЫМИ	206 К. 24 с.
	<hr/>
	Разомъ . . . 83455 К. 24 с.

М. Комарицкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касирь.

Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1 липня до 30 вересня 1909.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫИ.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнныя папери		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка		цѣнныя папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1) Переносъ	66471	—	339210	—					
2) Кишакевичъ Ник	200	—							
3) Чавсъ Петръ	200	—							
4) Кузичъ Василій	100	—							
5) Тысовичъ Ник.	320	—							
6) Рейнаровичъ I.	279	—							
всего	67570	26	339210	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	14424	—	1) Переносъ	4768	—
2) Борковскій Яковъ	284	09	2) Эквивалентъ за II. пѣврѣкъ	313	40
3) Максимовичъ Юсефъ	91	59	1909		
4) Сабараі Іоанъ	40	—	всего	5081	40
5) Кондрацкій Василій	20	—			
6) Лучечко Петръ	111	—			
всего	14970	68			
розхѣдъ	5081	40			
остае	9889	28			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Перенось	39341	12			
2) Дек. Ольховецкій именно зложили по 20 к. оо. І. Калу- жняцкій, Вас. Полянскій, Р. Чайковскій, І. Гамерскій, В. Заяць, А. Виковичь, Георг. А. Барновичь	160	—			
3) Дек. Перемыско-заг. имен- но зложили по 20 к. оо. В. Залевскій, М. Косоноцкій, А. Гайдукевичь, Т. Пасѣчинскій В. Бачинскій	120	—			
4) Дек. Устрицкій именно зло- жили по 20 к. оо. Н. Павь- ковскій, Т. Войтовичь, Ю. Негребецкій, П. Олексинь, Г. Спрысь, М. Попель, І. Би- линскій, Арт. Мельникъ, І. Дубъ	180	—			
5) Дек. Любачѡвскій именно зложили по 20 к. оо. І. Под- ляшецкій, Е. Гриневецкій, О. Спротинскій, Г. Вербицкій, А. Козенка, І. Гошовскій, І. Костекъ, С. Метеля, М. Ко- куревичь	180	—			
6) Шихъ Игнатій	340	—			
7) Дек. Бирчанскій именно зложили по 20 к. оо. Р. При- слопскій, Н. Стеципинь	40	—			
8) Дек. Нижанкѡвскій именно зложили по 20 к. оо. П. Сту- пницкій, М. Жарскій, В. Вен- гриновичь, М. Дороцкій, В. Гинилевичь, В. Ильницкій, Е. Бѣлинскій	140	—			
9) Дек. Сокальскій именно зло- жили по 20 к. оо. Е. Кри- ницкій, К. Давидовичь, І. Ка- ливскій Д. Михальчукъ, М. Миколаевичь, В. Левицкій, А. Менциньскій	140	—			
10) Лесакъ Іоанъ	20	—			
11) Дек. Коросьвянскій именно зложили по 20 к. А. При- слопскій, Т. Мерена, І. Му- дрый, М. Артемочичь, Р. Дри-					

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
маликъ, І. Богускій, Л. Мѣйскій 28 к. А. Гонкій 25 к.	173	—	1) Переносъ	32013	14
12) Дек. Саноцкій вѣдь о. І. Гамерского	20	—	2) Кордасевичъ Анатоль	88	50
13) Максимовичъ Іосифъ	20	—	3) Передатокъ вдовамъ на р. 1909	1560	—
14) Дек. Бирчанскій вѣдь о. Юліяна Чучкевича	20	—	4) Издержки Комисіи шконтрующей	95	—
15) Дек. Белзкій именно зложили по 20 к. оо. В. Ковальскій, М. Лазоринакъ, Н. Крайчикъ, І. Ковальскій, К. Селецкій, Л. Салукъ 60 к.	160	—	5) Выписка протокола	6	—
16) Миколайчукъ Мар.	20	—	6) Печатня за Протоколъ	320	—
17) Дек. Балигорскій именно зложили по 20 к. оо. К. Ясеницкій, П. Стукачъ, М. Устияновскій, Н. Ивануєвъ, Ю. Вендзиловичъ, Р. Ладжижнскій, Н. Короласъ, В. Гукешчъ	150	—	всего	34082	64
всего	40957	52			
розходъ	34082	64			
остае	6864	88			

П О В Т О Р Е Н Ё .

Дня 30. вересня 1909 має бути въ касъ:

I. Фондъ коренный	готѣвка	67570 К. 26 с.,	цѣннй папери	339210 К. — с.
II. " резервовый	"	9889 К. 28 с.,	" "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	6874 К. 88 с.,	" "	— К. — с.
Всего готѣвкою		84334 К. 42 с.,	ц. паперами	339210 К. — с.

Вѣдповѣдно до того справоздани найдемо въ касъ:

I) Въ цѣннхъ паперахъ:		339210 К. — с.	
II) 1. на книж. щадничихъ „Вѣры“	ч.	1592	8244 К 95 с.
2. " " " " "	ч.	2466	4328 К. 12 с.
3. " " " " „Нины“	ч.	17	5625 К. 53 с.
4. " " " " „Рускои Щадницѣ“	ч.	345	10249 К. 75 с.
5. " " " " " "	ч.	2287	7831 К. 48 с.
6. " " " " " "	ч.	2354	7569 К. 17 с.
7. " " " " " "	ч.	160	20000 К. — с.
8. " " " " " "	ч.	378	20000 К. — с.
9. готовыми			485 К. 42 с.
Равомъ			84334 К. 42 с.

М. Комарицкій
секретарь.

М. Подольскій
предсѣдатель.

М. Ковко
касирь.

Вѣдь Еп. гр. кат. Консисторіи
Перемышль, дня 11. грудня 1909.

Ч. 8.

Ч. 7198/09. О часописи „Основа.“

Християньско-популярна часопись „Основа“ — виходить у Львовѣ, площа св. Юра ч. 5. два разы въ мѣсяць, кожного 10. и 25. и коштуе рѣчно 3'— К.

Часопись тую поручае ся Всеч. Духовенъству предплачувати и ширети межи побожнымъ народомъ тымъ бѣльше, що предплата дуже приступна, а книжочки, якѣ въ бібліотецѣ „Основы“ виходять, що до змѣсту великій хоєнь можуть принести всѣмъ читающимъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемысль, 18. Сѣчня 1910.

Ч. 9.

Ч. 8240/09. Выбѣръ нового Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла у Львовѣ.

Симъ повѣдомляе ся Всеч. Духовенъство, що на загальныхъ Зборахъ членѣвъ Товариства св. Ап. Павла въ дни 8. грудня 1909 р. зѣоставъ выбраный новый Выдѣлъ, въ складъ котрого вѣйшли: П. Т. оо. Евгенийъ Гузарь яко голова, Теодозій Лежогубскій яко заступникъ головы, Іоанъ Новосадъ яко секретарь, Никита Будка яко касієрь, Дръ Дим. Яремко яко контрольоръ, Амвр. Редкевичъ яко бібліотескаръ, Дръ Діонизій Дорожиньскій, Л. Лужницкій, Василій Лицнякъ, Дръ І. Боцянь и М. Щепанюкъ.

Зѣ покликѣмъ на рѣшене зѣ 27. сѣчня 1909 р. Ч. 349 (Ч. II. Вѣстника епарх. зѣ р. 1909), зѣ котрымъ розѣслано цовый статуть Товариства св. Ап. Павла, Еписк. Ординаріятъ поручае Всеч. Духовенъству, щобы численнѣйше приступало въ члены сего многополезного для добра св. Церкви и нашего народа Товариства и цѣли тогожь якъ найревнѣйше попирало.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемысль, 20. Сѣчня 1910.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 6964. Всеч. Савчакъ Іоанъ, завѣдатель деканата Жовкѣвского им. дѣйстви́мымъ деканомъ.
- „ 7951. Всеч. Плешкевичъ Васи́лій, парохъ въ Верхратѣ им. тит. совѣтникомъ Еп. Консисто́ріи.
- „ 7936. Всеч. Иванецъ Іосифъ, парохъ въ Ременовѣ им. завѣдателемъ лек. Кулико́вского на мѣсце уво́льненого на власне прошене во́дъ тои до́жности Всеч. Іосифа Пелеха.
- „ 8026. Всеч. Татомиръ Михаи́ль, парохъ въ Кавску им. П. м. деканомъ Дрогобыцкимъ.
- „ 7704. Всеч. Гукевичъ Алексе́й, парохъ въ Квасенинѣ им. м. деканомъ Доброми́льскимъ.
- „ 8287. Всеч. Яремкевичъ Васи́лій, парохъ въ Волчи горѣши, им. м. деканомъ Жукотиньскимъ.
- „ 8500. Всеч. Пастернакъ Іоанъ, м. деканъ Дрогобыцкій им. завѣдателемъ деканата Дрогобыцкого на мѣсце уво́льненого на власне прошене Всеч. о. Николая Ясеницкого.
- „ 8562/09. о. Домбровскій Діонизій, получивъ каноничну институцію на наро́жію Мокротынъ.

Сотрудництва получили.

- Ч. 8390/09. о. Го́рнякъ Михаи́ль въ Радыми́нѣ.
- „ 8329/09. „ Фугловичъ Михаи́ль въ Судовѣй Ви́пши.

Сопомочництва получили :

- Ч. 6157. о. Сиротиньскій Орестъ, парохъ въ Горинци, до́жджающе въ Башни.
- „ 6526. „ Долошицкій Миронъ, сотрудникъ въ Добрусинѣ, до́ждж. въ Кунинѣ.
- „ 6441. „ Лазурко Петро, управ. въ Стебнику.
- „ 8377. „ Когуть Стефанъ, управ. въ Валявѣ.
- „ 8388. „ Голичекъ Іоанъ въ Кальниковѣ.
- „ 8389. „ Бѣласъ Михаи́ль въ Лѣтинѣ.
- „ 8159. „ Исайчикъ Романъ въ Дошнѣ.
- „ 8464. „ Прокурать Михаи́ль въ Жовтанцяхъ.

Новопоставлені преевтеры получили елѣдуючі посады:

- Ч. 8301/09. о. Гладичь Іоанъ, сопом. въ Вязовницъ.
„ 8302. о. Хотянецкій Стефанъ, сотруд. въ Каменць лѣсноій.
„ 8303. „ Чайковскій Кирилъ, сотруд. въ Оровѣмъ.
„ 8305. „ Бѣликъ Іоанъ, сотруд. въ Люблинци.
„ 8306. „ Тустановичъ Орестъ, сопом. въ Лѣсковатѣмъ.
„ 8304. „ Журавецкій Володимиръ, сопом. въ Новой веси.
„ 8307. „ Тустановскій Кирилъ, сопом. въ Яворовъ.
„ 8310. „ Гарабачъ Стефанъ, сопом. въ Жапаловѣ.
„ 8299. „ Серета Петро, сопом. въ Хлѣвчанахъ.
„ 8300. „ Накловичъ Ромуальдъ, сопом. въ Соколъ.
„ 8334. „ Накловичъ Ромуальдъ, доѣздающе сопом. въ Ляшкахъ гостинныхъ.
„ 8308. „ Городискій Михаилъ, сопом. въ Сяноць.
„ 8309. „ Пасъчинскій Ярославъ, сотруд. въ Горуцку.

- Ч. 546/орд. Всеч. Копко Максимъ, катихитъ при ц. к. учт. женъск. семинаріи въ Перемышля, увѣльненъ на власне прошене вѣдъ довжностей референта Еп. Консистеріи.

Вѣдличія крылошанскій получили:

- Ч. 8380. Всеч. Маковой Ілія, парохъ въ Ляшкахъ.
„ 159. „ Присташъ Ілія, парохъ въ Михѣвци и о. Калиничъ Максимъ, парохъ въ Жукотынѣ.

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 8331/09. На парохію Боршевичъ: Полянскій Алекс., Юрчакевичъ Емилъ, Княжинскій Петро, Комаряницкій Іоанъ, Кмицикевичъ Савинъ, Кузьмакъ Іосифъ, Попель Володимиръ, Гоцкій Брониславъ, Подляшецкій Петро, Шумелда Іоанъ, Кушнѣръ Евстахій, Дяковъ Теодоръ, Иванусъвъ Николай, Гробельскій Михаилъ, Дацько Мих., Милянничъ Ник., Присташъ Юліанъ.
Ч. 8338. На парохію Мацѣева: Милянничъ Николай, Дороцкій Михаилъ.
„ 8340. На парохію Новосѣлки: Копыстанскій Романъ, Гробельскій Михаилъ, Сороковскій Стан., Журавецкій Мих., Федоронько Стефанъ.
„ 8341. На парохію Чайковичи: Несторовичъ Николай, Яцевъ Алексѣй, Дяковъ Теодоръ, Петрикъ Володимиръ, Кмитъ Юрій, Рудавскій Іоанъ, Сороковскій Станиславъ, Котысь Володимиръ.

- Ч. 8339/09. На парохію Липа : Юрчакевичъ Емилъ, Княжинській Петро, Коленській Володимиръ, Кмицикевичъ Савинъ, Миколайчукъ Мартинъ, Васильчакъ Евдокимъ, Копыстинській Романъ.
- „ 8342. На парохію Исканъ : Калужняцкій Орестъ, Рудавській Іоанъ, Сембратовичъ Евгений, Сѣкора Николай.
- „ 8344. На парохію Синявка : Демціо Михаилъ, Тесли Михаилъ, Долошицкій Миронъ, Дрималикъ Романъ, Федоронько Стефанъ.
- „ 8349. На парохію Радванцѣ : Насальській Володимиръ, Антоневиць Маріянъ, Демціо Михаилъ, Лопатякъ Николай, Бирка Іоанъ, Журавецкій Михаилъ Дацько Михаилъ, Михайчукъ Дмитрій.
- „ 8347. На парохію Бѣтля : Хилякъ Антоній, Солтикевичъ Илярій, Грабець Теодоръ, Трешневській Михаилъ, Кмицикевичъ Савинъ, Гомза Емилъ, Подляшецкій П., Иванусъвъ Николай, Ковальчинъ Іоанъ, Савицкій Петро, Калиничъ Емилъ, Венгриновичъ Володимиръ (jun.), Шихъ Игнатій, Рудавській Іоанъ, Журавецкій Михаилъ.
- Ч. 8351. На парохію Мякинъ новый : Городецкій Іоанъ, Виковичъ Алексей, Гумецкій Юліянъ (jun.), Каровець Григорій, Накловичъ Михаилъ, Саноцкій Володимиръ, Кончило Вікторъ.
- Ч. 8352. На парохію Лежайскъ : Бенцѣвъ Андрей, Гнатишакъ Орестъ, Карповичъ Іоанъ, Милянчъ Николай, Пшепюрскій Андрей, Дацько Михаилъ, Кюфасъ Іоанъ.
- Ч. 8337/09. На парохію Жегестовъ : I. Прислопскій Романъ, II. Васильчакъ Евдокимъ, III. Милянчъ Николай, въ списъ : 1. Яцевъ Алексей, 2. Габлинській Петро, 3. Дацько Михаилъ, 4. Паславскій Николай, 5. Дороцкій Михаилъ.
- Ч. 8348/09. На парохію Улично : I. Вербицкій Михаилъ, II. Жарскій Михаилъ III. Зубрицкій Михаилъ, въ списъ : 1. Савицкій Андрей, 2. Кордасевичъ Анатолий, 3. Осъмѣловскій Николай, 4. Волосянскій Іоанъ, 5. Стукачъ Павелъ, 6. Яцевъ Алексей, 7. Моравскій Іеронимъ, 8. Вахнянинъ Володимиръ, 9. Гинилевичъ Володимиръ, 10. Калимонъ Григорій, 11. Вислоцкій Игнатій, 12. Комарницкій Іоанъ, 13. Несторовичъ Николай, 14. Шемерлякъ Іоанъ, 15. Хтей Алексей, 16. Грабець Теодоръ, 17. Венгриновичъ Володимиръ, 18. Гоцкій Брониславъ, 19. Миколайчукъ Мартинъ.
- Ч. 333. На парохію Фльорынка : I. Курило Василь, II. Бачинській Николай, III. Юрчакевичъ Емилъ, въ списъ : 1. Пирѣгъ Даниль, 2. Хилякъ Антоній, 3. Калужняцкій Володимиръ, 4. Вислоцкій Игнатій, 5. Гукевичъ Володимиръ, 6. Прислопскій Романъ, 7. Городецкій Іоанъ, 8. Юрчакевичъ Михаилъ, 9. Миколайчукъ Мартинъ, 10. Каревичъ Іоанъ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 5664/09. о: Есипъ Іоанъ въ Долинахъ дек. Бѣцкого.
- „ 5491. о. Пристань Юліянъ въ Липю дек. Жукотиньского.
- „ 5997. „ Скоморовичъ Панталеймонъ въ Лобозвѣ дек. Устрицкого.
- „ 5998. „ Свюра Николай въ Искани дек. Бирчаньского.
- „ 6807. „ Сенечко Іоанъ въ Боршевичахъ дек. Нижанковського.
- „ 6713. „ Косоноцкій Михаилъ въ Хмѣлю дек. Затварницкого.
- „ 8023. „ Сенета Богданъ въ Барычи дек. Перемыско-Загородского.
- „ 8535. „ Мартиновичъ Орестъ въ Выссовой, дек. Бѣцкого.

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили :

- Ч. 4471/09. о. Гура Даміянъ, парохъ въ Новѣмъ Селѣ
- „ 6743. о. Пелехъ Іосифъ, парохъ въ Сулимовѣ.
- „ 6896. „ Коцюба Модестъ, парохъ въ Грушатычахъ.
- „ 7035. „ Накловичъ Михаилъ, завѣдатель въ Медвежи.
- „ 7036. „ Мохнацкій, Игнатій, парохъ въ Войтковой.
- „ 7085. „ Хтей Алексѣй, парохъ въ Беньовой.
- „ 7623. „ Яремкевичъ Василій, парохъ въ Волчи горѣшнѣмъ.
- „ 7852. „ Левецкій Володимиръ, парохъ въ Грозьовой.
- „ 7615. „ Дуцько Іоанъ, парохъ въ Малиновской Воли.

Презенты получили :

- Ч. 132. о. Журавецкій Михаилъ на парохію Новосѣлки.
- „ 152. „ Савчинъ Антоній на парохію Лѣвча.
- „ 185. „ Дяковъ Теодоръ на парохію Боршевичи.
- „ 318. „ Дороцкій Михаилъ на парохію Мацьева.
- „ 322. „ Сембратовичъ Евгений на парохію Искань.

- Ч. 5440/09. Высоке-ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 24. Серпя 1909 Ч. 2230 продовжило дотацію зъ фонда реліг. на дальшій рѣкъ для сопомочника въ Новой веси.
- Ч. 5792. Тоежъ розпорядженемъ зъ 14/9 1909 Ч. 1850 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Соколѣ.
- Ч. 5792. Тоежъ розпорядженемъ зъ 10/9 1909 Ч. 2054 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Кунинѣ.

- Ч. 5912. Тоежъ розпорядженемъ зъ 18/9 1909 Ч. 2370 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Стебнику.
- Ч. 5910. Тоежъ розпорядженемъ зъ 18/9 1909 Ч. 2525 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Боляновичахъ.
- Ч. 6162. Тоежъ розпорядженемъ зъ 27/9 1909 Ч. 1020 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ванъвцѣ.
- Ч. 6161. Тоежъ розпорядженемъ зъ 27/3 1909 Ч. 2539 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Зиндрановой.
- Ч. 6267. Тоежъ розпорядженемъ зъ 2/10 1909 Ч. 2347 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Угерцяхъ незабитовскихъ.
- Ч. 6268. Тоежъ розпорядженемъ зъ 5/10 1909 Ч. 1637 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Недьальной.
- Ч. 6268. Тоежъ розпорядженемъ зъ 1/10 1909 Ч. 2285 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Вацовичахъ.
- Ч. 6298. Тоежъ розпорядженемъ зъ 7/10 1909 Ч. 2050 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Жужелю.

Некрольоги.

о. Чирвянскій Миронъ, парохъ въ Броницѣ, упокоилъ ся дня 23. Грудня 1909 р., Душа его поручае ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, 22. Сѣчня 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 10. Лютого.

Ч. II.

Ч. 10.

Ч. 595. Пошукує ся мѣця теперѣшного перебуваня о. Володимира Корытовского, пароха Глумчи.

Взымає ся незнаго зъ мѣстця теперѣшного свого побуту священника о. Володимира Корытовского, котрый по ушывѣ удѣленой ему двомѣсячной вѣдпу-стки до своей парохіи не повернувъ, отже опустивъ свою парохію Глумчу въ Епар-хіи Перемыской (Галичина, Австрія), щобы въ протягу 90 днѣвъ вѣдъ дня нынѣшного оголошеня, обявѣ зарядъ своей парохіи Глумча, и тутъ о томъ посредствомъ своего уряду декан. донѣсь, въ противнѣмъ случаю зѣстане позбавленый своей парохіи Глумча.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторія.

Перемышль, 1. Лютого 1910.

Ч. 11.

Ч. 816. Редакція „Посланника“ поручає книжочки мисійнѣи.

Выходячы пѣдъ редакцію „Посланника“ во Львовѣ „Книжочки мисійнѣи,“ задля популярно писаного, приступного селянамъ и молодѣжи, религіино-морального змѣсту, поручають ся Всеч. духовенству зъ порадою, щобы старалося резширяти заохочуванє до читаня тыхже мѣжъ своими парохіянами.

Ціна поодиноким, що місячно виходячої книжочки, єсть 6 сот.; за 10 прим'єрниківъ рѣчно лише 7 К. 20 с.

Адреса редакціи: Львѡвъ, улици Длугоша ч. 33.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консенсторіи.

Перемышль, 27. Сѣчня 1910.

Ч. 12.

Ч. 810. Выказъ уплаченыхъ датковъ до Товариства св. Ап. Петра и о Загальныхъ Зборахъ того Товариства.

На предложене пѡдъ днемъ 17. Сѣчня 1910 Ч. 5. прошене Выдѣлу Товариства запомогти убогихъ гр. кат. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышли подає ся до вѣдомости:

Выказъ зложившихъ датки въ користь Филіи Товариства им. св. Ап. Петра въ Перемышли за часъ вѡдъ $\frac{1}{10}$ до $\frac{31}{12}$ 1909, (продовжене Вѣстника Епархіального зъ р. 1909 стор. 115) въ коронахъ:

Изъ Ексцеленція Преосв. Епископа Константина Чеховичъ 50, П. Т. Рады повѣтові: въ Старѡмъ Самборѣ 20, въ Яворѡвѣ 50, въ Турцѣ 50.

Урядъ пар. въ Двернику 4, о. Антоній Федорякъ 2, Церковъ въ Воли миговѡй 5, о. Симеонъ Колодѣй 1, Урядъ парох. въ Скоповѣ 10-24, Церкви: въ Германовичахъ 5, въ Мальгоничахъ 5, въ Станиславчику 5, о. Емиліянъ Билинскій 1, о. Стефанъ Вітикъ 4-08 (акаф.), о. Николай Ивановскій 1, о. Іоанъ Пастернакъ 1, Урядъ парох. Завадка 1, (акаф.) Урядъ парох. Короликъ волоскій 5, (акаф.) Деканатъ Вѣцкій 184 т. с. всѣ священники по 1, всѣ церкви по 5, надто селянинъ Василиій Карель зъ Лося 1, Деканатъ Бирчанскій 132 т. с.: о. Мирославъ Усцькій 2, Церковъ въ Пятковѡй 5, о. Игнатій Гвозловичъ 1, Церкви: въ Бирчи 5, въ Рудавцѣ 5, о. Леонтій Адріяновичъ 1, Церкви въ Бахори 5, Дыновѣ 5, о. Теодоръ Савойка 1, Церкви въ Селискахъ 5, Володжи 5, о. Владиславъ Калужвяцкій 1, Церковъ въ Издебкахъ 5 и Обаримѣ 5, о. Михаилъ Кузьмакъ 1, Церкви въ Яворнику рускомъ 5, Жогатинѣ 5, Церкви въ Липѣ 5, Малявѣ 5 и Брежавѣ 5, о. Евгений Сембратовичъ 1, Церковъ въ Яблоници рускоі 5, о. Григорій Пержелю 1, Церковъ въ Кѡньскѡмъ 5, о. Володимиръ Коритовскій 1, Церкви въ Глумчи 5, въ Лодинѣ 5, о. Михаилъ Гандякъ 1, Церкви въ Березцѣ 5, Совчинѣ 5, о. Іоанъ Жарскій 1, (акаф.) 10, Церковъ въ Глуднѣ 5, Варѣ 5, Урядъ Деканальный Сяноцкій 113 т. с. Церкви въ Волиці 5, Карликовѣ 5, Прибишовѣ 5, Воли Петровой 5, Межибродѣ 5, Мороховѣ 5, Завадцѣ 5, Одреховѣ 5, Прусѣку 5, Сяночку 5, Сеньковой воли 5, Снявѣ 5, Сторожахъ великихъ 5, Загутиню 5, Токарни 5, Чертежи

5, Костаровцяхъ 5, Юровцяхъ 5, Яблонци польскій 5, Ямиѣ 5 и Грабовцѣ 5: о. Богданъ Полянскій 1, о. Петро Ясеницкій 1, о. Михаилъ Феникъ 2, о. Левъ Сембратовичъ 2, о. Константинъ Бугера 1, о. Олимпъ Полянскій 1, Церковъ въ Вѣрхомли великой 5, зъ акат. 20, Деканатъ Короснянскій 67, т. е. всѣ Церкви по 5, надто яко жертву: Ванѣвка 2, Красна 1, Рѣшникъ 13 и оо. Іоанъ Мудрий 1, Левъ Мѣйскій 1, Романъ Дрималикъ 2, Александеръ Прислонскій 2, Теодоръ Мерена 2, о. Павелъ Кикта 1, о. Іоанъ Богускій 2, Деканатъ Нижанкѣвскій 101, Церковъ въ Даровичахъ 5, о. Іосифъ Мацакъ 1, о. Павелъ Ступницкій 1, Церковъ въ Сѣльци 5, о. Михаилъ Дороцкій 1, о. Модестъ Коцюба 1, Церковъ въ Грушатичахъ 5, о. Михаиль Жарскій 1, Церкви въ Циковѣ 5, въ Ружебевичахъ 5, о. Володимиръ Ильницкій 1, Церкви въ Гороховцяхъ 5, Витошинцахъ 5, Княжичахъ 5 и Коноухахъ 5, о. Володимиръ Венгриновичъ 1, Церкви въ Нижанковичахъ 5, Серакосцяхъ 5, и Заболотцяхъ 5, о. Николай Котецкій 1, Церкви въ Ольшанахъ 5, Кречковѣ 5, Мильновѣ 5 и Холовичахъ 5, о. Дръ Николай Маливякъ 1, о. Іоанъ Сенечко 1, о. Володимиръ Гинилевичъ 1, Церкви въ Тисовѣ 5 и Рѣкшичахъ 5, Деканатъ Лѣскій 16 т. е.: Впр. о. Іоанъ Вѣрецкій 2, о. Василій Мысикъ 2, о. Іоанъ Грынъ 1, о. Болеславъ Калужняцкій 1, о. Григорій Макаръ 1, Церковъ въ Орельци 2, о. Адольфъ Растваецкій 1, о. Кирилъ Пирожокъ 1, о. Іоанъ Ключасъ 1, о. Людомиръ Сембратовичъ 1, о. Михаилъ Сливинскій 1, о. Михаилъ Шатинскій 1, о. Северинъ Добрянскій 1, Деканатъ Короснянскій 4 т. е.: Иванъ Голей 1, Петро Завойскій 1, Стефанъ Шуплатъ 1 и Диметрій Хомякъ 1, Урядъ дек. Любачѣвскій 53 т. е.: Церковъ въ Коровици 5, о. Теофилъ Гарасовскій 2, Церкви въ Лѣвчи 5, въ Гуть старой 5, о. Антоній Савчинъ 1, Церковъ въ Щутковѣ 5, о. Іоанъ Сорокевичъ 1, Церкви въ Жуковѣ 5 и Горайци 5, о. Николай Колтунюкъ 1, Церковъ въ Смолинѣ 5, о. Орестъ Сиротинскій 1, Церкви въ Багальяхъ 5 и Лукавци 5, о. Михаилъ Кукуревичъ 2, Деканатъ Судово-вишенскій 36 т. е.: Церкви въ Волчишовичахъ 5, Мистовичахъ 5, въ Тучапахъ 5, Долгомостискахъ 5, Милятинѣ 5, Мужилоничахъ 5, Чернокоднцяхъ (капл. богослуж.) 1, о. Миронъ Литинскій 1, о. Николай Кушнѣръ 1, о. Романъ Кордасевичъ 1, о. Іосифъ Круликовскій 2, Новопоставленіи пресвитери 23 т. е.: о. Володимиръ Журавецкій 2, о. Стефанъ Хотинецкій 2, о. Іоанъ Гладинъ 2, о. Кирилъ Чайковскій 1, о. Ромуальдъ Накловичъ 2, о. Орестъ Тустановичъ 2, о. Стефанъ Гарабачъ 2, о. Михаилъ Городискій 2, о. Ярославъ Пасѣчинскій 2, о. Кирилъ Тустановскій 2, о. Петро Середа 2, о. Іоанъ Вѣликъ 2, Церковъ въ Мохняцѣ 5, о. Дионизій Мохнацкій 1, о. Викторъ Саламонъ 5, Церкви въ Цѣшановѣ 5 и Новѣмъ селѣ 5, о. Іоанъ Костекъ 2, о. Василій Породко 4, Церковъ въ Глинѣску 5, Деканатъ Комарнянскій 51 т. е. о. Романъ Стецевъ 2, о. Іоанъ Криницкій 2, о. Симеонъ Кульчицкій 2, о. Леонтій Манастирскій 2, о. Володимиръ Рыхлевскій 2, о. Андрей Савицкій 2, о. Григорій Тимчишинъ 2, о. Василій Кузичъ 2, о. Андрей Прухницкій 2, о. Володимиръ Пе-

трикъ 2, о. Теодоръ Серединській 4 (зъ того зъ акаф. 2), о. Айталь Ковальскій 6 (зъ того зъ акаф. 4), о. Келестявъ Кульчицкій 2, о. Яковъ Косоноцкій 2, о. Стефанъ Онишкевиль 2, о. Симеонъ Борисъ 2, о. Гервазій Царевичъ 2, о. Корнилій Гнатишакъ 2, о. Ілія Гавришкевичъ 2, о. Володимиръ Котисъ 2, Церковъ въ Михалевичахъ 5, о. Іоанъ Ільницькій 1, о. Іоанъ Грицикевичъ 3, Деканатъ Порохницькій 19'50 т. е. всѣ священники по 1'50, надто Церковъ въ Кривчи 6. Деканатъ Перемыско-Городскій 43, т. е.: Впр. о. Александеръ Зубрицкій 1, о. Даниїль Михайловъ 1, о. Іоанъ Михальчукъ 1, о. Евгений Хоминській 1, о. Игнатій Калужняцкій 1, о. Мокій Василькевичъ 1, о. Николай Паславскій 1, о. Стефанъ Мацюракъ 1, Церкви въ Коритникахъ 5, Красичахъ 5, Островъ 5, Пралковцяхъ 5, Кругелю великомъ 5, на Болоню 5 и на Перекопаню 5. Деканатъ Варяжскій 123 т. е.: всѣ священники по 1, а всѣ церкви по 5, надто о. Симеонъ Смулка зъ акат. 11; Деканатъ Балигородскій 156 т. е. о. Мирославъ Устіяновскій 1, Церкви въ Смереку 5, Кальници 5, Струбовискахъ 5, о. Іосифъ Кузьмакъ 1, Церковъ въ Гочвѣ 5, о. Евгений Кульчицкій 1. Церкви въ Терць 5, въ Буківци 5, о. Михаилъ Осъдачъ 1, Церковъ въ Ветлинъ 5, о. Теофилъ Клишъ 1, Церкви въ Рябѣмъ 5, въ Гучвицяхъ 5, о. Николай Иванусъвъ 1, п. Марія Иванусъвъ 1, Церковъ въ Лопинцѣ 5, въ Буку 5, въ Тусковѣй 5, о. Лаврентій Левицкій 1, Церкви въ Явѣрци 5, въ Лузѣ 5, въ Завою 5, о. Володимиръ Гукевичъ 1, Церкви въ Полянчику 5, Солинъ 5, въ Забродю 5, о. Романъ Ладжижнській 1, Церковъ въ Горяницѣ 5, въ Радевѣ 5, о. Михаилъ Щирба 1, о. Николай Коропасъ 1, Церковъ въ Кривѣмъ коло Тъсноп, о. Павло Стукачъ 1, Церкви въ Тъсноій 5, Должици 5, Габкѣвцяхъ 5, Лиснѣ 5, о. Емиліянъ Миньковичъ 1, о. Кипріянъ Ясеницкій 1, Церкви въ Балигородъ 5. Стежници 5 и Быстрѣмъ 5. Деканатъ Жовкѣвскій 28 т. е.: о. Станиславъ Алексевичъ 2, о. Володимиръ Подолнвскій 2, о. Іосифъ Долошицкій 2, о. Андрей Тимкевичъ 2, о. Іоанъ Савчакъ 2, о. Александеръ Яремкевичъ 2, о. Юліянъ Гумецкій 2, о. Александеръ Саноцкій 2, о. Евгений Хилякъ 2, о. Онисимъ Саламонъ 2, о. Михаилъ Прокуратъ 2, о. Володимиръ Утриско 2, о. Александеръ Виханській 2, о. Романъ Кокотайло 2. Деканатъ Потелицкій 17 т. е.: о. Василій Плешкевичъ 2, о. Антоній Колпачкевичъ 5, о. Володимиръ Гѣйдишъ 2, о. Антоній Фолисъ 2, о. Евгений Горницькій 2, о. Василій Демчукъ 2, о. Алексей Кунцѣвъ 2, о. Григорій Лакота, секретаръ Ихъ Екцел. Преосв. Епископа 1, Церкви въ Стоянцяхъ 5, въ Волостовѣ 5, $\frac{0}{10}$ вѣдъ книжочки щадничой „Вѣра“ Ч. 1455 за рѣкъ 1909 19'46, $\frac{0}{10}$ вѣдъ книж. щадн. „Вѣра“ Ч. 2524, по конецъ 1909 р. 73'46. Церковъ въ Волостовѣ 5, Церковъ въ Стоянцяхъ 5, рѣшта зъ минуваго року 1908 позѣстала зъ суми назначенои на запомоги 9'71.

(3579'71 — (350 (до кор. фонду + 3220 роздѣленіи запомоги) 3570) готѣвка зъ року 1908 2'01.

Вилынуло до Товариства зъ членськихъ вписѣвъ и жертвъ вѣдъ 1. Сѣчня

до 31. Грудня 1909 3787.48 по дочисленю загальної сумы жертвъ зъ акафісто́въ вѣдправленыхъ въ корысть Товариства въ день св. Ап. Петра и Павла въ ро́къ 1909 1748 К 76 с.

Загальний дохѣдъ выносить: 5536 К. 24 с.

Выдаткѣвъ за часъ 1. Сѣчня до 31. Грудня 1909 було: 530 „ 25 „

Остае въ касъ зъ днемъ 31. Грудня 1909 5005 К. 99 с.

т. е. пять тысячъ пять Кор. 99 сотикѣвъ.

Желѣзный фондъ выносить зъ днемъ 31. Грудня 1909 р. 2440 К. 90 с.
Вѣдъ Выдѣлу Филип Товариства св. Ап. Петра въ Перемышля. Перемышль, дня 17. сѣчня 1910. о. Стефанъ Мацюракъ, касіеръ. о. Мрыць, предсѣдатель.

Дня 25, сѣчня 1910 р. вѣдбули ся въ Перемышля въ рефектари духовной семинаріи о годинѣ 4. а взглядно о 5. пополудни Загальні Зборы Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей, зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ: 1. о год. 8 Служба Божя. 2. о год. 4. отворене Загальныхъ Зборѣвъ и выбѣръ предсѣдателя на часъ Зборѣвъ. 3. Справоздане Выдѣлу (секретаря, касіера и контрольной комисіи) за ро́къ 1909. 4. Выбѣръ нового Выдѣлу. 5. Предложено Загаль. Зборамъ до ухвалы, щобы суму 500 Кор. зложити до корѣнного фонду а 4505 К 45 с. призначити до запомоги убогимъ церквамъ. 6. Внесеня членѣвъ.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей. Перемышль, дня 18. Сѣчня 1909 р. о. Василькевичъ, секретарь, о. Мрыць, предсѣдатель.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 20. Сѣчня 1910.

Ч. 13.

Ч. 767. О жертвахъ на докѣнчене будовы церкви въ Кривчи.

Подае ся до вѣдомости Всеч. духовенъству слѣдуюча вѣдозва:

„Въ имя Исуса и Маріи! Грек. кат. Урядъ парохіальный въ Кривчи, звертае ся тою дорогою къ всемъ побожнымъ братьямъ христіанамъ зъ умильною просьбою, о подане помочи на укѣнчене церкви парохіальной въ мѣсточку Кривча коло Дубецка.

Въ мѣсточку Кривча збудувавъ церковь передъ 100 лѣтами графъ Старжиньскій, котра вѣдъ старости зачала теперъ валити ся. — Зайшла отже конечная потреба вѣдбудованя той церкви, бо она въ мѣсточку конечно потрібна, абы удержати при своихъ отцѣвъ вѣрв и народности парохію и мѣщанъ въ Кривчи.

Передь двома лѣтами зачато вѣдбудовувати тую церковь. Понеже однакъ въ парохіи суть 4 церкви т. е. матерна въ мѣсточку и 3 на філіяхъ, въ Середной, Воль и Речполь — приходитъ ся самому мѣсточкови Кривчѣ, будовати матерну церковь.

И то цѣле нещасте, бо мѣщанъ всѣхъ въ Кривчи 360 душъ, котріи убогій и безъ зарѣбкѣвъ не въ силъ саміи поставити церковь.

Вже два лѣта тягнесь будова, а зъ причини браку средствъ не можна було ей навѣтъ накрыти, не то укѣнчити. — Вже черезъ другу зиму править ся Служба Божя въ маленькѣй закритійцѣ, а люди стоять межи мурами церкви неприкрытой дахомъ. Коли морозъ потисне, то и прикро подумати, якъ народъ терпѣть зимно въ недѣлѣ и свята, а въ чапѣ все стинаесть въ лѣдъ.

Длятого Урядъ парохіальный упрашае всѣхъ побожныхъ христіянъ о ласкаве подане помочи (Всч. о. Духовныхъ о даръ зъ скарбовы, або о ласкаве вѣдправлене акаѣисту на цѣль тую) абы розпочату будову церкви въ мѣсточку Кривчѣ докѣнчити можна.

Если не буде церкви въ мѣсточку, то оно перестане бути рускимъ, бо Русины-мѣщане, не маючи матери церкви, вѣдчужатся и будутъ всегда утрачени для Руси, якъ тое зъ многими родинами вже стало ся.

Тожъ обовязкомъ кождого доброго брата христіянина-Русина, прійти зъ лептою помочи, абы можна укѣнчити розпочату церковь для бѣдной горстки мѣщанъ въ Кривчѣ.

Если жертвуемо на домы, читальнѣ, крамивцѣ, бо потреба пѣдперти дану мѣстцевѣсть, то тымбѣльше треба поперти будову Дому Божого въ мѣсточку положѣномъ на пограничу межи Мазурами.

Всѣ ласкавіи жертвы проситя ласкаво присылати на руки гр. кат. Уряда парохіального въ Кривчѣ надъ Сяномъ п. п. въ мѣстци. — Гр. кат. Урядъ парохіальный въ Кривчѣ, дня 28. Сѣчня 1910. Свящ. Юрій Падохъ, парохъ.

Вѣд гр. кат. Еп. Консисторіи.

Премышль, дня 7. Лютого 1910.

Ч. 14.

Ч. 8188/09 О жертвахъ на будову богосл. каплицѣ въ Саночанахъ ад Грушатычи.

На прошене уряду парохіального въ Грушатычахъ звертае ся Еп. Консисторія до Всеч. Епархіального духовенства въ слѣдуючѣй справѣ:

Село Саночаны дочерна до Грушатычъ, числяче 243 душъ есть дуже бѣдне. Убожество и нужду тамошнихъ людей старають ся выкористати непокликаніи по-

кровителѣ нашѣ и перевести цѣле село на латинскій обрядъ, обѣщующи побудовати для нихъ въ мѣсци каплицю своимъ власнымъ коштомъ.

Щобы грозячу для обряду и народа нашего небезпечность усунути, приневолений тамошній о. парохъ выставити въ згаданой мѣсцевости капличку; а позаякъ на помѣчь тамошнихъ крайно бѣдныхъ людей числти не можна, удаеся зъ горячимъ прошенемъ до звѣстного зъ жертволюбія Всеч. Епархіального духовенства о ласкаву помѣчь, — щобы zagrożену позицію тую для нашей Церкви уратувати.

Ласкаві жертвы — хочбы и найдрѣбнѣйші — просить ся надсилати до Еписк. Консисторіи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, 8. Лютого 1910.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 8284/09. о. Чайковскій Александеръ, деканъ Добромильскій им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шкѣльной окружи. въ Добромили.
- Ч. 8487. Мекелита Петро, парохъ въ Пруску им. орд. шкѣльн. комисаремъ до надзору науки религіи въ народныхъ школахъ деканата Сяноцкого.
- Ч. 1582. о. Зубрицкій Михайль, парохъ въ Мшанци им. II. орд. шкѣльн. комисаремъ на мѣстце увѣльненого вѣдъ той довжности на власне прошене о. Володимира Левицкого, декана Жукотыньского и пароха въ Грозьовой.
- Ч. 8290. о. Тытарь Іоанъ, парохъ въ Ганчовой получивъ увѣльнене вѣдъ испита конкурсового.

Грамоты похвальнѣй зъ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

- Ч. 6565/09. Високопов. Панъ Іоанъ Гофрыкъ, ем. ц. к. радникъ Намѣстництва за жертву на захоронку въ Белзѣ 500 Кор.
- Ч. 6568. Честн. Михайль и Пелягія Шило, парохіане въ Дрогоевѣ за жертву 1500 Кор. на бѣчний престолъ въ матерной церкви и за справлене свѣтлого фелона за 250 Кор. и 200 Кор. на олтарь Преч. Дѣвы Маріи.
- Ч. 6735. Всеч. о. Татомиръ Михайль, парохъ въ Кавску за неутомиме заняте ея построенемъ новой мурованой церкви.

Честні парохіяне въ Кавску за побудоване мурованои церкви, причѣмъ жертвовали на тую цѣль: Брацтво господарѣвъ и господинь на иконостасѣ 880 Кор., Брацтво молодцѣвъ и дѣвчатъ 689 Кор., Емигранты зъ Америки 730 Кор., Родина Петра Мерчука 180 Кор., Николай Куклакъ 172 Кор., Николай Тимчукъ и Елена Васильцѣвъ 120 Кор., Олекса Баранъ 114 Кор., Кароль и Петронеля Лисовскі 100 Кор.

- Ч. 6892. Честн. Іоанъ Гавришко, господаръ въ Хотылюбы за справлене до мѣсцевой церкви фелона за 200 Кор.
- Ч. 7018. Честн. Василь Лагода, Андрей Дячишинъ, провизоры церковніи и Честн. Стефанъ Гнатюкъ, господарѣ въ Савчинѣ ад Шмиткѣвъ за жертву на будову церкви по 200 Кор.
- Ч. 8199. Честн. Брацтво церковне старше и молоде, Честн. Елена Музичка и Петро Гоноръ, господаръ въ Бутынахъ за справлене 3. паукѣвъ, дверей до закрестіи и головного входу за 1186 Кор., свѣтлого фелона за 220 К., двоухъ фанъ за 200 Кор. и двоухъ хоруговъ за 100 Кор.

Некрольоги.

о. Андрей Тимкевичъ, парохъ въ Желдци, упок. 31. Сѣчня 1910.
Душа его поручае ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, 8. Лютого 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 24. Лютого.

Ч. III.

Ч. 15.

Ч. 59/орд. Архіерейске посланіе о св. великомъ постѣ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ,

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ
Епископъ Перемыскій, СамбѢрскій и СянѢцкій.

Всечестному духовенству мірекому и монашому и всѣмъ вѣрнымъ нашей епархіи:

Миръ о Господѣ и наше Архіерейске благословене!

Часы року церковнаго, ти святі и такъ важніи часы, то суть голоса, котрі до насъ выразно, ясно и голѢсно промавляютъ. Они будять оспалыхъ и недбалыхъ, поѢдносятъ слабыхъ и боязливыхъ, покрѢпляютъ и додають силъ тымъ, котрі въ вѣрѣ суть певными и сильными. Ти св. часы суть якбы голосомъ Божиимъ, котрый насъ побуждае и упоминае.

И теперъ для насъ настае такій часъ церковный, часъ важный и святой часъ, въ котромъ той голосъ Божій крѢше, сильнѣше и голѢснѣше промавляетъ навѣтъ для менше старанныхъ въ справахъ вѣры, навѣтъ для обѢтнѣвшихъ: часъ св. великаго поста. Чую потребу сердца до насъ вѢдозвати ся, до насъ промовити яко вашъ Архіерей, яко вашъ отецъ духовный, чую потребу сердца, котре насъ

щиро любитъ, звернути вану увагу на той часъ святой, на той голосъ, котрый до васъ промавлати буде и заштити васъ, чи вы, мои дорогі будете глухими на той голосъ? — О нѣ, вы и мы все будемо всегда слухати того голосу Божого, вы и мы все будемо за тымъ голосомъ ити и ревни старатися его выкористати для нашої цѣли, для нашего назначеня, для нашего щастя!

Безчисленными, невидимыми звязями злучивъ насъ Богъ зъ собою. Никто зъ насъ не е въ томъ свѣтѣ самотный и опущенный, але Провидѣніе, премудре и найлѣпше, стереже насъ и чувае надъ нами, якъ найлѣпша мати надъ дитиною, и удѣляє намъ пребогаті свои ласкы, добра и милости.

Той нашъ безконечный Господь, Панъ и Повелитель хоче, щобы каждый, въ котрого серци вѣдбываеся искра Его духа, въ котрого серци е вѣра въ Него, того Господа, и любовь до Него, щобы каждый Его добро пѣзнававъ и щиро любивъ. Длятого той Господь давъ каждому чловѣкови не лише тѣлесне око але и душевну силу, котрою видить и пѣзнае рѣчи и понятя, не лише тѣлесне ухо але и душевне, котрымъ чуе и до свѣдомости понятій приходитъ — давъ ему серце и волю.

Богъ промавляє и кличе черезъ красоту и величавѣсть неба, покритого звѣздами, що псалмоцѣвецъ такъ прекрасно выказуе: *Нѣса покѣдають слава Бѣго, творний же рѣкѣ егѣ колеблетъ тѣрды. Дѣнь дѣнь вѣрыгаеъ глаголѣ, и нѣкъ нѣкъ возекцѣетъ рѣзѣмъ. Нѣсѣтъ рѣчи, инжі слокѣса, ѣхже не слышатъ гласи ѣхъ: Но кѣо зѣмлю ѣзды вѣкѣнѣе ѣхъ, и еж концѣ всѣлѣнѣа глаголѣ ѣхъ.* (Пс. 18. 1—5). Такъ то не суть бесѣды, не суть рѣчи, котрыхъ голосу не можнабы чути; ихъ гласъ розлягаеся по цѣлой земли.

Богъ промавляє до чловѣка черезъ тое премудре уряджене на земли; промавляє черезъ тѣ творы, такъ чуднѣ, такъ мудро урядженѣ, черезъ живѣ и тѣм, котры не мають житя, черезъ дерева, травы и цвѣты, черезъ камѣня, и дорогі каменѣ, и уголь, и вѣскъ и ольѣ земный.

Чловѣкъ бачить се, и дивится, и подивляє тѣм творы, котры все голосать величѣ, и славу и премудрѣсть Сотворителя.

Богъ и въ инший способъ говорить до чловѣка. Тысячилѣтѣя исторіи народѣвъ, якъ тѣ народы повставали, росли, розвивали ся, до найбѣльшой силы и власти доходили, а потѣмъ унадали и пронадали: то суть свѣдоцтва голосу Божого до людей. Исторія людскости показуе чловѣкови, котрый мыслить и застанавляеся, величѣ и премудрѣсть Богу, а заразомъ Его повне любви милосердіе и Его превѣлку справедливѣсть.

Однако той покликъ, той голосъ Божий, котрымъ до насъ промавляє черезъ природу и исторію людскости, хотяй такъ голосный и выразный, переходить дуже а дуже часто безслѣдно. Тѣлько людей щоденно вѣдъ рана до пѣзної ночи поглядае на тѣм прекраснѣ, а такъ чудно урядженѣ творы, котры зъ руки Сотво-

рителя вышли и голосить величь Его въ природѣ; а однако сердце ихъ позѣстаетъ зиме, ихъ умъ и языкъ не голосить славы Божои, не поѣносятъ ся до него въ молитвѣ. Кѣлько людей поглядае на исторію людскости, дивить и на тое, що теперъ дѣся, але не вытѣгае зъ того нѣякои науки для себе, для своєї душѣ, для свого ушляхотненя, для поѣнесеня себе до добра, до красы, для зближеня ся до Бога! Але предвѣчный еще сильнѣйше до насъ може промовити: Вѣнъ вникае въ сердце кожного поодинокого чоловіка, а тое дѣлае черезъ голосъ совѣсти, голосъ сумлѣня. Тому голосови жаденъ чоловікъ не въ силѣ опертися на все; той голосъ вѣдываеся то тихше, то сильнѣйше, то дуже сильно, а неразъ набирае силы грому. Сумлѣне ставить передъ нашѣ очѣ душевнѣй законъ, право, котре е надъ нами и котре е въ насъ, и той голосъ сумлѣня повѣдае намъ, що мы право тое неможемо безкарно ломити, безкарно вѣдкидати. Кто зъ насъ мои дорогѣ, не поѣзнавъ того голосу сумлѣня, голосу такъ выразного, такъ ясного, такъ упертого, котрый придушити чоловікъ не въ силѣ? Кто не доѣзнавъ того гѣркога чувства, того несупокою, того невдоволеня, тои прикрости въ душѣ — коли добровѣльно переступивъ законъ Божий? Чи е кто межи нами, кто бы еще не чувъ о тѣмъ робаку, т. е. о злой совѣсти, котра гризе внутро чоловіка? Той голосъ упоминае насъ все, все тримае передъ нами зеркало, котре намъ показуе, що мы злого зробили, що мы добре опустили, въ чѣмъ мы зблудили, и нема способу, щобы мы могли той голосъ и тое зеркало вѣдъ себе вѣддалити?

Черезъ сумлѣне мы, мои дорогѣ, поѣзнаемо, що Богъ е наибѣльшимъ нашимъ Паномъ, що Богъ е тая безконечно свята сила, котра пануе надъ нами, надъ нашею волею, що Богъ е нашимъ найвысшимъ законодателемъ, Ему поѣдигають нашѣ мысли, нашѣ бажаня, нашѣ дѣла, Вѣнъ е строгимъ нашимъ и найсправедливимъ судією, Вѣнъ вѣдплачуе намъ непремѣнно и карае насъ за все, що мы дѣлаемо супротивъ Его св. волѣ, супротивъ Его непереминающого и святого приказу и закону.

А однако суть люде, для котрыхъ голосъ сумлѣня не выстарчае, щобы ихъ вѣдвернути вѣдъ грѣхѣвъ, щобы ихъ навернути до шуканя того, що тревале, вѣчно и едино потрѣбне, щобы ихъ звязати, злучити зъ Богомъ.

Тожъ Господь, котрый насъ зъ ничего сотворивъ, зъ ничего до жита привѣвъ, котрый насъ мае и уважае яко свои дѣти, кличе до насъ еще въ виннѣй способъ, въ способъ, котрый е ясный, котрый мусимо зрозумѣти, а именно: „любѣвию вѣчною возлюбихъ тѣ: тогѣ ради возлюбихъ тѣ въ шѣдрѣты.“ (Іерем. 31. 3). Такъ, тая безконечна любовь Божя е тымъ голосомъ, котрый своимъ солодкимъ покликкомъ будить насъ зъ нашей оспалости, тая милостива и милосердна любовь Господня хоче и высказуе тое, щобы все люди шукали своего правдивого, тревалого, вѣчного спасеня въ любви Бога, опертой на вѣрѣ. Такъ велика, такъ сильна е тая любовь Бога до людей, що Вѣнъ, щобы ужити слѣвъ Письма св., черезъ цѣлый

день вытягае руки свои: „къ лѣдѣмъ иннокоривѣмъ и прѣрѣкающеимъ.“ Рим. 10. 21). до людей, котріи его неслушаютъ и ему противлятся. Той голосъ звучитъ вѣдѣ столѣтїа до столѣтїа и буде звучати всемъ будучимъ родомъ.

И той голосъ Божїи звертаея не лише до нашего розуму, до нашего пѣзнанїа, але вникае до нашего серця и дѣлае на нашу волю. Вѣнъ не лише оказуе намъ погань и мерзѣсть грѣха але вѣтвире намъ дорогу до вѣдпущенїа его; Вѣнъ дѣлае, що наше серце наvertsаея, що нашї погляды змѣняютьсѣ, Вѣнъ голоситъ намъ радѣстну надѣю на упокой тутъ и на вѣчне, щасливе жите въ будучности. Той голосъ мы чуемо ухомъ нашей души еще зъ тыхъ часѣвъ, коли Богъ устно говоривъ зъ прародичами, мы чуемо его въ поученїяхъ, упѣмненїяхъ, пересторогахъ и обѣтницяхъ, котріи Богъ давъ черезъ патриархѣвъ и пророкѣвъ. Мы чуемо его найдокладнѣйше черезъ Его сына единородного Исуса Христа, що св. Ап. Павло такъ ясно высказуе: „Многочѣстнѣ и многообразнѣ дрѣвле Бѣгъ глаголаемъ Оцѣмъ во прѣрѣчѣхъ: Къ послѣдѣмъ днѣмъ сїихъ глагола намъ въ Сїиѣ, егоже положи наслѣдника всѣмъ, иже и вѣки сотвори.“ (Евр. 1. 1—3).

А Спаситель, коли зачавъ голосити свѣтови добру вѣсть, то найсампередъ взывавъ: „Покайтсѣ, прилежитсѣ ко црствю небесно.“ (Мат. 4. 17). Жадае отже Христосъ тымъ своимъ покликѣмъ вѣдѣ насъ, чтобы мы покаяли сѣ, чтобы мы перемѣнились, чтобы мы покинули, и то рѣшучо, нашї злї, тѣлеснї дѣла, а шукали вѣчныхъ, шукали царства небесного. Намъ треба вѣдновитсѣ, вѣдродитсѣ до житїа святости, до найвысшой нашей цѣли.

Въ тѣмъ вѣдродженю розвивае сѣ любовь до Бога въ цѣломъ серци и душѣ чловека, она веде за собою такожь любовь ближнього Бога ради, Христа ради; въ тѣмъ вѣдродженю повстае сильна, непоколебима вѣра въ всѣ правды намъ Богомъ обявленїи

Кто тое вѣдроджене, тое нове жите здобуде, кто въ тѣмъ новѣмъ житю вытренае, той стаея живымъ членомъ царства Божого и заразомъ участникомъ незмѣримыхъ скарбѣвъ и дѣбрь, вѣнъ отримуе вѣдпущене грѣхѣвъ, жите надприродне, спокѣи души, задоволене вже въ тѣмъ житю а непереминающе цѣсте пѣ вѣчности.

То е правдиве царство ласки, до котрого насъ Христосъ взывае, и мы всѣ, безъ выимку до него призванїи есьмо, бо Богъ, якъ св. Ап. Павло каже: „къ всѣмъ чловекомъ хѣтитъ спасти сѣ и къ разнѣмъ истины прїйти.“ (1. Тим. 2. 4.)

Цѣле жите Христа на земли було завѣзванемъ людей, чтобы звернули сѣ до Бога; вже, коли поглянемо на Него въ убогихъ яслахъ лежачого, черпаемо богато милыхъ, до серця промавлиющихъ наукъ, а его дѣяльнѣсть публична ажъ до смерти на крестѣ голосно взывае насъ до поправки житїа, до злуки зъ Богомъ. — Зъ вѣдходомъ Христа зъ вѣдси незакѣнчило сѣ кликане Христа до насъ; Вѣнъ зарядивъ, чтобы и пѣзнѣйше, коли не буде видимо перебувати межи людьми, Его

голосъ всегда розлягався, щоденно, кожного року, вѣдь столѣтя до столѣтя, ажъ до Ёго „пакипринистїа.“

Установивъ Свою Церковь, товариство видиме, товариство складаючеси зъ людей, котрї въ Него вѣрують, за Ёго наукою идуть, зъ Ёго ласки користають, Ёго св. Тайны принимаютъ, товариство, котре тревати буде „де скончанїа вѣка.“ — Той Церквѣ поручивъ, щобы переховувала Ёго святоцѣ, щобы роздѣляла Ёго благодати, щобы голосила Ёго правды и науки, щобы душѣ Ёго кровїю вѣдкупленїи провадила по вузкой стежцѣ спасенїя и допровадила до Него, допровадила тамъ, де Вѣнь перебуває „одїснїю Оїца.“ Вѣнь есть и позѣстане той Своєї Церкви Головою невидимую, але установивъ на земли Своего намѣстника, Голову видиму, св. Ап. Петра и наслѣдникѣвъ того св. Апостола, а тымъ е кождохасный Папа Римскїй. Тая Церковь Христова пѣдъ проводомъ Головы своєї, Папы Римского, веде и вестн буде дѣло спасенїя ажъ до кѣнця свѣта, тая Церковь Христова мае повноту власти и мае учити голосити правду и провадити душѣ, якъ перше сказалисьмо. Той Церквѣ Христовой вѣдь всѣхъ вѣрныхъ належить ся любовь, вѣрїость и послушенство. Слухати мы обовязанїи Церковь Христову, бо того хоче и тое наказавъ Христосъ Самъ. Кто слухае Церковь, той слухае Христа: „Слѣшай вѣкъ, мнї слѣшаетъ, и ѿмгѣлїйсѣ вѣкъ, мнї ѿмгѣтсѣ.“ (Лук. 10. 16.) а дальше: „ѿци ѿ церккѣхъ прислѣшаетъ, вѣди тѣбѣ ѿкоже ѿзѣчникъ и мѣтаръ.“ (Мат. 18. 17). Кто отже погарджае Церквою, кто вѣдкидае Церковь, той погарджае Христомъ, вѣдкидае самого Христа Господа.

И сумна рѣчь, що и межи нашимъ такъ добрымъ и вѣрующимъ рускимъ народомъ повстають вороги Церкви. Однї высмѣвають установы церковнїи, выступають супротивъ духовенства, видять въ Церквѣ темноту и бракъ поступу. — Фалшиво словомъ и письмомъ голосятъ о томъ, що Церковь и еи слуги учать и роблять, а то лише въ томъ намѣренїю, щобы выдерти людямъ вѣру зъ сердца, щобы ширити невѣрство, щобы перервати звязъ людей зъ Богомъ, щобы потѣмъ зъ людьми, позбавленными вѣры и совѣсти переводити свою погану роботу для власного интересу, для власной користи.

Другї удають вѣруючихъ, привязанныхъ до Церкви, удають, що они найвѣрнѣйшими, найлѣпшими сынами Церкви, а въ дѣйствиности суть еи наибѣльшими врагами.

Тїи тягнуть нашъ нарѣдъ до инной церкви, до церкви шизматичкои, щобы лише вѣдорвати вѣдь правдивой Церкви, а тымъ самымъ вѣдь Христа, бо кто правдиву Христову Церковь вѣдкидае, вѣдкидае Христа.

Люде тїи въ часописяхъ и книжочкахъ нападають на всео, що католицке, що Апостольске, що Христове.

Особливо зъ Америки приходять много такихъ часописей и книжочокъ, въ котрыхъ тїи люде, позбавленїи вѣры и всякой приличности въ огидный, поганый

простацій способъ плюгавлять всю католицке, отже: нашихъ священникѣвъ, нашихъ Архіереевъ, святѣйшого Отца, Папу Римского, св. священномученика Іосифата, словомъ всю, що до Христової Церкви належить, отже и Самого Христа Господа, бо: „кто вѣдкідае Церковь, вѣдкідае Христа.“

А изъ Почаева (Росіи) приходять такожъ такі дуже небезпечні письма, котрі у васъ, дорогі мої, хотять підорвати вѣру св., и були сумніи случаї, що нашій вѣрній удавали ся тамъ за границу до Почаева и до иншихъ мѣсть до церковей шизматичкихъ, и брали тамъ участь въ богослуженняхъ!

Дві правды въ одной рѣчи бути не може, двѣ Церкви Христові бути не може; одна лише есть правдива Церковь Христова, а то: наша свята, католицка Церковь, въ котрой одного спасенія доступити можна.

Вы мої дорогі дѣти духовніи хотите доступити спасенія дороговѣннихъ душъ вашихъ, хочете тримати ся Христа, а не вѣдкідати Ёго, тожъ держѣтеся крѣпко Ёго Церкви св., а всѣ слова, всѣ газеты, всѣ книжочки, котрі супротивъ Ёго Церкви выступяють, вѣдкідайте, бо то е'отруя для душъ вашихъ; вѣдкідайте ихъ, бо читане такихъ писемъ е'пѣдъ грѣхомъ дуже тяжкимъ заказане, а еслисьте такіи письма читали, кайтеся грѣха вашого, визнайте на св. словѣди передъ вашимъ сповѣдникомъ, вручте ему тіи письма и бѣльше ихъ нѣколи до рукъ неберѣте!

До Церкви Своєї, до Своихъ Апостоловъ, Христосъ сказавъ: „Шіди о́ко на́чнѣтѣ всѣ́ ѡ́зѣки, кристѣ́нѣ и́хъ во и́мѣ́ О́ца́ и́ Сѣна́, и́ свѣтѣ́гѣ́ Дѣ́ха. О́чѣнѣ́ и́хъ́ вѣ́стѣ́ всѣ́ е́лѣ́ка́ занѣ́кѣ́дѣ́хъ́ вѣ́мѣ́.“ (Мат. 28. 19-20). Послушна голосови своего божественного Основателя Церкви Ёго, учить и проповѣдуе Евангеліе всѣмъ народамъ. — Учить голошенемъ науки Христової всегда, а еще частѣйше въ св. великомъ постѣ, учить всепѣльними, прекрасными богослуженнями, такъ красными и трогаячими въ нашѣмъ рѣднѣмъ, намъ такъ милымъ св. обрядъ. Прекрасна, безкровна жертва, св. Служба Божя, котра щоденно вѣдправляея, котру вы розумѣте, бо Церковь вамъ си поясняе, такъ трогаячо промавляе до серця вѣруючого христїянина, голосить ему безконечну любовь Божу, ключе до него: не привязуй ся надто до рѣчей земныхъ, гляди въ гору, де твоя цѣль и жите и щасте. При найсвятѣйшимъ причастїю, чи не чуєте голосу: прїйдѣте до мене всѣ, котріи вы обтяженіи трудами и працями, а я удѣлю вамъ спокѣй? А св. Тайна покаянїя, чи не е то голосъ Божїи: если не покаетесь, всѣ погибнете?

Тожъ бачите, що Богъ кличе насъ до себе, до Свого Царства; то е певне и непоколебиме. Ключе насъ черезъ цѣде наше жите, щобы мы до Него прїйшли и зъ Нимъ злучилися, щобысьмо у Него повноту щастя знайшли. Кличе то тихше, то голоснѣйше, то сильнымъ голосомъ, якбы голосомъ грому: черезъ терпѣнїя, черезъ нужды, черезъ допусты тяжкіи. — Кличе голосомъ родичѣвъ, своихъ прїятелѣвъ щирыхъ, власти духовнои.

Слушайте того голосу Божого, идѣте до Него, того Отца нашего найлѣпшого, зближайтеся що разъ ближе и ближе, выкористайте належито той св. великѣй пѣсть для щирои праць духовнои, а благодать Господа Іисуса Христа буде съ всѣми вами. Аминь.

Дано въ Перемышлїи въ недѣлю о Митарїи и Фарїсеї днѣ 7. (20) лютого 1910.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Поручаємъ Всч Духовенству повысшій листъ пастырскій оголосити мѣсто проповѣди въ недѣлю сыропустну. Въ парохіяхъ, до котрыхъ дочерніи церкви належать, має ся той листъ въ кождой церквѣ оголосити, починаючи вѣдъ недѣль мясопустной.

ОО. Катехиты шкѣль середныхъ и выдѣловыхъ могутъ, пѣсля обставинъ, листъ той въ недѣлю сыропустну перечитати або вѣдповѣдну експорту выголосити

Що до захованя посту, поручаємъ благородно поучати вѣрныхъ о приписахъ въ тѣмъ взглядѣ оголошенныхъ на Синодѣ діцезальномъ въ Перемышля нѣ роцѣ 1898., то есть о ухвалахъ Синоду провинціального Львѣвского зъ року 1891. Дебы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого розрѣшеня вѣдъ посту, то удѣляемъ тов власти Всеч. Духовенству, на що особенно звертаемъ увагу Всч. ОО. катихитѣвъ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ розрѣшеня вѣдъ посту що до молитовъ палежитъ заховати правило Синоду пров. Львѣвского.

Рѣвночасно позвяляемъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ въ парохіяхъ вызне 2.000 душъ розпочинати св. сповѣдъ пасхальну вѣдъ 1. понедѣлка а въ парохіяхъ низше 2.000 душъ вѣдъ 3. понедѣлка св. великого посту. Сповѣдъ пасхальна кѣнчить ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ вел. посту розрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ власти Нашой задержанныхъ. Кромѣ: 1) умыне челоукоубійство и 2) согнане челоуческаго плода (*secuto effectu*).

Кромѣ того силою вѣдъ св. апостольскаго Престола на пятилѣте Намъ удѣленою, удѣляемъ власть вѣдъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часъ треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenietem affinitatem e copula carnali, habita cum consaguinea vel consaguineo sive primo sive in secundo gradu suae uxoris respective sui mariti*, що дѣлати ся має въ слѣдующій способъ: По выголошеню формы розрѣшеня св. Тайны Покаянія, (а звертаемъ увагу Всч. О. Сповѣдникѣвъ, що форма розрѣшеня має докладно высказати ся при кождѣмъ сповѣдающимъ ся, иначе каючийся не одержавъ розрѣшеня) має ся сказати: „Кромѣ того властію Преосвященному Епископу . . . удѣленою, а менѣ вѣдпорученою, привертаю тобѣ право, довгъ супружескій вѣдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плодскій въ сродною (зъ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего), поповненый утративъ есь. Въ имя Отца † и Сына † и святого Духа † Аминь.“

Такожь удѣляемъ до кѣнця бѣжучаго року 1910 власть вѣдъ Сповѣдникамъ розрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ задержанныхъ, вынявши два высше сказаніи, на часъ посту передъ Рождествомъ Христовымъ, а безъ ограниченя въ слѣдующихъ случаяхъ:

- 1) при сповѣди женщины передъ пологомъ;
- 2) при сповѣди загальной, если тая сповѣдъ загальна есть конечна;
- 3) при сповѣди женихѣвъ передъ вѣнчанемъ, если вже нема часу до

Насъ вѣднести ся.

Вѣдъ Еп. Ординарія та.

Перемышля 20. Лютого 1910. † КОНСТАНТИНЪ

Ч. 16.

Ч. 1186. Речинець до св. рукополаганя въ Єреи.

Кандидатѣвъ духовного стану, укѣнчившихъ науки богословски и желающихъ принять св. Рукополагане, взымае ся, щобы внесли до дня 10. марта с. р. свои поданя, самѣ же явили ся въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 15 марта с. р. о 9 год. передъ полуднемъ, по выслуханю св. Літургій котра о 8 год. зачинае ся,

Поданя мають бути заосмострені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ шкѣльныхъ. 2) моральности; 3) здоровля; 4) убожества потверженого ц. к. Староствомъ; 5) вѣнчаны если суть женаті; 6) удоволены повинности войсковою.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 21. Лютого 1910.

Ч. 17.

Ч. 1185. Конкуресъ на опорожнену парохію Кракѣвъ.

Зъ речинцемъ вношеня прошенъ до 28 Марта 1910 выставяе ся поновно на конкуресъ опорожнена парохія Кракѣвъ, ц. к. наданя.

Понеже на парохіи цѣе наданя, доконечно мусятъ бути залучені всѣ свѣдоцтва, для того поручае ся тѣжъ долучити и въ означенѣмъ речинци прошеня Еп. Консистеріи предложити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль 21. Лютого 1910.

Ч. 18.

Ч. 1181. Конкуресъ на посаду гр. к. катихита при ц. к. гимназіи въ Сокали.

Ц. к. Рада шк. краева оголошуе п. д. 16. Лютого 1919 Ч. 8.553 конкуресъ на посаду гр. к. катихита при ц. к. гимназіи въ Сокали зъ платнею пѣсля § 4. уставы зъ дня 19 Вересня 1898 Нр. 173 Д. п. п.

Кандидаты, убѣгающі ся о тую посаду, мають внести свой прошеня на руки своєї верховной власти до Президіи ц. к. Рады шкѣльной кр. найпѣзнійше до 30 марта 1910. Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 23. Лютого 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 29. Марта.

Ч. IV.

Ч. 19.

Ч. 775. Молитвы о Соединеніи въ першу недѣлю каждого мѣсяца.

Дуже важною справою и рѣчею такъ для славы Божіей и Христовой, якъ и для добра и спасенія людей дуже пожеланою есть Соединеніе восточной Церкви. Но заразомъ есть справа тая очевидно трудна и великого милосердія и ласки Божіей wymagaє и прото передовсѣмъ ревныхъ и многихъ молитвъ на тую интенцію треба.

Дятого пригадує ся Веч. Духовенству розпоряджене, що всѣ Священники въ Епархіи, отже и катихиты, мають въ першу недѣлю каждого мѣсяца (пѣсля церковного календаря) до св. Литургіи додавати Службу о „призваніи помощи св. Духа до справы Соединенія восточныхъ Церквій,“ або Службу о „умиреніи Церкви.“

Но такъ интенція Парохѡвъ за парохіянъ, якъ и всѣ интенціи прочихъ Священникѡвъ позѡстають при тѡмъ зовсѣмъ ненарушеніи; а молитвы въ справѣ Соединенія приписують ся лишъ въ Ектеніяхъ выше наведеныхъ Службъ.

Додає ся ту що до народа: Належить то до головныхъ и фундаментальныхъ обовязкѡвъ Душпастири, чтобы парохіянъ основно освѣдомити взглядомъ Церкви католицкой яко единой правдивой Церкви Христовой; и якъ великимъ и незрѡваннымъ даромъ Божиимъ для насъ есть тоє, що мы належимъ до единого

правдивого царства Божого на землі. А кромѣ того нехай Душпастирѣ старають ся такожъ и парохіянѣ, особливо побожнѣйшихъ межи ними, побудити до молитвъ о Соєдненє.

А такожъ ОО. Катихиты мають шкóльну молодѣжь въ подобный спосóбъ основно освѣдомити о Церквѣ католицкóй и вóдновѣдно до молитвъ о Соєдненє наклоняти.

Вєч. ОО. Деканы обов'язують ся въ совѣсти, щоби на выповненє сєго зарядженя при лекціанальныхъ визитаціяхъ бачну увагу звертали и що року по скóпченихъ визитахъ въ тóй рѣчи справоздана тутъ предкладали. До того самого обов'язують ся такожъ Вєч. Комисарѣ Орд. шкóльнімъ взглядомъ визитаціямъ шкóль.

Вóдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 11 Лютого 1910.

Ч. 20.

Ч. 1041. Въ справѣ приготавлиючихъ робóтъ до списеу людности зъ кóнцемъ року 1910.

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ дня 7. лютого 1910 ч. I. 186/15 въ справѣ приготавлиючихъ робóтъ до списеу людности зъ кóнцемъ року 1910 зарядило слѣдуюче:

„Розпочате робóт приготавливаннихъ до загального списеу людности, котрий наступить зъ кінцемъ бѣжущого року, накладе на ц. к. центральну Комісію статистичну у Відни надзвичайнї праці.

Працямъ тимъ буде комісія могла подолати лише въ такімъ случаю, если полагодженє Єї значаєнихъ бѣжущихъ чинностей буде могло наступити у властивімъ часї.

Въ особенности ходить о то, аби кварталнї викази о руху людности були предкладаєи згаданїй Комісії точно въ речинцяхъ приписанихъ.

Въ наслідокъ рескрипту ц. к. Міністерства справъ внутрїшнихъ зъ 10. сїчня 1910 Ч. 44644/09 выдає ц. к. Намѣстництво въ тїмъ зглядї зарядженя до полїтичнихъ Властей повітовихъ а до Всечестнїйшої гр. кат. Епископскої Консисторїи вѣдносьть ся зъ просьбою, о вѣдновѣдне вплиненє на пѣдвластнї Уряди парохіальнї, аби кварталнї витяги статистичнї зъ книгъ метрикальнихъ, приписанї інструкцією, котрої одєн примірникъ удѣлеєи Всечестнїйшїй гр. кат. Епископскїй Консисторїи тутешнимъ письмомъ зъ 18. марія 1895 Ч. 15998, предкладаєи полїтичнимъ Властямъ повітовимъ точно въ речинцяхъ тою інструкцією означенихъ, т. є. за I. кварталъ до 15. цвѣтня, за II. кварталъ до 15. липня, за III. кварталъ до 15. жовтня а за IV. кварталъ до 15. сїчня слѣдуючого року“.

Всч. ОО. Дунапастырямъ поручає ся допильновати точно виконанє наведеного розпорядженя.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 5. Марта 1910.

Ч. 21.

Ч. 1060. Богословіє норовственне виданя Свѣт. Дра Іосифа Мѣльницкого.

Поручає ся горячо Всч. Духовенъству що ино вийшовшу зъ друку многоцѣнну працю Всесвѣт. Впр. о. Дра Іосифа Мѣльницкого крилошанина Митрополитальнои Капитулы въ Львовѣ именно Богословіє норовственне въ двохъ томахъ на 1) 511 + XXI сторонахъ и 2) 400 + XIII. стор.

Дѣло тоє дуже поучаюче и пожадаме кождому Священикови а найпаче сповѣдникови познакомляє читателя точно зъ всею наукою норовственности и зъ еи практичными питаннями, окрѣмъ того зъ вѣдомостями філософїи, догматики, права каноничного и літургики при належитѣмъ увзгляднонїи найновѣйшихъ розпоряджень св. Апостольского Престола, повинно знайти ся въ кождой парохїяльной бібліотекѣ и у кождого священика. Цѣна за I. томъ 5 К. за II. 4 К. на посылку почтовоу долучає ся на томъ по 30 с. = 60 с. Получити можна черезъ книгарню Ставропигїйску и Имени Шевченка во Львовѣ.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 23. Лютого 1910.

Ч. 22.

Ч. 1274. Приписы дотычно неналежнымъ выплатамъ поборовъ заосмотреня.

„Ц. к. Міністерство Віроісповіданъ і Просвѣти призволило рескриптом з дня 31. студия 1909 Ч. 32020, що приписи заключені в розпорядженю ц. к. Міністерства Скарбу з дня 5. червня 1909 В. з. д. Ч. 85 виданім в порозумінію з ц. к. Міністерствами справ внутрішних, віроісповіданъ і просвѣти і робіт публичних і з Найвисшою Палатою обрахунковою, маючі на цѣли заряджене невластивим выплатам заосмотрень по ц. к. функціонариях державних мають аналогічне приміненіє до дарів з ласкі і датків на вихованє побираних вдовами і сиротами по гр. кат. свѣщениках.“

Подаючи тоє рѣшенє Властей веѣмъ урядамъ парохїяльнымъ до вѣдомости, поручає ся тымже на будуче точно придержувати ся постановъ замѣцєныхъ въ § 3 высше

наведеного розпорядження міністеріального зъ 5. червня 1909 ч. 85. В. з. д. якія такъ звучить:

„Органи, що мають вести метрики мають при нагоді лучаючих ся в їх околї случаи смерти і виччаня справдити після становища помершого чи помершої чи там відданиці, чи померша сторона, взлядно вбданиця побирала яке державне заосмотрене чи ні.

Коли так, то треба подати про те звістку тому урядови вишлати, що принадлежний з огляду на місце прожитку, а як се не було звісне, з огляду на місце смерти чи там виччана.

Як метрикальній книговодець не може вправді на певно справдити, що сторона користувала ся якимсь державним заосмотренем, але можна сего здогадувати ся, то треба про сю обставину повідомити краєву скарбову власть, до якої се належить після місця смерти сторони, чи місця прожитку відданиці.

Метрикальні книговодиці не будуть вже більше — як доси — обовзані, подавати до політичної власти звістку про того рода случаи смерти і подружєня.“

Надто після § 5. вышєне згаданого розпорядження уряды парохіяльній вже немають на будуче посвѣдчати на квитяхъ що вдова жие або що сирота незаосмотрена въ загалѣ, лише мати або опѣкунъ на квитяхъ сирѣтскихъ складають слѣдуючу заяву „що дѣти жизуть и незаосмотрені остають на еї удержаню“ [така заява (клявуля) пише ся на квитяхъ на причинкахъ на выховане] а при сирѣтскихъ пенсіяхъ помѣщає ся слѣдуюча заява „що сироти живуть и незаосмотрені.“ Вдова побираюча даръ зъ ласки помѣщує на квитѣ заяву „заявляю що есьмъ и надалше ще незаосмотрена.“

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 5. Марта 1910.

Ч. 23.

Ч. 1898. Конкурєъ о стипендію бл. п. о. Павла Контуровича Матковскаго.

Конкурєъ на двѣ стипендіи по 240 к. рѣчно изъ юбилейной фундаціи бл. п. Павла Контуровича Матковскаго для двоохъ учениць, посвящающихъ женскій середній публичній школы зъ началомъ первого пѣвротія 1910 шкѣльного року.

Кандидатки довжній внести свои прошенія найдалше до дня 15. и. ст. Цвѣтня 1910 р. посредствомъ своихъ учебныхъ властей въ Ставропигійскій Институтъ и выказатись:

- а) що суть рускои народности гр. к. обряда и родомъ зъ Галичины;
- б) що хорошо ведутъ ся и придерживаются своего обряда;
- в) що по поводу своей и своихъ родителей бѣдности въ стипендіи нуждаются;

г) що посѣщаютъ публичні учебні заведенія въ Галичинѣ или на Буковинѣ и въ наукахъ хорошо успѣвають вообще а въ особенности изъ руского языка и литературы.

Надѣленными стипендіями будуть стипендистки пользоваться до окѣнченія студій.

Первенство при надѣленію стипендіями — мають :

а) въ первѣмъ ряду дѣти, внуки о. Северіана Матковскаго, сына основателя гр. к. пароха въ Боссырахъ Гусятинскаго повѣта, якъ тоже дѣти и внуки бл. п. Ивана Матковскаго второго сына основателя;

б) въ вторѣмъ ряду т. е. въ недостатку кандидатѣвъ пѣдъ а) дѣти и внуки дочерей основателя: Ольги, Наталіи и Теодоры а если и такихъ кандидатѣвъ не булобы;

в) въ третѣмъ рядѣ сироты безъ отца и матери якъ такожъ и сироты безъ отца по гр. к. священникахъ спархїи Перемысков, которыхъ родители заслужились около добра руской гр. к. церкви и Галицко-рускаго народа. Соубѣгателямъ пѣдъ а) выстарчить выказатися достаточнымъ успѣхомъ въ науцѣ въ загалѣ.

Условія надѣленія стипендією належить выказати долучеными до прошенія документами.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 8. Марта 1910.

Ч. 24.

Ч. 1489. Речинець испыту квалификаційного на катихитѣвъ шкѣлъ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 10, 11 и 12 Мая и въ дняхъ 11, 12 и 13 Жовтня 1910 вѣд-буде ся испытъ квалификаційный на катихитѣвъ шкѣлъ выдѣловыхъ.

Предметы испыта суть тѣ, якї въ реченыхъ школахъ выкладають ся а именно : исторія библійна, догматика и етика въ объѣмъ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика. На даный темать выроблять кандидаты екзурту а на довѣльно выбранный темать выголосить пробный выкладъ.

Намѣряючі до того испыта приступити мають свой прошенія о припущене до испыта внести въ первѣмъ речинци до 20 Цвѣтня а въ другѣмъ до 20 Вересня 1910.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 15. Марта 1910.

Ч. 25.

Ч. 1490. Речинець испыту конкурсового о бенефіціи душпастверкй.

Испиты конкурсовй о бенефіціи душпастверкй вѣдбудуть ся вѣ слѣдуючихъ двоухъ речинцяхъ: I) вѣ дняхъ 10, 11 и 12 Мая 1910 и II) вѣ дняхъ 11, 12 и 13 Жовтня 1910.

Кандидаты желаючи поѣдати ся испитови конкурсовому мають при I. речинци внести свои прошеня о припущене до испиту найдалше до дня 15. цвѣтня с. р., а при II. речинци до дня 30. Вересня с. р. Священники приступаючи до испиту конкурсового по разѣ першій мають залучити до своихъ прошенъ грамоту першого своего поставленя вѣ душпастверствѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 14. Марта 1910.

Ч. 26.

Ч. 1968. Sprawozdane зъ дѣяльности Товариства „Власна Поміч“ вѣ Станиславѣвѣ.

„Управа кредитового товариства „Власна Поміч“ в Станиславѣвѣ, подае отсим до прилюдной вѣдомости рахункове замкнене за рік 1909.

Товариство розпочало свою дѣяльність з днем 5/3 1909. До кінця грудня 1909 приступило до товариства 65 членів з 260 удѣлами, що рѣвнае ся сумі: 67.000 кор. числячи після статута оден удѣл ва 260 кор. Всѣ члени, статутомъ приписані удѣлові вѣплати вносили точно до каси товариства і вѣплатили з того титулу по конець 1909 р. 11.072 кор.

Позичок удѣлево в сѣм часѣ 30 членам на загальну суму: 58.500 кор. Всѣ довжники платили точно так, що не було нїяких залеглостей.

Фонди резервові зросли за сѣй короткий час до поважної суми: 1.335.50 к.

Вкладок ощадности вложено в році 1909 на суму: 97.190.83 кор. В тѣм часѣ піднято: 27.152.56 кор. лишило ся отже на рік 1909: 70.038.27 кор.

Від вкладок платить наше товариство 5⁰/₀ з піврічною капіталізацією.

Довгів Власна Поміч не затягала нїяких — оперуе лише власними капіталами. Чистий зиск за рік 1909 вивозить: 371.33 кор., котрий після ухвали загальних Зборів з дня 1/2 1910 роздѣлено так, що із 300 кор. утворено пресоувий фонд, а 71.33 кор. полишено яко податкову резерву.

Рахунок білянсу представляе ся так:

Стан довжний:

Стан чинний:

Кор.	с.			Кор.	с.	
1021	—	з рахунку:	резервового фонда	з рахунку:	5073	34
286	50		фонда спеціаль. резерви		38500	—
125	76		удѣлів		1135	26
70038	27		вкладок щадничих		19584	50
371	33		зисків і страт			
84293	10		Разом:	84293	10	

Позаяк Власна Поміч для забезпечення позичок жадає заставу асекураційних поліс, тому навязала зносини з найбільшим і найдешевшим асекур. Товариством „Victoria“ в Берліні і переймила на себе за умовленою провізією посередництво в справах житєвих обезпечень. Лиш немого съвященників зрозуміли вагу клича: „свій до свого“ — і місто обезпечувати ся через яких агентів та набивати їм кишені — звернули ся до Власної Помочи о посередництво, всего: 23. А мимо того Власна Поміч узискала з посередництва: 1.700 кор. Які великанські суми збиралиби ся ще року на загальні цілі, наколиб не 23, а бод. й 100 съвященників нашло ся таких, котріби не у приватних агентів, а в своїм власнім Товаристві обезпечували ся. Якби... та годі; може ми коли и до сего прийдемо.

Тих 1.700 кор. узисканих з посередництва при обезпеченнях, призначила Управа до пресового фонда, котрий тим чином зріс до висоти: 2.000 кор. а з котрого відсотки будуть обертати ся на преміоване і видаване брошур, письм і газет в цілі оборони христянсько-католицької моралі і світогляду.

Подаючи сей короткий звіт за перший час своєї діяльності, управа Власної Помочи звертає ся отсим з горячим покликком до Всч. П. Т. Отців: Всечестні Отці і Братя! Положим собі на серцю Власну Попіч, бо то наше станове товариство. Дбаймо про его розвій, бо его зріст, то скріпленє нашої сили, то движненє в перед справи Божої, котрій служимо.

Тому най не буде між нами ані одного, котрийби, потребуючи чи то кредиту, чи обезпечити ся, поминув своє власне товариство, а пішов до других, може и в рогиб своїх. В єдності сила, Станиславів 15. Марта 1910.“

Назване товариство кредитове уважає Еп. Консисторія обовязкомъ своимъ поручити всч. духовенъству Епархіяльному.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 23. Марта 1910.

Ч. 27.

Ч. 1806. О жертвахъ на будову церкви въ Нановой.

Подає ся до вѣдомости В.ч. Священства слѣдуюча Водозва: „Въ Нановѣ побудовано передъ 182 лѣтами низеньку темну церковцю, котра днесъ водъ старости до упадку хилиться, треба конечно будовати нову, хотячи заробникѡвъ утримати при своимъ обрядѣ и народности.

Нанова дуже бядне село гѣрське зъ дорогами неприступними. Селяни, заробники переважно по фабрикахъ въ краю и загралицею розпорощені. Душь выше 600 а мало иніціаторѡвъ. По 10 лѣтнихъ стараняхъ удало ся перевести розправу конкуренційну 1909 на зѡбрание фондѡвъ 42.000 кор., зъ тыхъ половина дасть ся може стягнути маленькими складками, и то руїна для громады а для заробникѡвъ хиба причина до вѡдпаденя... Не легке ту дѣло.

Длятого урядъ парохіяльний удає ся сею дорогою о помѡчь на будову церкви въ Нановѣ до Всч. епархіяльного Духовенства, Брацтѡвъ церковныхъ и побожныхъ христянъ. Не дайте, дорогіи Братя, братьямъ погибати, хотяй попираєте рѡжній добрій цѣли, дайте лепту и на твердиню въ Нановѣ, на св. дѣло.

Складаючи зъ горы щире Спасибогъ, естъ надья, що просьба та буде всюда прихильно принята и выслухана безъ шумной заохоты. Имена жертводателѣвъ будутъ оголошені. Жертвы хотьбы и найменшій, прошу прислати на руки гр. кат. уряду парохіяльного въ Нановѣ, почта Кросецько коло Хирова, або до Всесв. и Высокопреподобной Еп. Консисторіи въ Перемышли. о. Артемій Мельникъ гр. кат. парохъ въ Нановѣ.“

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Лютого 1910.

ХРОНИКА.

Водличія крылошаньскій получили :

- Ч. 698. Веч. о. Кляншъ Григорій, парохъ въ Кюмаріѣ и о. Онишкевичъ Стефанъ, парохъ въ Хишевичахъ.
- Ч. 786. Веч. о. Ильницькій Володимиръ, парохъ въ Горохѡвцяхъ.
- Ч. 1677. Веч. о. Рабѣй Францъ, парохъ въ Самборѣ, именованій завѣдателемъ деканата Самбѡрскаго на мѣсце увольненого на власне прошене водъ той должности Веч. о. Козаневича Льва, пароха въ Мистковичахъ, полученнаго титулъ выс. декана.

Завѣдательства получили :

- Ч. 873. о. Банахъ Теодоръ въ Желдци.
- „ 1101. о. Пѣхъ Теодоръ въ Бровницѣ.
- „ 1102. „ Федоронко Стефанъ въ Сипявцѣ.
- „ 1103. „ Насальскій Володимиръ въ Ричиговѣ.
- „ 1104. „ Рудавскій Іоанъ въ Рыбнику.
- „ 1839. „ Гучко Василій въ Торкахъ.
- „ 1323. „ Стецишинъ Николай въ Устю рускомъ.

Сотрудництва получили :

- Ч. 893. о. Мухицкій Іковъ въ Потеличи.
- „ 795. „ Шеховичъ Іоанъ, самостѣйне въ Цвѣржи.
- „ 768. „ Сенечко Іоанъ въ Добромили.
- „ 565. „ Дацько Михаиль, управ. въ Мижинци.
- „ 1870. „ Сенета Богданъ, управ. въ Быковѣ.
- „ 1716. „ Лѣвциньскій Іоанъ, управ. въ Борыславю.
- „ 1320. „ Сѣкора Николай, самостѣйне въ Яблонци руской.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 26. Марта 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,

Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 7. Цвѣтня.

Ч. V.

Ч. 28.

Ч. 1178. „Гомілетика“ Альбана Штольца.

Поручає ся Всеч. Духовенству незвычайно цѣнну книжку „Гомілетика“ Альбана Штолца пѣсля второго выдання Дра Якова Шмітта — зъ нѣмецкого перекладену Всеч. о. Апольномъ Съмовичомъ, парохомъ и катихитомъ ц. к. гимназій въ Кѡцмани, напечатану въ Станиславовѣ 1909, накладомъ Преосв. Еписк. Ординаріату Станиславѡвского, про котру тойже Преосв. Ординаріатъ въ Вѣстнику Станиславѡвской Епархіи Ч. 1. зъ р. 1910 подає слѣдующе:

„Бажаючи подати Всечестному Духовенству солѣдний пѡдручникъ до науки о популярнѡмъ и правдиво пастырскѡмъ голошенію правдъ евангельскихъ для вѣрныхъ, доложивемъ всякихъ старанъ, щобы випечатати перевѡдъ зъ языка нѣмецкого на языкъ рускій, дуже цѣнной, загально знаной и своего рода майже единой книжки пѡдъ заголовкомъ: „Homiletik“ als Anweisung den Armen das Evangelium zu predigen von Alban Stoltz.

Розводити ся о вартости сеи книжки, уважаю за злишне, бо вже инші и то высокі поваги науковій о нѣй высказали свое цѣнне мнѣніє. Впрочѣмъ нехай кождый зъ Всечесныхъ Отцѣвъ уважно перестудіює сю книжку, а самъ оцѣнить си стѡйнось и хосениѡсь.

Въ книжцѣ той подає авторъ не лишень норми гомілетичнѣй але такожъ сказѡвки дѣяльности душпастырской, такъ, що она може заступити пѡдручникъ

пастырського богословія. — Зъ той причини при испитахъ конкурсowychъ на парохіи буде ся книжка особливо уважливана, яко підручникъ пасторальной.

Цѣна сего підручника оправленого выносить 3 К 30 с., а брошурованого 3 К. Цѣна досить низька, головно зъ той причини, що о. Аполонъ Сьмовичъ довершивъ переводу зовсѣмъ безплатно, а такожъ видавництво Гердера у Вѣднѣ дозволило печатати персвѣдъ, не жадаючи нѣякого винагородженя.

Чистый зыскъ по покритю коштовъ печати назначеный на выдаванє въ будучности книжокъ религійного и богословского змѣсту. Цѣль отже далекосягла, а то тымъ бѣльше, що наша литерату; а пѣдъ взглядомъ религійнымъ и богословскимъ есть дуже нища.

Зваживши проте такъ хосениѣсть книжки самои, якъ и далекосяглюсть цѣли, не сумнѣваю ся, що веѣ Всечестнй Отць зъ охотою повитають ту книжку, и не будутъ отягали ся зъ ушлатою належяности.

Еслибы однакъ хто зъ Духовенства не мѣгъ набути сєи книжки на власнѣсть приватну, той може заплатити цѣну зъ скарбони церковной, а саму книжку вписати на власнѣсть инвентара дотычнои церкви.“

Подаючи се до вѣдомости Всч. Клира, взыває ся Всеч. Отцѣмъ деканѣмъ, щобы на соборѣ деканальномъ справы въ згаданой книжцѣ розвиненій, пѣддавали Всеч. содеканальнымъ Отцамъ до обговореня и настоювали на освѣдомленє ся зъ матерією сєи книжки.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 25. Марта 1910.

Ч. 29.

Ч. 1628. Въ справѣ заключаня супружествъ пѣдданныхъ російскихъ въ Австри.

Высоке ц. к. Намѣстництво зъ дня 5. Марта 1910 р. Ч. XII/1859 донесло ту, що слѣдує :

„Ц. к. Міністерство справ внутрішнихъ заявило рескриптомъ зъ дня 17. лютого 1910 Ч. $\frac{28005}{\text{ex } 1907}$ в слѣд своего рескрипту зъ дня 31. Серпня 1898 Ч. 20287 интимованого рескриптомъ ц. к. Намѣстництва зъ дня 18. вересня 1897 Ч. 81448 в справѣ заключеня супружества пѣдданныхъ російскихъ за границею держави російскої, що після нового виясненя цѣсарскої-російскої держави засягнуеного в дорозѣ дипломатичной, пѣддані Росіи наміряючі заключити супружество в Австрій суть тепер в можности по гадцѣ декрету канцелярїи надворной зъ дня 22. грудня 1814 Зб. зак. поль. том. 42 Ч. 108 представити свѣдоцтво власти російскої, що намірене супружество не спротивляє ся російскимъ законамъ.

До виставлення тих свідочств здібности до заключеня супружества суть тепер управнені і покликані тоті самі функціонариуши, котрі виставляють відносно свідочство Росіяном заключаючим супружество в Німеччині, именно :

для приналежних до ортодоксійного (гр. кат.) або евангеліцкогo віроісповіданя, душпастир місця замешканя, або послѣднього російского замешканя нареченого;

для приналежних до рим. кат. віроісповіданя власть поліційна того місця, котрого підпис належить увірительнити через власть поліційну.⁴

О томъ повѣдомляє ся Всеч. Уряды парох., въ цѣли примѣненя ся въ случаю заключеня супружества пѣдданныхъ російскихъ въ Австріи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, 28. Марта 1910.

Ч. 30.

Ч. 2216. Въ справѣ розбираня старыхъ, деревяныхъ церквей.

Ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 11. Марта 1910 р. Ч. XIV/383 заудѣлило Еп. Консистеріи слѣдуюче :

„Ц. к. централна Комисія для забытковъ штуки и исторіи, письмомъ зъ дня 20. Съчня 1910 Ч. 317 запримѣтила, що въ послѣднихъ часахъ множать ся случаѣ демольованя старыхъ, деревяныхъ церквей.

Вынятково лише, причиною до того есть лихій станъ будинку, до направи неможливий. Въ бѣльшій части такихъ случаявъ, дѣе ся то въ наслѣдокъ збѣльшенихъ потребъ религійныхъ, часто такожъ зъ зле понятого намѣру украшени церкви.

Зѣ становиска охорони памятковъ и забытковъ родинныхъ, есть того рода поступоване гѣднимъ пожалованя, а заховане деревяныхъ церквей повинно ся якъ найусильнѣйше старати навѣтъ тогды, коли стара деревяна церковь стала ся злишною въ наслѣдокъ построеня новои, о скѣлько заховане еи, зѣ взгляду на станъ будовы, оказуе ся еще можливимъ. Полищаючи бо вже тую обставину, що тѣи деревяніи церкви представляютъ часто значене для исторіи и штуки, становлять они звычайно головну окрасу и найважнѣйшій добутокъ естетичный галицкихъ мѣсцевостій, оточеніи бо пайчастѣйше величавыми деревами, оживляють въ способъ мальовничій саму мѣсцевѣсть и красвидъ. При томъ заявила централна комисія що въ разъ, наколибы обовязокъ удержованя обохъ церквей (давной деревяной и новопостроенои) накладавъ на стороны конкуренційной надто великїи тягаръ матеріалній, и зъ той причины намѣрлябы они збурити церковь деревяну, Комисія

центральна булабы въ засадѣ склонною, вьеднати вѣдповѣдну субвенцію зъ фондѣвъ державныхъ для захованя давного будинку.“

Повыше розпоряджене подае ся до вѣдомости Всеч. епарх. клирови, и поручае ся поновно, зъ покликѣмъ на тутешне заряджене зъ дня 3. жовтня 1906 Ч. 5501 (Вѣстникъ Епарх. зъ р. 1906, ст. 107) въ данѣмъ случаю точно его придержуватись.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 4. Цвѣтня 1910.

Ч. 31.

Ч. 2286. Конкурсъ на опорожненій парохіи :

Зъ речинцемъ вношеня прошенъ до 31. Мая 1910 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующій парохіи :

1. Горянка,	деканата	Балигородского,	наданя	приватного.
2. Крыве	ad Тъсна	"	патрона	право почивае.
3. Рябе	деканата	"	"	" "
4. Выссова	"	Вѣцкого	мѣсцева	громада.
5. Долины	"	"	наданя	приватного
6. Усте	руске	"	"	"
7. Рыбникъ	"	Дрогобыцкого	"	"
8. Манастирець	"	Горожаньского	"	"
9. Желдець	"	Жовкѣвского	"	"
10. Хмѣль	"	Затварницкого	патрона	право почивае.
11. Чорнорьки	"	Коросняньского	наданя	приватного
12. Бронця	"	Мокряньского	"	"
13. Войкова	"	Мушиньского	цѣсарского	наданя
14. Лелюхѣвъ	"	"	"	"
15. Жапалѣвъ	"	Оленицкого	наданя	приватного
16. Барычъ	"	Перемыско-заг.	"	"
17. Торки	"	"	своб.	наданя
18. Спасѣвъ	"	Сокальского,	наданя	приватного
19. Лобозѣвъ	"	Устрицкого	"	"
20. Ялове	"	"	патрона	право почивае
21. Селиска	"	Яворѣвского	патронъ	не звѣсти.
22. Яворнякъ	"	Яслиского	"	гром. мѣстц.
23. Ясель	"	"	наданя	приватного.

Речинець розуміє ся въ сей способъ, що прошене до дня 31. Мая 1910 мають бути зъ дотычныхъ Урядовъ дек. такъ выслані, щобы въ дни 31. Мая 1910 були въ Еп. Консистеріи.

Прошеня не заосмотреніи потребними залучниками (особенно свѣдоцтвами зъ испиту конкурсового) якъ и таки, котрибы по 31. Мая 1910 р. тутъ вилачули, будуть зверненіи безуспѣшно.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, 2. Цвѣтня 1910.

Ч. 32.

Ч. 2816. О вынайдению акту уродженя Михаила Ржемѣнецкого.

Борисъ Сулковскій, перебуваючій теперъ въ Америцѣ, просить о вынайдене дѣйствія крещеня Михаила (возможне, що иного имени) Ржемѣнецкого vel Ремѣнецкого, (або подѣбного имени) и жертвує за се 100 К вынагородженя.

Близній інформаціи до сего подає слѣдующій: Згаданный Михаилъ? Ремѣнецкій мѡгъ уродити ся мѣжь 1835—1852 р., жена его називала ся Марія; шлюбъ могли брати около 1870 р., донька ихъ Марія уродила ся около 1876 р., Михаилъ Ремѣнецкій, умеръ по р. 1874, жена его Марія вышла другій разъ за мужъ за нѣякого „Дыльбака“? и зъ того супружества бувъ сынъ Францъ, уродженный мѣжь 1874—1880 р.

Поручає ся Всеч. Урядамъ парохіяльнымъ переглянути книги метрикальній, и въ разъ еслибы ся знайшовъ актъ уродженя згаданого Михаила Ремѣнецкого, о томъ суди якъ найскорше донести.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, 6. цвѣтня 1910.

Ч. 33.

Ч. 481. О выданю о. Е. Мустьяновичемъ сотрудникомъ Кушницкимъ книжочки „Короткая исторія церковная.“

Поручає ся Преч. Духовенству выдану о. Емиліаномъ Мустьяновичемъ, сотрудникомъ Кушницкимъ въ Угорщинѣ книжочку п. з.: „Короткая исторія цер-

ковная“ для нѣколѣ народныхъ. — Цѣна 80 сот. — Набувати можна въ книгарни Ставроп. Института у Львовѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 6. Цвѣтня 1910.

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 1246. о. Дяковъ Теодоръ на парохію Боршевичи.
- „ 1320. „ Сембратовичъ Евгеній на парохію Искаль.
- „ 1321. „ Савчинъ Антоній на парохію Лѣвча.
- „ 1323. „ Юрчакевичъ Емилъ на парохію Липа.
- „ 2345. „ Журавецкій Михаилъ на парохію Новосѣлки.
- „ 2217. „ Долошицкій Іосифъ на парохію Куиниъ.
- „ 2218. „ Дороцкій Михаилъ на парохію Мацѣва.
- „ 2219. „ Шихъ Игнатій на парохію Бѣтля.
- „ 2220. „ Насальскій Володимиръ на парохію Ричигѣвъ.
- „ 2221. „ Вислоцкій Игнатій на парохію Ступниці.
- „ 2222. „ Санецкій Володимиръ на парохію Мьякинь.
- „ 2223. „ Дуркотъ Петро на парохію Добрусинъ.
- „ 2224. „ Федоронько Стефанъ на парохію Синявка.
- „ 2225. „ Кикта Павелъ на парохію Унятичи.

Завѣдательства получили :

- Ч. 2087. о. Ковальчинъ Іоанъ въ Барычи.
- „ 2136. „ Чичула Іоанъ въ Спасовѣ.
- „ 2155. „ Негребецкій Юліянъ дожджаюче въ Яловѣмъ.
- „ 2159. „ Паппъ Орестъ въ Селискахъ дек. Яворѣвского.
- „ 2164. „ Гарабачъ Стефанъ въ Жапаловѣ.
- „ 2221. „ Дуцько Юліянъ въ Лелюховѣ.

Сотрудництва получили :

- Ч. 1977. о. Трешневскій Алекс., самостѣйне въ Опарѣвцѣ.

- Ч. 1653. о. Гавякъ Іосифъ въ Радымвѣ.
„ 2086. „ Гѳрнякъ Михаилъ въ Верхратѣ.
Ч. 1779. Всеч. о. Хтей Алексей, парохъ въ Беньовой именованый орд. пик. комиссаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народн. дек. Высочаньского.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 8550/09. На парохію Зѣболки: I. Пастернакъ Іоанъ, II. Жарекій Михаилъ, III. Петрикъ Володимиръ.
„ 491. На парохію Медвежа: I. Яцевъ Александръ, II. Филиповичъ Іоанъ, III. Федевъ Іоанъ.
„ 2285. На парохію Краковъ: I. Левицкій Петро, II. Савула Теодоръ, III. Савицкій Андрей.

I. Жертвы для св. Отца.

- Ч. 2378. Слѣдующї уряды парохіяльнї зложили въ коронахъ: въ Перемышли 9.—, въ Коровици 10-60, въ Туринцѣ 20.—, въ Перемышли 18-50, въ Бонарѳвцѣ 10.—, въ Полонной 3-54, въ Выкотахъ 5.—, урядъ декан.: Дукляньскій 22-46, Любачѳвскій 14-90.

II. а) Жертвы на св. мѣсця:

Зложилвъ въ коронахъ: Урядъ парохіяльнї въ Куровици 10-50 с., и 10-60

б) на каплицю въ Єрусалимѣ:

Зложили въ коронахъ: Урядъ парох. въ Наконечнѳмъ 20.—, имени: вѳдь себе и Церкви 8-20, вп. Ленцияньскій 2.—, п. Гординьска 2.—, Анна Бѳрек 1.—, Насця Бѳкъ 1.—, Ева Крегуль 0-40, Анна Лялюкъ 1.—, Катарина Данило 2.—, Катарина Лимеда 1.—, Параня Шпитакъ 0-40 и Ева Духличъ 1.—

- Ч. 382. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 14. Сѣчня 1910 р. Ч. 101. продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій рѳкъ для сопомочника въ Мижинци.
„ 496. Тое розпорядженемъ зъ 18/1 1910 Ч. 350 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Гѳйчи.
„ 495. Тое розпорядженемъ зъ 18/1 1910 Ч. 238 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Вороблику королевскимъ.
„ 581. Тое розпорядженемъ зъ 18/1 1910 Ч. 290 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Подемцинь.

- Ч. 583. Тое розпорядженемъ зъ 21/1 1910 Ч. 450 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Чорнобѣ.
- „ 580. Тое розпорядженемъ зъ 18/1 1910 Ч. 307 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Валявѣ.
- „ 665. Тое розпорядженемъ зъ 21/1 1910 Ч. 513 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Яслиской воли.
- „ 806. Тое розпорядженемъ зъ 31/1 1910 Ч. 926 продовжило дотацію на одень рѣкъ для надатись маючого сопомочника парохви въ Вѣйску.
- „ 831. Тое розпорядженемъ зъ 2/2 1910 Ч. 193 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Добровлянахъ.
- „ 902. Тое розпорядженемъ зъ 3/2 1910 Ч. 27 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Хлѣвчанахъ.
- „ 927. Тое розпорядженемъ зъ 3/2 1910 Ч. 840 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Вязовницѣ.
- „ 928. Тое розпорядженемъ зъ 4/2 1910 Ч. 1029 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Спасовѣ.
- „ 1024. Тое розпорядженемъ зъ 31/1 1910 Ч. 647 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Яворовѣ.
- „ 1025. Тое розпорядженемъ зъ 8/2 1910 Ч. 576 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Башни.
- „ 1610. Тое розпорядженемъ зъ 2/3 1910 Ч. 910 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Борятинѣ.

Некрольогія.

- о. Крушиньскій Іосифъ, парохъ въ Селискахъ уп. 21/3 1910.
- „ Козьій Стефанъ, парохъ въ Яловѣмъ, уп. 21/3 1910.
- „ Ковальскій Титъ, парохъ въ Спасовѣ, уп. 24/3 1910.
- „ Сухій Іоанъ, парохъ въ Жапаловъ, уп. 25/3 1910.
- „ Двухъ Ільярій, парохъ въ Монастирци, уп. 29/2 1910.
- Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 6. Цвѣтня 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 16. Мая.

Ч. VI.

Ч. 34.

Ч. 141/орд. Розбелане вепѣльныхъ листѡвъ пастырскихъ.

Зѣ тымъ числомъ Вѣстника епарх. посылаются до кожного уряду парохіального вепѣльнїи листы пастырскїи тукраевого нашего Епископату зѣ дня 31. марта 1910, а то:

1. до Всеч. Духовенства;
2. до вѣрныхъ.

Листъ пастырскїи до вѣрныхъ приказуеся вѣ наиблизшїи по отриманю недѣлѣ вѣ кождѡи до парохїи належачѡи церквѣ дословно, голосно и выразно вѡдчитати по Евангелїю, и заховати вѣ актахъ парохїальныхъ, щобы вѣ случаю потребы по якимсь часѣ повторно его вѡдчитати.

Листъ до Духовенства належитъ удѣляти оо. сотрудникамъ до перечитаня.

Для оо. катихитѡвъ долучаеся по одному примѣрнику обохъ листѡвъ, котрїи тымже доручити належитъ.

Вѡдѣ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль, 9. Мая 1910.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 8254. Порученє дѣла Всев. О. Дра Масцюха: „Церковне право супруже.“

„Церковне право супруже зъ особливимъ увзглядиснемъ права гр. кат. галицкой провинціи, восточныхъ автокефальныхъ церквей и горожаньскихъ законѣвъ въ Австріи и на Угорщинѣ, написавъ *Дръ Василій Масцюхъ*, м. професоръ канон. права и префектъ студій при гр. кат. дух. семинари въ Перемышля. Перемышль 1910.“

Пѣдъ такимъ написомъ появило ся тыми днями дѣло, стор. XVI + 672 обнимаюче, въ формѣ великой вѣсѣмки. Въ томъ обемистѣмъ дѣлѣ Всевѣтлѣйшій авторъ вычерпуючо, основно и жерелово обговорюе супруже право въ межахъ зазначеныхъ заголовкомъ дѣла, въ додатку I. занимае ся парохіяльными метриками, въ додатку II. подае вѣорцѣ для наибѣльше актуальныхъ справъ супружихъ, въ додатку III. помѣщае важнѣйшии документы до супружого права на Галицкѣй Руси та до процесѣвъ супружихъ. Найновѣйшій змѣны въ каноничнѣмъ и свѣтскѣмъ законодавствѣ, якъ такожь розпорядженя помѣщуваній въ Епарх. Вѣстнику Епархіи Перемыской точно увзглядненій.

Хотя сама книжка мае ясныи переглядь, подае Всев. авторъ на еи початку змѣсть, а при кѣнци поазбучный рѣчевый списъ до практичного ужитку.

Такъ якъ се дѣло есть питомымъ и першимъ сего рода въ нашѣй церковнѣй литературѣ, являє ся на часѣ, коли дѣють ся замахи на Божій законъ о супружествѣ, есть оно конечнымъ и необходимымъ пѣдручникомъ для Всеч. Духовенства.

Мы витаемъ сю цѣнну працю Всев. автора зъ радостію ѿ горячо поручаемъ въ Всеч. Духовенству. Єслибы котрый изъ Всеч. ОО. Душпастьорѣвъ не бувъ въ можности дѣло се собѣ набути, позволяемъ закупити оное изъ скарбони церк. на власнѣсть дотычної церкви до библіотеки парохіяльной, яка въ кождѣй парохіи находится мае.

Всч. ОО. Деканы мають на деканальныхъ соборахъ сю справу пѣднести, а въ часѣ посѣщеня деканального наблюдати, чи дѣло то находится у каждого Всч. Душпастьори. Тымъ способомъ хочемо Всч. Душпастьорямъ улєкшити трудну въ нынѣшнихъ часахъ душпастьорску працю и канцелярійне дѣловодство.

Цѣна дѣла брошурованого выноситъ 9 к., добре переплетеного въ пѣвнѣкѣрокъ 10 к. 20 с., а на почтове 72 с.

Для заощадженя на почтовѣмъ булобы пожадане, щобы Всч. ОО. Деканы занялися гуртовнымъ замовленемъ для цѣлого деканату, а въ томъ случаю почтове поносивъ бы самъ авторъ.

Получити можна у Всев. автора въ Перемышля.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 12. Мая 1910.

Ч. 36.

Ч. 2842. О выказаню ся вѣдпуеткою Уряду дек. при обниманю новыхъ посадъ.

Понеже зайшли случаѣ, що священники назначені на другі посады важили ся, свои дотенерѣшній посады опускати безъ вѣдома Уряда дек. и являли ся на нові посады безъ предложеня Урядамъ дек. писемъ освободжающихъ вѣдъ ихъ попередныхъ Урядѣвъ дек., длятого Еп. Консисторія приневолена тою дорогою пригадати той обовязокъ Всв. Священству зъ тымъ, що провинившій ся въ тѣмъ взглядъ будутъ потягнені до строгои вѣдвѣчальности.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 12. Цвѣтня 1910.

Ч. 37.

Ч. 2478. Въ справѣ вылученя доч. Хоросниця вѣдъ парохіи Селиска.

Додатково до оголошеного пѣдъ днемъ 2. Цвѣтня 1910 Ч. 2286 конкурсу на опорожнені парохіи повѣдомляе ся, що будучій парохъ парохіи Селиска деканату Яворѣвского буде обовязаній передъ каноничною институціею зложити заяву, що годится на вылучене дочерного села „Хоросниця“ зъ звязи зъ парохіею „Селиска.“

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 18. цвѣтня 1910.

Ч. 38.

Ч. 2797. Въ справѣ унификаціи облигацій довгу державного.

Ц. к. Намѣстництво въ Львовѣ рескриптомъ зъ дня 4. Марта 1910 Ч. 3420 заудѣляе слѣдуючу вѣдозву ц. к. Дирекціи довгу державного зъ дня 26. Листопада 1909 Ч. 10330 въ справѣ унификаціи облигацій довгу державного:

Auf Grund der vom Fachrechnungs-Departement I. des k. k. Finanzministeriums und der k. k. Staatsschuldenkasse geführten Kreditbücher der Staatsschuld wurde konstatiert, dass für Kirchen, Pfarrpfünden Stiftungen, Fonde, Pfarrarmeninstitute, Armenfonde, Gemeinden, Bruderladen, Genossenschaften, Korporationen, Fideikomisse u. s. w.

deren Kapitalien in Staatsschuldverschreibungen fruktifiziert sind, eine sehr grosse Anzahl von Obligationen einzeln vinkuliert ist, welche mitunter auf ganz geringe Beträge lauten. Diese Tatsache ist hauptsächlich darauf zurückzuführen, dass Obligationen für sich allein zur Vinkulierung gelangen, anstatt, dass sie wenn tunlich, mit den bereits vorhandenen vinkulierten Obligationen der betreffenden Kirche, Stiftung u. s. w. zusammengeschrieben werden. Die geschilderte Art der Anschreibung von Obligationen muss naturgemäss nicht bloss für die Staatsschuldenverwaltung, sondern auch für die Behörden und Ämter, Eigenthümer, Vermögensverwalter, Nutzniesser, bezw. für die zur Zinsenbehebung legitimierten Organe die Evidenzhaltung der vinkulierten Schuldverschreibungen erheblich erschweren, sie nötigt aber auch den Zinsenbehebungsberechtigten zur Ausstellung von umfangreichen Quittungen für jeden Zinsentermin, in welchen zahlreiche Obligationen unter genauer Angabe der Obligationsnummern, des Anlagsdatums, des Kapitalsbetrages der Anschrift, des Zinsentermines und Zinsbetrages aufzunehmen sind, und sie hat endlich eine bedeutende Geschäftsvermehrung für die Zinszahlstellen und für das Fachrechnungsdepartement I. des k. k. Finanzministeriums als Zensurstelle zur Folge, indem für jede einzelne Obligation auf Grund der Liquidationsvormerke resp. Kreditbücher die Zinsen liquidiert, bezw. zensuriert und kontiert werden müssen. An dieser Beziehung erscheint ein Wandel in der Weise dringend geboten, dass anstatt der oberwähnten besonderen Ausfertigung von Obligationen eine Zusammenschreibung des in vinkul. Staatsschuldverschreibungen bestehenden gleichartigen Vermögens, der Kirchen der Stiftungen u. s. w. soweit dies nach den obwaltenden Verhältnissen tunlich erscheint, stattfinde.

Eine derartige Zusammenschreibung ist, abgesehen von dem Erfordernisse der Gleichertigkeit der Schuldgattung und der Verzinsungstermine, selbstverständlich nur bei den nicht rückzahlbaren Staatsschuldverschreibungen (einheitl. Rente, österr. Staats-Rente, Investitionsrente, Goldrente) und nur dann möglich, wenn 1) alle Obligationen ein und derselben Kirche, Stiftung u. s. w. gehören, 2) alle unbelastet sind oder alle mit den gleichen Vormerken haften und 3) ein und dieselbe Person von denselben zinsenbezugsberechtigt erscheint. Mit Rücksicht auf die dargestellten Verhältnisse ersucht die k. k. Direktion der Staatsschuld soweit es den dortigen Wirkungskreis berührt und so oft sich hiezu Gelegenheit ergibt, mit allem Nachdruck darauf hinwirken zu wollen, dass seitens der unterstehenden Behörden und Ämter, sowie seitens der als Verwalter des Vermögens der Kirchen, Stiftungen, Fonde, Pfarrarmeninstitute, Armenfonde, Gemeinden, Bruderladen, Genossenschaften, Fideikomisse u. s. w. in Betracht kommenden Organe, bezüglich jener Obligationen, welche nicht, wie die Eisenbahnschuld des Staates, das Lottoanlehen vom Jahre 1860 in die Kategorie der verlosbaren Effekten fallen, nach den oben angeführten Gesichtspunkten zwecks tunlichster Zusammenschreibung vorgegangen werde. Auf die angeregte Zusammenschreibung der Obligationen kann umsomehr gedrungen werden, dass nach der Verordnung des

Ч. 36.

Ч. 2842. О выказаню ся вѣдпусткою Уряду дек. при обниманю новыхъ посадъ.

Понеже зайшли случаѣ, що священники назначені на другі посады важили ся, свои дотенерѣшній посады опускати безъ вѣдома Уряда дек. и являли ся на нові посады безъ предложеня Урядамъ дек. писемъ освободжающихъ вѣдъ ихъ попередныхъ Урядѣвъ дек., длятого Еп. Консисторія приневолена тою дорогою пригадати той обовязокъ Всв. Священству зъ тымъ, що провинившій ся вѣ томъ взглядъ будутъ потягнені до строгаго вѣдвѣчальности.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 12. Цвѣтня 1910.

Ч. 37.

Ч. 2478. Въ справѣ вылученя доч. Хоросниця вѣдъ парохіи Селиска.

Додатково до оголошеного пѣдъ днемъ 2. Цвѣтня 1910 Ч. 2286 конкурсу на опорожнені парохіи повѣдомляе ся, що будучій парохъ парохіи Селиска деканату Яворѣвского буде обовязаній передъ каноничною институціею зложити заяву, що годится на вылучене дочерного села „Хоросниця“ зъ звязи зъ парохіею „Селиска.“

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 18. цвѣтня 1910.

Ч. 38.

Ч. 2797. Въ справѣ унифікаціи облигацій довгу державного.

Ц. к. Намѣстництво въ Львовѣ рескриптомъ зъ дня 4. Марта 1910 Ч. 3420 заудѣлае слѣдуючу вѣдозву ц. к. Дирекціи довгу державного зъ дня 26. Листопада 1909 Ч. 10330 въ справѣ унифікаціи облигацій довгу державного:

Auf Grund der vom Fachrechnungs-Departement I. des k. k. Finanzministeriums und der k. k. Staatsschuldenkasse geführten Kreditbücher der Staatsschuld wurde konstatiert, dass für Kirchen, Pfarrpfünden Stiftungen, Fonde, Pfarrarmeninstitute, Armenfonde, Gemeinden, Bruderladen, Genossenschaften, Korporationen, Fideikomisse u. s. w.

Въ виду сего Еписк. Ординаріятъ чувствуетъ ся бути споводованимъ пригадати Всеч. Клирови епархіяльному вызше покликани розпорядження, котрі головно въ повній силъ піддержує. Крімъ того для добра церкви и укрѣпленя довѣря парохіянъ до зарядѣвъ майна церковного розпоряджаємо:

1. Пожичокъ надъ 200 кор. не свобѣдно безъ окремого позволеня Еписк. Ординаріату удѣляти зъ скарбонъ церковныхъ.

2. Жертвъ чи запомогъ хотяйбы и на богоугоднѣи цѣли понадъ 20 кор. безъ вѣдомости и призволеня Еписк. Ординаріату не вѣльно зъ скарбонъ церковныхъ удѣляти.

3. Членамъ заряду церковного майна заказує ся затыгати въ скарбонахъ церковныхъ якънибудъ пожички.

4. Дотеперь удѣленіи пожички зъ майна церковного належить въ протягу двохъ мѣсяцѣвъ правно обезпечати чи то скриптами-векслями а перевысшаючи суму 200 кор. такой табулярно.

5. Залеглі раты пожичокъ зъ скарбонъ церковныхъ и вѣдсотки належить чимъ скорше старатися стягнути.

6. Вызше покликане и теперѣшнє розпорядженє належить на найблизшѣмъ Соборчику деканальнѣмъ точно обговорити въ цѣли одностайного и рѣвно-мѣрного ихъ выконуваня въ всѣхъ парохіяхъ.

Всеч. ОО. Деканы при посѣщеняхъ деканальныхъ мають совѣстно переконувати ся о захованю ту вѣдносячихся приписѣвъ и свои спостереженя нотувати въ дотычныхъ протоколахъ и справозданяхъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 21. Цвѣтня 1910.

Ч. 40.

Ч. 8117. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1909.

А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . . .	67570	26	339210	—	8. Чайковскій К.	200	—		
2. Стецевъ Ром. . .	100	—			9. Хотинецкій Ст.	120	—		
3. Новопоставленіи презвитери . . .	240	—			10. Журавецкій В.	120	—		
4. Сѣкора Ник. . .	200	—			11. Сенечко Іоанъ	200	—		
5. Тисовскій Ник.	80	—			12. Городискій М.	40	—		
6. Городискій Мих.	160	—			13. Гарабачъ Стеф.	100	—		
7. Сенечко Іоанъ .	200	—			14. Хотинецкій Ст.	80	—		
					15. Тустановичъ О.	80	—		

Прихóдь	Готóвка		цѣнни паперя		Розхóдь	Готóвка		цѣнни паперя	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
16. Журавецкій В.									
17. Розхóдь въ готóвыхъ 3600 к. выданныхъ дня 12 ² / ₉ 1908 яко рента пожички на закупио реальности С. С. Василянóкъ по потрученю вплаченныхъ дня 24/12 1908 500 к., перенесено до рубрики приходу въ цѣнныхъ паперóвъ				3100					
всего .	69570	26	342310						
розхóдь									
остае .	69570	26	342310						

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Прихóдь	Готóвка		Розхóдь	Готóвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	14970	68	Перенось	5081	40
2. Стецевъ Романъ	67	13	всего	5081	40
3. Стецишинъ Алекс.	83	—			
4. Фартухъ Василій	100	—			
5. Паславскій Николай	60	—			
6. Фартухъ Василій	76	77			
7. Сикора Николай	30	—			
8. Ковальчинъ Иоанъ	60	—			
9. Куцій Даниль	60	—			
10. Калужняцкій Орестъ	41	63			
11. Пясецкій Левъ	187	21			
12. Дек. Сокальскій	83	05			
вóдь о. Юліяна Яремкевича					
13. Чичула Иоанъ	63	88			
14. Кмитъ Поліевктъ	3	06			
15. Дек. Перемыско-Городскій вóдь о. Емиліяна Кормоша	90	—			
16. Касюракъ Евстахій	180	—			
17. Стояловскій Иоанъ	140	—			
всего	16296	41			
розхóдь	5081	40			
остае	11215	01			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	40957	52	16. Дек. Старосамбѣрскій	20	—
2. Дек. Бѣцкій	340	—	пѣдъ о. Ев. Козаневича	352	—
именно зложили по 20 к.			17. Дек. Угнѣвскій		
оо. А. Говда, Вл. Калуж-			именно зложили по 20 к.		
няцкій, Д. Домбровскій,			оо. Ев. Омелянскій, І.		
Іоанъ Титаръ, П. Подля-			Логинскій, Георгій Жукъ,		
шецкій, Г. Максимовичъ,			В. Мосіевичъ, І. Сиротинь-		
Теод. Дуркотъ, Ю. Кон-			скій, В. Мазикевичъ, Ма-		
стантиневичъ, Д. Полоши-			тюкъ Бякторъ, А. Яцьвъ		
новичъ, Ем. Менцинскій,			44 к, Ем. Дѣдицкій, І. Та-		
В. Курылло, В. Антоничъ,			расовичъ, Он. Малецкій,		
Климентъ Копыстьянскій,			Вол. Паппъ, Г. Каровець,		
І. Дуркотъ, З. Барновскій			Ков. Миколаевичъ, Ст. Кій-		
Г. Калиновичъ, Емилианъ			ко 8 к. Алекс. Брунець 20 к.		
Юрчакевичъ.			18. Дек. Бирчанскій	148	07
3. Горчицкій Іосифъ	40	—	именно зложили по 20 к.		
4. Сабарай Іоанъ	40	—	М. Усцкій, Т. Савойка,		
5. Максимовичъ Григорій	40	—	Вол. Калужняцкій, М. Кузь-		
6. Гринишинъ Іоанъ	40	—	макъ, Григор. Пержило,		
7. Гнатишакъ Іоанъ	40	—	Іоанъ Жарскій и Ев. Сем-		
8. Дутковскій Казиміръ	40	—	братовичъ 28.		
9. Стецякъ Романъ	40	—	19. Дек. Дуелянскій	320	—
10. Стецевъ Романъ	20	—	именно зложили по 20 к.		
11. Марковъ Іоанъ	20	—	М. Вербицкій, Ф. Кисъ-		
12. Дек. Дрогобыцкій	75	—	льовскій, З. Чеснокъ, А.		
именно зложили по 20 к.			Сѣлецкій Корнилій Копи-		
оо. І. Дашкевичъ, Нико-			стьянскій, Стеф. Гайда, В.		
лай Ясеницкій, Теод. Хо-			Дуркотъ, М. Дуркотъ, І.		
мивскій и о. І. Пастер-			Мишковскій, Н. Фелен-		
накъ 15 к.			чакъ, Петро Каламунец-		
13. Дек. Самбѣрскій	180	—	кій, М. Мишковскій, К.		
именно зложили по 20 к.			Коциловскій, Дан. Пирогъ,		
оо. Н. Боберскій, І. Га-			М. Юрчакевичъ, Пант. Ско-		
насенничъ, Л. Мацускій,			моровичъ.		
Д. Гордынскій, С. Бара-			20. Гуксвичъ Константинъ	28	—
пецкій, Ю. Билинскій, В.			21. Мельникъ Іоанъ		
Саноцкій, Ст. Берескій,			22. Дек. Мушинскій	60	—
и о. Л. Козаневичъ			именно зложили по 20 к.		
14. Дек. Затварняцкій	80	—	Конст. Константиновичъ,		
именно зложили по 20 к.			Петръ Хвлякъ, В. Смо-		
оо. Н. Була Ер. Морав-			линскій.		
скій, М. Скроцкій и Ф.			23. Дек. Комарнянскій	461	24
Згорлякевичъ			именно зложили по 20 к.		
15. Дек. Яслискій вѣдъ о.			Сим. Кульчицкій, Каз. Гер-		
Д. Габлы	20	—	макъ, В. Рыхлевскій, Ан.		

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Савицкій, Г. Тимчишинъ, Вас. Кузычь, Ан. Прух- ницкій, Григорій Клишь, В. Петрикъ, Т. Серединь- скій, А. Ковальскій, К. Кульчицкій, Я. Косоноц- кій, С. Овишкевичъ, С. Бо- рысь, Гер. Царевичъ, Кор. Гнатившакъ, Ил. Гавриш- кевичъ, В. Котысь и о. Леон. Манастирскій 81-24			именно зложили по 20 к. С. Мащоракъ, Бырка.		
24 Дек. Саноцкій	68	—	32. Дек. Ярославскій	20	—
именно зложили по 20 к. Анд. Нухиръ, Ю. Сембра- товичъ а о. Д. Куцерыбъ 28 к.			вѡдъ о. І. Станьчака		
25. Дек. Старосольскій	174	35	33. Дек. Сяноцкій	48	—
именно зложили по 20 к. оо. Сев. Коростеньскій, І. Ше- мердякъ, І. Ольшанскій, Ил. Киричинскій, М. Дур- котъ 41 к. Стан. Гарасо- вскій 10, М. Була 22-25, Конст. Грицикевичъ 21-10,			вѡдъ о. В. Саламона 28 к, вѡдъ о. І. Грабця 20 к		
26. Дек. Нижанкѡвскій	60	—	34. Дек. Мокрянскій	120	—
именно зложили по 20 к. Іосифъ Мащакъ, Ю. Куль- матицкій, Т. Дякѡвъ.			вѡдъ о. Анд. Децка.		
27. Дек. Балигородскій	80	—	35. Дек. Перемильско-Загор. именно зложили по 20 к. А. Макарь, А. Борисе- вичъ, Н. Кузыкъ, А. Ве- соловскій, Петръ Кузыкъ, Д. Мирвичъ, В. Гайдун- кевичъ, В. Залевскій, Ан- тѡнъ Захаріясевичъ, Зе- нонъ Крвавичъ.	200	—
28. Дек. Порохницкій	160	—	36. Дек. Дрогобыцкій	20	—
именно зложили по 20 к. І. Гватившакъ, Ил. Левиц- кій, Анд. Наконечный, Д. Бодревичъ, І. Демянчукъ, Георгій Падохъ, Анатоль Хлякъ, А. Дыгдалевичъ.			вѡдъ о. Вол. Созаньского		
29. Охничъ Василій	26	—	37. Дек. Канчуцкій	181	10
30. Дек. Добромильскій	84	—	именно зложили по 20 к. Д. Венгрияновичъ, А. Ива- ствка. Бр. Гробельскій, Н. Милянчикъ, Мак. Зятекъ, Анд. Пшепюрскій, Т. Шу- мило, Ед. Куширъ, а о. І. Каминскій 21 к. 10 с.		
именно зложили по 20 к. Иг. Мохнацкій, В. Балко, Г. Полянскій, А. Чай- ковскій 24 к. 15. с.			38. Дек. Мостискій	40	—
31. Дек. Куликѡвскій	40	—	вѡдъ оо. Петра Перчинь- ского и Теофиля Глуш- кевича по 20 к.		
			39. Дек. Любачѡвскій	280	—
			именно зложили по 20 к. оо. Н. Колтунюкъ, І Со- рокевичъ, Т. Гарасовскій, Ан. Савчинъ, а о. Ана- толь Чичиловчъ 200 к.		
			40. Володимиръ Грабъ 20 к. Дек. Дрогобыцкій вѡдъ о. В. Коростеньского 20, Хо- мицкій Теоф. 20 к., Глуш- кевичъ Т. 60 к., Козаневичъ Анат. 20 к., Анат. Корласе- вичъ 20 к., Захар. Лехицкій 21-38, дек. Дрогобыцкій вѡдъ о. І. Грабовенського 30 к	231	38

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
41. $\frac{0}{100}$ В. Ипотечною .	1128	50			
42. Дек. Судовишенський именно зложили по 20 к. Р. Кордасевичь, Н. Куш- нѣрь, Евдокій Васильчакъ 43 к. 20 с., А. Бобанко 21 к. 15 ч. п. о. Юсифъ Круликовскій 20 к.	304	35			
43. Дек. Дрогобыцкій вѣдь о. І Ильницького	20	—			
44. Антоній Криницькій .	20	—			
45. $\frac{0}{100}$ С. С. Василянскъ .	1000	—			
46. $\frac{0}{100}$ Банку Бравого .	593	28			
47. $\frac{0}{100}$ Тов. Кред. Зем. .	4548	02			
48. Дек. Ярославскій вѣдь о. І Грицикевича	20	—			
49. Дек. Потелицкій .	184	07			
именно зложили по 20 к. оо. Плешкевичь, Конст. Тустановскій, П. Подго- рецкій, І Гиссовскій, Сил. Стецякъ, Ав. Фолисъ, І. Козакъ, В. Кмицикевичь, а о. В. Гойдишь 24 к. 07 с.					
50. Дек. Варяжскій .	190	—			
именно зложили по 20 к. В. Лаврецкій, К. Федоро- вичь, П. Гиссовскій, Анд. Чарнецкій, Р. Осмакъ С. Смулка, Е. Трешневскій 30 к., М. Ковшевичь, З. Фелювъ.					
51. Дек. Перемыско-Город. именно зложили по к. Д. Михайлѣвъ, І. Михальчукъ Е. Хоминьскій, Н. Калу- жияцкій, Л. Несторовичь, Н. Чабанъ, М. Конко, М. Василькевичь.					
52. Габлицьскій Петръ .	20	—			
53. І. Татомиръ .	20	—			
54. Впр. Капитула зъ фундаціи Лавровского	2000	—			
55. Впреп. Капитула вѣдь членѣвъ .	300	—			
56. Дек. Жовкѣвскій .	150	—			
именно зложили по 20 к. М. Долошицкій, П. Дур-					

ХРОНИКА.

Именованія.

- Ч. 2509. о. Гумецкій Юліанъ парохъ Любелъ им. М. деканомъ Жовкѣвскимъ.
" 2601. " Карпякъ Михаилъ, сталымъ катихитомъ при 6. кл. школѣ жен. въ Сокалицѣ.
" 2266. " Василькевичъ Мокій, сталымъ катихитомъ при школѣ выдѣловѣй муж. и о. Комарницкій Михаилъ, сталымъ катихитомъ при школѣ выдѣловѣй жен. въ Перемышлѣ.
Ч. 2610. Впр. о. Селецкій Кирилъ деканъ Белзкій и парохъ въ Жужелю, им. т. Совѣтникомъ Еп. Консистеріи.
Ч. 2630. о. Бенцънъ Андрей парохъ въ Баличахъ — орд. шк. комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народныхъ деканата Мостиского, на мѣсте увольненого на власне прошене вѣдъ той довжности Всч. о. Черкавского Іосифа.

Каноничну институтію получили.

- Ч. 2680. о. Курило Василій на парохію Флюрынка.
" 2698. " Карпевичъ Іоанъ на парохію Лежайскъ.
" 2699. " Присташъ Юліанъ на парохію Липе.

Завѣдательства получили.

- Ч. 2506. о. Гробельскій Брониславъ въ Глумчи.
" " Волянскій Стефанъ въ Мадцынъ великѣй.
" 2593. " Дацько Михаилъ въ Мижинци.

Сотрудництва получили.

- Ч. 1803. о. Тарчанинъ Михаилъ въ Куликѣвѣ.
" 1902. " Милянчъ Николай въ Лежайску.
" 2443. " Шпилька Панталеймонъ новопост. пресвитеръ управляюче въ Угерцяхъ незабитовскихъ и доѣжджаюче въ Хишевичахъ.
" 2444. " Симко Михаилъ новопост. пресвитеръ въ Гребенцяхъ ad Куликѣвѣ.
" 2445. " Конко Павелъ новопост. пресвитеръ въ Бирчи.
" 2446. " Пизюръ Андрей новоп. пресвитеръ въ Добровлянахъ и доѣжджаюче въ Вацовичахъ.
" 2505. " Гавришкевичъ Ілія управляюче въ Маковѣй.
" 2888. " Сенечко Іоанъ сотрудникъ въ Добромилѣ, доѣжджаюче въ Вѣйску.

Некрологія.

- О. Солтыкевичъ Емилъ парохъ въ Мижинци уп. 21/4 1910.
Душа его поручается молитвамъ Преч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль, 13. Мая 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.
О. Іоанъ Стрыйскій,
Кендлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 28. Мая.

Ч. VII.

Ч. 41.

Ч. 8218. Въ справѣ краєвого Товариства господарского „Сѣльскій Господарь.“

Въ цѣломъ нашомъ краю иде живый рухъ организационный подъ фѣрмою краєвого Товариства господарского „Сѣльскій Господарь.“ У всѣхъ повѣтахъ завязанъ уже Філіи сего Товариства, на територіяхъ поодинокихъ Філіи организуютъ ся кружки господарскіи, а число членѡвъ Товариства зросло въ кѡлькохъ мѣсяцяхъ до небувалои у насъ высоты. Видно, що Товариство се своею програмою и дѣяльностью нѡдповѣдае живѡй потребѣ нашего народа и ддятого будить у него живый интересъ. Якъ супроти сего руху має заховати ся духовенство, яке має оно займѣти становиско?

Вѡдповѣдь на се пытане мѣститъ ся по части въ фактѣ, що въ першихъ загальныхъ зборахъ Товариства господарского по его реорганизаци, яки вѡдбули ся въ Стрию, дня 23. вересня 1909 р. взяли чинну участь Его Ексцеленція Митрополитъ и Мы та що всѣ три гр. к. Владыки нашей провинціи суть почесными членами Товариства.

Та не лишь сей фактъ але и инші чисто рѣчеві взгляды вказуютъ ясно становиско духовенства супротивъ сеи организаци.

Краєве Товариство господарске „Сѣльскій Господарь“ есть Товариствомъ чисто господарскимъ, далекимъ вѡдъ всякой политикѣ, вѡдъ спорѡвъ партійныхъ, такъ що дьяльність его не може нарушувати або оскорблювати нѣчиныхъ пересвѣдченъ и поглядѡвъ, оно посвячене трудови надъ економичнымъ движенемъ

народа, надъ піднесенемъ господарского и соціального положенія нашої верстви хлѣборобской, цѣль его есть отже гуманна, підходяча підъ ідеаль християньской любви ближнього, а дотеперѣшня дѣяльнѣсть Товариства есть вымовнымъ доказомъ, що не збѣде оно зъ дороги ведучои до сеи цѣли.

Все тоє промовляе за тымъ щобы сьвященики громадно вступали въ се Товариство и брали живу участь въ его працяхъ. Участь та буде впрочѣмъ зовсѣмъ природною появою, коли зважить ся, що все майже сьвященики на сельскихъ и маломѣйскихъ парохіяхъ суть ужитковцями господарствъ грунтовыхъ и займають ся господаркою на тыхже, що грунта парохіяльнї яко господарства середнои величины дуже часто якъ разъ найкрасше надають ся до тыхъ господарскихъ улпшень, якї має въ своєї програмѣ Товариство господарске и що тымъ самымъ можуть господарства парохѣвъ стати підъ многими взглядами взѣрцевыми и впливати на господарства парохіянъ. Зъ сеї причины оказуеь вельми пожеланною и пожиточною участь и дѣяльнѣсть духовенства у всѣхъ стадіяхъ и степеняхъ організації Товариства.

Центральнїй Зарядъ назначивъ сьвященикамъ поважне мѣсце такъ въ Головинѣмъ Выдѣлѣ, якъ и въ секціяхъ.

Такожь въ зорганізованныхъ доси філіяхъ бачимо всюди сьвященикѣвъ у Выдѣлахъ філіяльныхъ, задачею сьвященикѣвъ буде отже взяти якъ найживѣйшу участь въ дѣяльности Філії, де они репрезентувати будуть якразъ сеї элементъ практичнїй, котрїй вносить въ кожду роботу жите и досвьдѣ. Дѣяльности сьвященикѣвъ въ централахъ філіяльныхъ не стоить ничъ наперешкодѣ, противно все взгляды промовляють за тымъ, щобъ народъ бачивъ въ тыхъ огнисклахъ, здвигненихъ для охорони его найживотнѣйшихъ интересѣвъ чивныхъ и дяльныхъ своихъ душпастырѣвъ и бачивъ наглядно при кождѣй нагодѣ результаты ихъ праць для его добра.

Найблизна однакъ и найкрасша задача сьвященика-душпастыра есть въ організаціїяхъ локальныхъ въ кружкахъ господарскихъ, якї по мыслу статута можуть бути завязанї въ кождѣй громадѣ, де лишъ знайде ся охочихъ до сего деять членѣвъ Товариства.

Ініціатива и провѣдъ въ такихъ кружкахъ зъ природы рѣчи належать до сьвященика, якїй стикаеь щоденно зъ своими парохіянами и знаючи якъ найлпше ихъ вѣдносини и потреби господарскї, зможе найкрасше дати починъ до такой акціи яка вѣдповѣдае мѣсцевымъ условямъ и дае взгляды на додатнї результаты и розвѣй мѣсцевыхъ господарствъ.

Статуть Товариства якъ и выдана нимъ інструкція подае и вказуе всесторонно конкретнї дороги и средства такой дяльности, якї стоить до выбору сьвященикови, яко організаторови мѣсцевого Кружка господарского.

Теоретично длати може вѣнъ черезъ выклады зъ господарства, въ якихъ зужиткуе власнїй досвьдѣ або вѣдомости набутї зъ фаховыхъ книжокъ п часо-

писей, не все для селянства приступнихъ, практично має вѣнь широке поле дѣ-
льности закладаючи досвѣднїи поля, загородовї оборы. завязуючи спѣлки для го-
дѣвлѣ и спѣльной продажи худобы, для закупна и спѣльного ужиткованя машинъ
и знарядѣвъ господарскихъ, спроваджуючи для кружкѣвъ и ихъ членѣвъ насѣня и
погноѣ въ мѣру того, якъ сен або другої галузи дѣяльности господарской выма-
гають мѣсцевї вѣдносины и потреби.

Жива, енергїчна и свѣдома дѣяльнѣсть духовенства и на тыхъ поляхъ
дає можнѣсть духовенству осягнути впливовѣ становиско и важке слово въ цѣ-
лѣй тѣй такъ дуже пожиточнѣй организаци, пожаданѣ рѣвно въ интересъ народа
якъ и въ сго власпѣмъ.

Сею дорогою шло и иде дальше католицке духовенство захѣдныхъ кра-
въ Австриѣ и тымъ оправдує ся его могучїй впливъ въ дѣльныхъ краяхъ на
всѣхъ областяхъ публичного житя, тая дорога стає нынѣ и нашому духовенству отворена.

Краевѣ Товариство господарске „Сѣльскїй Господарь“ стало у насъ нынѣ
фактычно головною организациею господарскою руской части краю и руской хлѣ-
боробской людности и дає повну за поруку що можна и належить вѣднѣсти ся до
него зъ довѣремъ, тожъ есть рѣчею не лишъ пожаданю, але и конечною, щобъ
въ рядахъ его стануло все руске духовенство, вѣрне своимъ традициямъ, яки кли-
кали его все доси въ першїи ряди въ кождѣй добрѣй чеснѣй и для народа хосеннѣй работѣ.

Тожъ Еписк. Ординарїатъ якъ найтейлѣйше поручає Всечесному духовен-
ству парохїяльному енергично пѣдперти многонадѣйну дѣяльнѣсть краевого ТОВА-
РИСТВА господарского „Сѣльскїй Господарь“ для экономичного добра нашего народа
чимъ певно зеднає собѣ у него еще бѣльшу повагу, любовь, заслугу и вѣячнѣсть.

Справу сю належить всесторонно обговорити на найблизшѣмъ Соборчику
деканальнѣмъ въ цѣли однодушного предпрїятыя вѣдповѣдной акци. Вѣсти о осно-
ваню мѣсцевыхъ Кружкѣвъ господарскихъ въ поодинокихъ громадахъ, подѣбно якъ
о школахъ, читальняхъ, крамницяхъ, касахъ пожичковыхъ и т. п. належить пода-
вати до епархїяльного шематизму почавши вѣдъ р. 1911.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїата.

Перемышль, 16. Мая 1910.

Ч. 42.

Ч. 2948. Въ справѣ дотациі дякѣвъ.

Поручає ся Всеч. ОО. парохамъ и завѣдателямъ парохїї предложити
тутъ надалѣше до 15. червня с. р. черезъ Уряды деканальнїи точнѣ справозданѣ
на слѣдующїи пытаня:

1. Чи знаходили ся въ парохіи а) дяківки, б) ґрунта и огороды призначені для дяківъ и въ якѣмъ обемѣ, забрані въ 1866 р. на фондъ школьный?
2. Яка була дотація для дяківъ?
3. Яка естъ теперъ дотація дяківъ въ готѣвцѣ, натураліяхъ и даткахъ за церковні требы?

Всеч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ мають припильнувати выконане сего розпорядженя и предложити справозданя найдалше до 20. червня 1910.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, 21. Мая 1910.

Ч. 43.

Ч. 8287. Въ справѣ иконостасѣвъ и церковныхъ образѣвъ.

Иконостасъ естъ книжкою, зъ котрой вѣрні читають исторію обявленя Божого и найважнѣйшій правды вѣры. Образы церковні будять въ чоловѣцѣ поднеслі релігійні чувства, промовляють могучо до его душъ та спонукують его до почести для св. особѣ и подвѣ тамъ представленныхъ. Таку цѣль мала св. Церковь коли на всходѣ по залагодженю спору иконоборцѣвъ приказала вѣдъ IX. вѣка почавши умѣцати на рѣштчастѣій стѣнѣ передъ олтаремъ образы.

Щѣбы однакъ образъ въ церквѣ выкликувавъ высокі почуваня, то вѣдъ мусить бути естетичный, мусить представляти особу чи подѣю зъ артистичнымъ смакомъ, плѣнити та заняти зрѣтеля своєю красою, а кромѣ того мати стильові прикметы релігійного малярства, и нашего питомого, такъ красного а нами такъ любленого обряду. Особливо-жъ иконостасъ, котрый такъ вымовно говорить до душѣ и черезъ змыслове спостережене помагае ей вѣдчути и выкликати взнеслі релігійні чувства, повиненъ вѣдзначити ся артистичнымъ выкѣнченемъ и признаками нашего обряду.

Многі церкви, построюючи иконостасы, дають собѣ накинуги образы безъ артистичной красы, чужій духови нашего церковного стилю и малярской штуки. Того рода образы доставляють ся до насъ зъ заграницѣ посредствомъ подприемцѣвъ и товариствъ, котрі стоять въ звязи зъ доставцями такихъ мальовилъ, выконаныхъ людьми, не маючими понятя о нашѣмъ обрядѣ, а часто и о релігійномъ малярствѣ въ загалѣ, и импортуютъ ті-же до нашихъ церквѣ. Они убивають штуку, бо дають мертвый бездушный шаблонъ разячій своєю одностайностію и своимъ несмакомъ; особенно не дають розвинути ся нашѣй рѣднѣй штуцѣ релігійного малярства.

Еп. Консисторія звертає проте увагу Всеч. духовенства и П. Т. комітетів парохіяльнихъ, щоби, замовляючи иконостасы, именно, де на се обставини позволяють, дорожній, бачили на артистичне виконане образівъ и не заключали поспішно и легкодушно умовъ зъ підприємцями и посередниками не даючими певной запоруки, що доставлена робота буде згідна зъ естетикою и вѣдповѣдаюча вимогамъ релігійного малярства та прийнятого у насъ стилю.

Належить не допускати до церкви гандитного ремесла, бо ту мѣсце краси и штуки.

Коли нарѣдъ нашъ въ многихъ мѣсцевостяхъ зъ похвальною готовостію жертвує свѣй грѣшъ на приукрашене церкви, то есть рѣчею оо. парохівъ сего гроша ужити на си даѣстне прикрашене. Тымъ пособомъ церковь стане достойнымъ храмомъ Бога на земли.

О кождѣмъ намѣренѣмъ прикрашеню церкви новымъ иконостасомъ и новымъ помальованемъ належить напередъ повѣдомити Еп. Консисторію и передъ узаканымъ позволенемъ зъ вѣдсы не вѣльно жадныхъ умовъ въ тыхъ справахъ заключати.

Всеч. ОО. Деканы припилюють точного выповнення того розпорядженя.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 13. Мая 1910

Ч. 44.

Ч. 3288. Щоденна Св. Літургія для школьної молодежи въ часѣ вѣдъ 1. мая до Ферій и вѣдъ 1. вересня до 1. жовтня.

Школьно ординаріятскі комисарѣ деякихъ деканатівъ донесли тутъ въ своихъ справозданяхъ зъ посѣщеня школъ, що многі оо. душпастирѣ яко катихиты не заховують обовязку вѣдправляваня щоденной св. Літургіи для школьної молодежи въ часѣ вѣдъ 1. мая до ферій и 1. вересня до 1. жовтня.

Злишнымъ выдає ся пригадувати, що тая вельми спасенна и виховуюча, розпорядженями тутешными и законами школьными приписана практика могутчо впливає на молоді сердца, оживляє у нихъ вѣру, зъєднує имъ безконечній плодм св. безкровной Жертвы та привязує ихъ до св. Церкви и свого обряду.

Епископскій Ординаріятъ вкладає проте на всѣхъ ОО. катихитівъ, парохівъ, взгл. сотрудниківъ сей душпастирскій обовязокъ и поручає вѣдправляти св. Літургію для школьної молодежи въ высше наведенѣмъ часѣ щоденно, коли тѣлько мѣсцеві обставини на тоє позволяють.

ОО. Шкільно-Ординаріятскій Комісаръ мають при нагодѣ посѣщенъ шкѣль звертати бачну увагу на заховане сего приказу и въ своихъ справозданяхъ о его виконуваню доносити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 13. Мая 1910.

Ч. 45.

Ч. 2090. Вѣдозва о жертвы на будову мешканя для пароха въ Островѣ.

Урядъ парохіяльний въ Островѣ, деканата Ярославского просить о поновне оголошене вѣдозвы о жертвы на будову дому мешкального для пароха.

Потреба будовы помешканя въ Островѣ не тѣлько вказана, але конечна. Будынокъ мешкальний знищений грибомъ зѣставъ черезъ техничного урядника ц. к. Староства замкнений. Розписана передъ двома роками конкуренційна розправа выкликала переходъ на обрядъ латиньскій. Сею дорогою отже поставити помешканя не можливо. Оно мусить станути жертвами. Тому що на перше оголошене такой вѣдозвы вплинуло незвычайно мало, то Еп. Консисторія вѣдзывае ся отсимъ поновно до жертволюбивости Всч. Урядѣвъ парохіяльныхъ и поодинокихъ осѣбъ и поручае ихъ памяти скрутне положене и безвыходнѣсть пароха въ Островѣ, та захоочуе ихъ, шобы, увзглядняючи сумнѣ мѣсцевѣ обставины, поспѣшили зъ жертвами на высше згадану цель.

Жертвы належить приеисати на руки Еп. Консисторіи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Мая 1910.

ХРОНИКА.

Ч. 2664. Всч. о. Ильницькій Іоанъ, парохъ въ Доброгостовѣ, именованій орд. инк. комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народныхъ деканата Дрогобыцкого, на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ тои довжности Всч. о. Николая Ясеницкого.

Увільненє вѣдъ испыта конкурсового получили.

- Ч. 3211. о. Папъ Орестъ завѣдатель парохіи Селиска дек. Яворѣвского.
- „ 3416. „ Мекелита Петро парохъ въ Прусѣку.
- „ 3310. „ Мельникъ Іоанъ парохъ въ Берегахъ.
- „ 3441. „ Шумыло Михаиль парохъ въ Стронятынѣ.

Вѣдпустку для поратованя здорова получили :

- Ч. 2968. о. Кульчицкій Евгений парохъ въ Терцѣ на 8 недѣль.
- „ 3098. „ Дуткевичъ Сімеонъ парохъ въ Грушовѣи на 6 недѣль.
- „ 3100. „ Круликовскій Іосифъ парохъ рѣ Долгомостискахъ на 4 недѣль.
- „ 3111. „ Козаневичъ Левъ парохъ въ Мѣстковичахъ на 3 мѣсяцѣ.
- „ 3270. „ Ивасѣвка Алексей парохъ въ Дубнѣ на 4 недѣль.
- „ 3389. „ Мерена Іоанъ парохъ въ Дошнѣ на 2 мѣсяцѣ.
- „ 2952. „ Маляркевичъ Алексей парохъ въ Никловичахъ на 2 мѣсяцѣ.
- „ 3289. „ Когутъ Стефанъ сопомочникъ въ Валявѣ на 3 мѣсяцѣ.
- „ 3362. „ Романовскій Василій парохъ въ Угновѣ на 4 недѣль.
- „ 3470. „ Гнатишакъ Корнилій парохъ въ Угерцяхъ незабитовскихъ на 2 мѣсяцѣ.
- „ 3525. „ Гамерскій Іосифъ парохъ въ Залужи на 4 недѣль.
- „ 2570. „ Рынйавецъ Володимиръ парохъ въ Белзѣ на 5 недѣль.
- „ 3303. „ Жолкевскій Антоній парохъ въ Стоянцяхъ на 6 недѣль.
- „ 3323. „ Добрянскій Кипріянъ парохъ въ Лежаховѣ на 4 недѣль.

-
- Ч. 1611. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 2/3 1910 Ч. 274 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальній оденъ рѣмъ для сопомочника въ Дворцяхъ.
 - „ 1915. Тое розпорядженемъ зъ 11/3 1910 Ч. 740 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Дубнѣмъ.
 - „ 1916. Тое розпорядженемъ зъ 14/3 1910 Ч. 810 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Рѣчицѣ.
 - „ 2273. Тое розпорядженемъ зъ 24/3 1910 Ч. 1174 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Яблѣнцѣ нижней.
 - „ 2074. Тое розпорядженемъ зъ 18/3 1910 Ч. 1607 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бутынахъ.

- Ч. 2868. Тое розпорядженемъ зъ д. 18/4 1910 Ч. 220 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Стебнику.
- „ 2983. Тое розпорядженемъ зъ 20/4 1910 Ч. 985 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ляникахъ мурованыхъ.
- „ 2980. Тое розпорядженемъ зъ 20/4 1910 Ч. 1924 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Никловичахъ.
- „ 2972. Тое розпорядженемъ зъ дня 20/4 1910 Ч. 2060 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Климкôвцѣ.
- „ 3300. Тое розпорядженемъ зъ 6/5 1910 Ч. 447 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Жовтанцяхъ.
- „ 3250. Тое розпорядженемъ зъ 4/5 1910 Ч. 2240 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ульôвку.
- „ 3293. Тое розпорядженемъ зъ 6/5 1910 Ч. 1599 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Чирнôй.
- „ 3606. Тое розпорядженемъ зъ дня 17. Мая 1910 Ч. 1849 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Святницѣ.
- „ 3658. Тое розпорядженемъ зъ дня 17 Мая 1910 Ч. 261 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бирчи.
- „ 3607 Тое розпорядженемъ зъ дня 17. Мая 1910 Ч. 2263 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Сосницѣ

Вôдъ гр. кат. Еп. Консвсторiн.

Перемышль, 26. Мая 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 18. Липня.

Ч. VIII

Ч. 46.

Ч. 4629. Речинець до св. Рукополаганя въ Іерем.

Кандидатѡвъ духовного стану, укѡнчившихъ науки богословскій и желающихъ приняти св. Рукоположене взывае ся щобы внесли до дня 10. серпня 1910 свои поданя, самі же явили ся въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 16. серпня с. р. о год. 9. передъ полуднемъ, по выслуханю св. Літургій, котра о 8. год. зачинае ся.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) моральности, 3) здоровья, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчаня, если суть женаті, 6) удоволеня повинности вѡйсковою.

Вѡдъ гр. ват. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 9. липня 1910.

Ч. 47.

Ч. 4630. Речинець до поданя о принятѣ до дух. Семинара въ Львовѣ и до Папскои Колегіи въ Римѣ.

Кандидаты духовн. стану, намѣряющій убѣгатися о принятѣ до духовного Семинара въ Львовѣ або до Папскои Колегіи въ Римѣ, мають до дня 20. н. ст. вересня с. р. включно, посредствомъ Всч. Урядѡвъ деканальныхъ предложити свои поданя Еписк. Консистеріи.

Поданя належить заосмотрити слѣдующими належито остемпльоваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещеня и миропомазаня, 2) свѣдоцтва всѣхъ семестровъ школъ народныхъ и гимназійныхъ и свѣдоцтво зрѣлости, въ случаю колибы кандидатъ мавъ доповнити испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво пѣзнѣйше лично предложить, 3) свѣдоцтво здоровья выдане лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ подтвержденемъ, що кандидатъ фізично способный до духовного стану, 4) посвѣдчене ц. к. Староства, що убѣгатель не належить до звязи вѣйсковои, або що ему прислугуе право освобожденя вѣдъ чинной службы, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества подтвержене ц. к. Староствомъ.

Дня 29. вересня с. р. мають кандидаты по выслуханю св. Літургій въ катедральномъ Храмѣ о 8. год. починаючи ся, явити ся о год. 9 до испыту зъ головныхъ основъ св. вѣры и спѣву церковного.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 9. липня 1910.

Ч. 48.

Ч. 4527. Конкуреъ на посаду катихита при 5. класѣ школѣ муж. въ Мостахъ вел и при 4. кл. школѣ муж. въ Куликовѣ.

Ц. к. Рада школѣна окружна въ Жовквѣ оголошуе пѣдъ днемъ 15. Червня 1910 Ч. 2063 конкуреъ: 1) на посаду гр. к. катихита при 5-класовѣй школѣ мужескѣй въ Мостахъ великихъ зъ обовязкомъ удѣляня науки религій въ мѣсцевѣй школѣ 5-класовѣй женескѣй и въ однокласовѣй школѣ въ Боровѣмъ; и 2) на посаду гр. к. катихита при школѣ 4-класовѣй мужескѣй въ Куликовѣ зъ обовязкомъ удѣляня науки религій въ мѣсцевѣй школѣ 4-класовѣй женескѣй.

До посадъ тыхъ привязані суть поборы III. класу платитѣ. Прошеня належить вносити въ речницю означенѣмъ въ Дневнику урядовѣмъ ц. к. Рады школѣной краевой.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 1. липня 1910.

Ч. 49.

Ч. 4654. О духовныхъ вправахъ для ОО. Катихитѣвъ и загальныхъ зборахъ товариства катихитѣвъ.

Комитетъ основателѣвъ „Товариства катихитѣвъ“ просить о оголошене слѣдующого:

Комитетъ основателѣвъ „Товариства катихитѣвъ“ повѣдомляе отсымъ, шо въ дняхъ 5. 6. и 7. вересня с. р. вѣдбудутъ ся духовнѣ вправы для ОО. Катихи-

тôвъ въ духовнôмъ семинари въ Перемышли, а дня 8. вересня с. р. першій загальнй Зборы того Товариства. О звôльнене О. О. Катихитôвъ вôдъ шкôльныхъ занятъ въ тôмъ часѣ постарае ся Комитетъ въ Радѣ шкôльнôй краевôй, котра повѣдомить о тôмъ дотычнй Дирекціи. 9]

Тое подае ся до вѣдомости ОО. Катихитôвъ, котрй, якъ Епископ. Ординаріятъ надѣе ся, знають велику вартôсть маючого ся основати товариства и для того его усильно пôдпирати будуть.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, 5. липня 1910.

Ч. 50.

Ч. 4867. Конкурсъ на префекта закритіи при катедральнôмъ Храмѣ въ Перемышли

Понеже зъ днемъ 31 Серпня 1910 опорожнена зôстане посада префекта закритіи при катедральнôмъ Храмѣ, для того оголошуе ся конкурсъ на тую посаду.

Стараючіи ся священики о тую посаду виннй внести свои прошенія до дня 25. Серпня 1910 до Еп. Консистеріи.

На посаду тую презентуе Впр. и Всесв. гр. кат. Капітула въ Перемышли.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль, 12. липня 1910.

Ч. 51.

Ч. 4881. Справа вѣча католицкого.

Загальне вѣче Католикôвъ австрійскихъ вôдбуде ся въ Инсбруцъ (Тыроль) в дняхъ 9—11 Вересня 1910. Пожаданымъ естъ, щобы зъ взгляду на важнôсть предметôвъ, яки тамъ обговорювати ся будуть, и Русни такъ духовни якъ и свѣтски въ тôмъ вѣчу по можности якъ найчисленнйшу участь взяли, до чого католицкй центральнй Комитетъ такъ горячо слѣдуючою вôдозвою запрашае:

„Католики Австрій!

Вже другй раз в однім році лунае поклик католицкого Центрального Комитету до Католикôвъ Австрій всѣхъ земель та язиків: Нумо на! VII загальне австрійске католицке вѣче!

Якъ звѣсно скликувано первісно сесе вѣче на Вересень минулого року до Відня та в послѣдній хвилині треба було се залишити. Приготовляючий комитет бачив си до того приневоленими важними причинами, що розбурхували тоді прилюдну опінію.

Но хочай таку постанову одобрила подавляюча більшість католиків, то таки дали ся вкортці чути голоси із усіх усюдів держави, що напірали до скорого поновного скликаня католицького віча, а які загалом придавали деякі противорічні погляди.

Але і напору не треба було! Католич. Центральний комітет не захитав ся ені на одну хвилину в погляді, що не вільно вже переривати традиції загальних австрійських католицьких віч, если спільні інтереси австрійських католиків не мають потерпіти діймаючої страти. Всюди бо, де лиш запанує розум та спокійна розвага, там конечно виринає з елеметарною силою правди пересвідчене, що окремішність впливаюча з різниці матерної мови, хочайби тій окремішности і признати принадлежну єї так великою, щоби мала попроривати лучбу, яку навязала між народами Австрії спільна вірність Богу, цісареві та державі а побіч неї однакові в богато точках погляди про уладнане суспільних та господарських відносин в дусі християньскої науки.

Бо ктожби з католиків Австрії важив ся — нехайби самою тільки рівнодушностию — пособляти темним силам, що явно і потайки а все з тою самою запопадливостию працюють як раз над зірванем згаданої лучби?

Розважуваня того рода спонукали католич. Центральний комітет на засіданю з 17. Студня 1909 до однодушної постанови, щоби скликати VII. загальне католицьке віче до Інсбрука на час від 9. до 11. Вересня сего року а то тимбільше що тамошній Епархіяльний Комітет жертвував ся в спосіб гідний всякої подяки для приготованя католицького віча.

Інсбрук принадний і красою природи та положенем міста і споминами про славу минувшину сеї взірцевої країни вірности, прийме гостинно всіх учасників католицького віча, звідки би небудь они прийшли.

Провідною ниткою нарад на католицькім вічу буде ідея про конечність засновин фахових та станових організацій на основі католицького світогляду та їх співдїлання.

Католицький комітет центральний для Австрії:

Президент:

Ернест граф Сильва-Тарука.

Віце предсідники:

Др. Людвик барон Фукс.

Др. Моріц Грубан, посол до ради державної

Фердинанд дідичний граф Траутмансдорф.

Др. Григорій Каріч, Епископ у Макарші.

Др. Рудольф Горніх, директор педагогії.

Василий Давидяк,
посол до ради державної, парох.

Й. М. Кадльчак, посол до ради державної.

Людвик Деам, урядник цловий.

Др. Франц Кордач, ц. к. проф універз.

Віктор Дірпорт, учитель.

Др. Володимир рицар Фон Козловский-Болеста,
посол до ради державної.

Стефан Есдерс, фабрикант.

Лєопольд Кунчак, посол до ради державної.

Омелян Фридль, ц. к. гофрат.

Др. Емануїл Ланцеротті,
посол до ради державної.

О. Августин Гален, О. С. В.

Фердинанд Зденко Князь Льобновіч,
президент комітету краюго для Чех.

Ернест граф Маршаль.

Др. М. Маєр, посол до ради державної,
ц. к. професор університету.

Др. Іван Млякар канонік, предсідатель ди-
сцезального комітету в Лявант.

Др. Франц бар. Морзей, посол до ради держ.,
предсідатель дисцезальн. комітету в Секау.

Оскар бар. Паріш фон Зенотенберг.

Адольф Ромберг, маршалок красвий, предсід-
атель красв. комітету для форальбергу.

Павло Князь Сапєга, предсідатель дисцез
комітету для Львова, обр. лат.

Август Шавргофер, генеральний секретар.

Др. Іван Шустершіч, посол до ради держ.

Др. Франц Шіндлер, ц. к. гофрат.

Др. Йосиф Шлегель, посол до ради держ.

Йосиф Шмід, апостольський протонотар.

Др. Албін барон Спінете.

Іван Ших, канонік, предсідатель стани-
славівського комітету дисцезального.

Макс держ. бар. Вітінгофф-Шель,
предсідатель віденьського дисцез. комітету.

Конрад Вальхер, посол до ради державної,
начальний редактор.

Франц граф Вальтерскірхен.

Предсідателі дисцезальних (краєвих) комітетів:

Чехи: Адальберт граф Шенборн, член виділу
краєвого.

Бруно Паммер, опат з Гогендорф.

Вроцлав: Тома Дудек, парох.

Бріксен: Др. Юлій рицар фон Риккабона

Берно: Др. Людвик граф Белькреді.

Кірило Рідль, декан.

Др. Йосиф Купка, професор.

Грац: Др. Франц Пухас.

Гурк: Гвідо Біттнер, декан капітульний.

Краків: Др. Володислав Хотковський, пралат.

Любiana: Франц Повше, посол до ради держ.

Львів: (руск.) Андрей Білецький, архипресвітер.

Львів: (орм.) Др. Володислав рицар фон Чайковський.

Ліц: Антін Пінцгер, канонік.

Оломунець: Сигмунд граф Ледоховський, канонік
капітульний.

Перемишль: (лат.) Др. Лев Пастор, посол до ра-
ди державної.

Перемишль: (руск.) Кароль Волошинський, архи-
пресвітер.

Ст. Пельтен: Іосиф Плехль, директор семинара
учительського.

Сальцбург: Християн Перкман, канонік.

Тарнів: Др. Станислав Дуткевич, канонік.

Триєнт: Др. Гвідо де Гентілі, професор.

Триєст: Др. Гектор граф де Ферра.

Карти зачинає ся видавати 15. червня с. р. Замовляти найліпше або через комі-
тет дисцезальний або впрост в канцелярії віча католицкого: Innsbruck, Tirol Aka-
demikerhaus. Ціна карти корон 2. —, враз з справозданем корон 4.—“.

Желаючи взяти участь въ повьшомъ въчу най, для уникнення всякої мо-
жливой через посередництво зволки и страты часу, вѣднесуть ся впростъ въ кан-
целярію вѣча католицкого пѣдъ адресою: Innsbruck, Tirol, Akademikerhaus, вѣтки
получать карты вступу.

Понеже въ теперѣшныхъ такъ тяжкихъ для католицкой церкви часахъ
всказанымъ естъ, щобы тоє вѣче якъ найблестательнѣйше вѣдбуло ся, то пору-
чаємъ повьшшу вѣдозву дуже горячо и заохочуємъ до участи въ вѣчу, а понеже
не естъ выключенымъ, що и міряне маєтиѣйши схотять такожъ участь взяти, то
Всч. Священство не залишить о томъ повѣдомити мірянъ и до вѣди заохотити
а о здѣланомъ насъ повѣдомити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемишль, 9. липня 1910.

Ч. 4919 Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня.

Въ цѣли принятія кандидатѡвъ до пѣвческаго заведеня фундаціи бл. п. Еппа Сиѣгурского въ Перемышля на рѡкъ 1910/11 вызначае ся речинець на день 1. Жовтня 1910 (н. с.) Условія принятія конечно потрібніи суть слѣдующіи: 1. Укѡнченій 17. рѡкъ жити. 2. Непорочнѡсть обычаѣвъ. 3. Укѡнчена четверта а по крайнѡй мѣрѣ трета кляса школѣ народныхъ зѣ добрымъ успѣхомъ 4. Добрый чистый голосъ.

Убѣгатель довжнїи свой прошеня неостемпльованїи, заосмотренїи въ потрібнїи свѣдоцтва, предложити черезъ дотычний урядъ порох Еписк. Консистерїи найдальше до 25. Вересня с. р. а самїи лично дня 1-го Жовтня н. ст. явитись въ школѣ дякѡвскѡй Института въ Перемышля. Кто зѣ кандидатѡвъ недоповнитъ вышесе наведеныхъ условїи, того прошене не може бути увзглядненымъ.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня може дотычний урядъ парох, сопроводжючи прошене убѣгателя, подати рѡкъ, мѣсяць и день уродженя просителя а такожь имя и станъ ѡтця.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистерїи.

Перемышль, 14. Липня 1910.

Ч. 8751. Выказъ жертвъ на потребы церковнїи въ р. 1910 зѣ парохїи Дашѡвка въ коронахъ.

1) 17 Парохїянъ зѣ Дашѡвки, перебуваючїи въ Америцѣ зѡбрали межи собою на фелонъ до церкви въ Дашѡвцѣ 140.—.

2) 16 Парохїянъ зѣ Дашѡвки въ Америцѣ на зарѡбку, а 4 ту перебуваючїи зложили на закупно новѡй щиросребрянїи чаши 186.—.

3) 14 Парохїянъ зѣ Дашѡвки прислали зѣ Америки на справлене образа процессїиного 166.—.

4) 11 Парохїянъ зѣ Соколовѡй в. прислали зѣ Америки на закупно цментаря въ Соколовѡй в. 140.—.

5) 22 Парохїянъ зѣ Телешницѣ ошв. прислали зѣ Америки на справлене наука до церкви въ Телешницѣ ошв. 280.—.

6) 15 Парохїянъ зѣ Телешницѣ ошв. перебуваючїи въ Америцѣ а 6 ту замешкаліи ѡфѣровали на справлене фелона свѣтлого 170.—.

7) 14 Парохіявъ зъ Соколовѣй в. перебуваючі въ Америцѣ прислали на закупно фелона свѣтлого до церкви 160.—.

8) Парохіане зъ Телешницѣ о. взглядно рада громадска ухвалила на закупно грунту на цемтарь коло церкви 1200.—.

Разомъ 2442 К. — с.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль 16. Червня 1910.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 266/орд. Св. Отець зволивъ грамотою зъ дня 13. червня 1910 именувати о. Андрея Гайдукевича, пароха въ Святѣмъ, Своимъ почет. Шамбеллюмъ.
- Ч. 4267. о. Заяць Володимиръ, парохъ въ Полонной, им. М. деканомъ Ольховецкимъ.
- „ 4560. „ Ивановскій Николай, парохъ въ Модрычи, им. деканомъ Дрогобыцкимъ на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ той довжности Всеч. о. Пастернака Іоана, получившого титулъ выс. декана. о. Лавровскій Антоній, парохъ Болахѣвцяхъ и о. Ильницкій Іоанъ, парохъ въ Доброгостовъ им. М. деканами для деканата Дрогобыцкого.
- Ч. 4205. о. Долошицкій Іосифъ, парохъ въ Куниѣ, о. Подолинскій Володимиръ парохъ въ Деревни, о. Савчакъ Іоанъ, парохъ въ Замочку, им. тит. Совѣтниками Еп. Консистеріи.

Вѣдличія крылошаньскій получили:

- Ч. 3399. о. Макаръ Григорій, парохъ въ Угерцяхъ минеральныхъ.
- „ 4190. „ Миколайчукъ Мартинъ, парохъ въ Куличковъ.
- „ 4205. „ Гумецкій Юліанъ, парохъ въ Любеля.
- „ „ „ Алексевичъ Станиславъ, парохъ въ Батятичахъ.
- „ „ „ Утриско Володимиръ, парохъ въ Скварявѣ новѣй.
- „ „ „ Породко Василій, парохъ въ Глиньску.
- „ 4495. „ Дашкевичъ Іоанъ, парохъ въ Тустановичахъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4417. о. Рудавскій Антоній, парохіи въ Сосниці, дек. Перемыско-загородского.
- „ 4600. „ Мельникъ Іоанъ, дожджающе парохіи въ Бабинъ дек. Самбѣрского.

Увѣльненя вѣдъ испита конкуреового получили:

- Ч. 3571. о. Ковальскій Іоанъ, парохъ въ Ваневѣ.
- „ 3582. „ Сорокевичъ Іоанъ, парохъ въ Щутковѣ.
- „ 4553. „ Цешивскій Евстахій, парохъ въ Змиевискахъ.
- „ 4605. „ Бачинскій Николай, парохъ въ Маньовѣ.

Въ пропозицію прийнятї:

- Ч. 4533. На парохію Усте руске, дек. Бѣцкого: 1. Калиновичъ Григорій, 2. Артемовичъ Михайль, 3. Скоморовичъ Панталеймонъ.
- Ч. 4537. На парохію Брониця, дек. Мокрянського: 1. Венгриновичъ Антоній, 2. Олексинъ Ілія, 3. Созаньскій Іоанъ, 4. Комарницкій Іоанъ, 5. Господаревскій Іоанъ, 6. Несторовичъ Николай, 7. Трешневскій Михайль, 8. Кмицикевичъ Савинъ, 9. Филиповичъ Іоанъ, 10. Попель Володимиръ, 11. Крыницкій Антоній, 12. Полошиневичъ Даніиль, 13. Шумелда Іоанъ, 14. Антоневичъ Маріянъ, 15. Копыстянскій Романъ, 16. Ковальчинъ Іоанъ, 17. Юзвьякъ Михайль, 18. Шевчикъ Іоанъ.
- Ч. 4539. На парохію Ялове, дек. Устрицкого: 1. Накловичъ Михайль, 2. Мидяничъ Николай, 3. Шевчикъ Іоанъ.
- Ч. 4540. На парохію Барычъ, дек. Перемыско-загородского: 1. Копыстянскій Романъ, 2. Накловичъ Михайль, 3. Ковальчинъ Іоанъ, 4. Шевчикъ Іоанъ, 5. Тесля Михайль.
- Ч. 4541. На парохію Рыбникъ, дек. Дрогобыцкого: 1. Рудавскій Іоанъ.
- Ч. 4544. На парохію Горянка, дек. Балигородского: 1. Ладзыжинскій Романъ.
- Ч. 4545. На парохію Высова, дек. Бѣцкого: 1. Мартиновичъ Орестъ, 2. Галянка Петръ.
- Ч. 4534. На парохію Лелюхѡвъ дек. Мушиньского: 1. Дуцько Юліянъ, 2. Врановскій Антовій.

Ч. 4543. о. Миколайчукъ Мартинъ получилъ презенту на парохію Торки.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Лѣсковацкій Іосифъ, парохъ въ Сосниці, уп. 18. червня 1910.
„ Пleshкевичъ Петро, парохъ въ Бабиняъ, уп. 27. червня 1910.
„ Мазикевичъ Вікторъ, парохъ въ Дынискахъ, уп. 29. червня 1910.
„ Грицикевичъ Іоанъ, парохъ въ Вязѡвниці, уп. 5. липня 1910.
„ Копыстянскій Іеронимъ, парохъ въ Вѡйску, уп. 9. липня 1910.
„ Сембратовичъ Левъ парохъ въ Чертежи, уп. 12. липня 1910.

Душї ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Кліра.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистоїи
Перемышль, 17. липня 1910.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 22. Серпя.

Ч. IX.

Ч. 54.

Ч. 4577. Брѣѣ Папске дотычно продажи и обдовженя дѣбрь церковныхъ.

Его Ексцелянція Преосвященный Нунцій Апостольскій въ Вѣдни письмомъ въ дни 5. Юнія 1910 Ч. 6140 приславъ ту слѣдующе письмо:

„Illme ac Revdme Domine.

Hiscem eis litteris adiectum transmitto ad Dominationem Tuam Illmam ac Redmam exemplar authenticum Brevis Pontificii sub die XXI Maji hujus anni concessi, quo Sanctissimus Dominus Noster Pius divina providentia PP. X. ut expeditius ea quae ad Ecclesiae utilitatem in ditone hujus imperii Austro-Hungarici pertinent negotia S. Sedis auctoritate pertractentur utque singulorum Dioecesium necessitatibus atque commodis iuxta earundem Sacrorum Antistitum preces et vota consuleretur, facultates, per Apostolicas litteras die VIII Maji anni MDCCCC datas, ad bona ecclesiastica vendenda vel locanda vel oneribus gravanda concessas, ad aliud decennium prorogare benigne dignatus est.

Facultates Ordinariorum hac in re limitatas esse facile ex ipsa pontificia concessione conici potest; quod si necessitas vel utilitas exigat, ut limites assignati supergrederentur, tunc vel directe ad S. Sedem vel ad hanc Apostolicam Nuntiaturam erit recurrendum.

Opportunum autem advertendum censeo huic Apostolicae Nuntiaturae relatum fuisse, praeterito tempore nonnullas religiosas Congregationes absque ne-

cessaria licentia bona ecclesiastica vendidisse, vel locasse, vel oneribus gravasse. Quum vero id contra Canones et contra S. Sedis praesignatas dispositiones evadat, Ordinarios rogo ut sedulo curent ne in posterum factum hoc renovetur.

Sensibus profundae venerationis permaneo.

Dominationi Tuae Illmae ac Revdmae.

Viennae, die V. Junii MDCCCXC.

addictissimus

† G. de Belmonté

Nuntius Apostolicus.

PIVS PP. X.

Ad futuram rei memoriam. Quo expeditius in nonnullis negotiis ad Ecclesiae utilitatem in Imperio Austriaco S. Sedis Apostolicae auctoritas per Nostrum et eiusdem S. Sedis Nuntium pro tempore penes Imperialem Aulam Vindobonensem, vel eiusdem Nuncii vices obeuntem intercederet, necessariae ad praefiniti temporis spatium facultates iam inde ab anno MDCCCLX per similes Apostolicas Litteras die tertio Aprilis a rec: me: Pio IX Dec. Nro datas, concessae fuerunt, ac postea in singula decennia renovatae. Verum cum novissimae prorogationis tempus desierit, tum Noster Vindobonensis Legatus, tum eiusdem Austro Hungarici Imperii Sacrorum Antistites a Nobis suppliciter petierunt, ut iisdem perdurantibus conditionibus, huiusmodi facultates denuo impertire dignaremur. Nos igitur hisce precibus, Sacrae etiam Concilii Congregationis voto subnixis, obsecundare volentes, Apostolicae Sedis Nuncio, qui apud Aulam Vindobonensem pro tempore existat, vel ei qui Nuncii ipsius vices gerat, nec non Archiepiscopis, Episcopis et Praesulibus nullius, ut vocant, Dioeceseos, qui in universa, quam late patet Austriaci Imperatoris ditione continentur, itemque Episcopo Viatislaviensi pro parte Dioecesis Suae, quae in Imperio Austriaco continetur, decennium hinc proximum duraturam facimus potestatem concedendi facultates sequentibus articulis comprehensas, quae tamen facultates non debeant pertinere ad bona, si qua in provinciis italicis existant. I. Archiepiscopis nimirum alienandi bona ecclesiastica usque ad summam florenorum octo millium monetae Austriacae, Episcopis vero ac Praesulibus nullius Dioeceseos usque ad summam florenorum sex millium eiusdem monetae, sive stabilia ea bona sint, sive in publicis nominibus consistant, adiecta tamen conditione ut pretium ex alienatione perceptum in aliorum bonorum stabilium, sive censuum, acquisitionem convertatur, iisque deficientibus, pretium ipsum alia ratione fructuose ac secure collocetur, exclusa qualibet negotiatione, Sacrorum Canonum sanctione ecclesiasticis viris interdicta II. Archiepiscopis impertiendi facultatem imponendi bonis Ecclesiasticis onera, quae non excedant summam florenorum quindecim millium, Episcopis vero et Praesu-

libus nullius Dioeceseos eandem impertiendi facultatem, dummodo onera non excedant summam florenorum duodecim millium rationem tamen ac terminum prae-finiendo, quo aes alienum a causa pia contractum dissolvatur; quod si necessariae instaurationes ac melioramenta in aliquo fundo Ecclesiastico occurrant, neque aes alienum contrahi queat, et non nisi per alicuius boni ecclesiastici venditionem necessitati provideri possit, hoc in casu concedendi facultatem venditionem per-ficiendi, cum conditione, ut si ex pretio percepto pars aliqua supersit, eadem fruc-tuose collocetur rationibus superius expositis. Porro cum ex iure canonico in ca-pite „Terrulas“ facultas detur fundos exigui valoris alienandi, cui quidem iuris regulae nihil per has Litteras volumus innovari, licet in eodem capite onerum exiguorum impositio minime comprehendatur, ex peculiaribus tamen rationibus animum Nostrum moventibus, et ex singulari concessione in exemplum minime adducenda, facultatem impertimur imponendi ecclesiasticis bonis onera, quae ta-men summam florenorum mille non exsuperent. Huiusmodi vero tam in praesenti quam in superiore articulo descriptas facultates minime complecti volumus bona ad mensas Archiepiscoporum, Episcoporum, atque Antistitum nullius Dioecesis pertinentia. Quapropter cum de bonis iisdem agendum erit, in casibus superius descriptis, suffraganei Episcopi propriis respective Archiepiscopis, Archiepiscopi autem et Episcopus Vratislaviensis, Nobis et S. Sedi immediate subiectus, nec non Praesules nullius Dioecesis preces deferent ad Nuncium Apostolicum, cui idcirco quemadmodum Archiepiscopis, potestatem facimus petitam impertiendi facultatem si in domino expedire iudicaverint. III. Firmis manentibus ordinariis facultatibus Episcoporum et causarum piarum pro ineundis locationibus et conductionibus ad triennium, concedendi facultatem locationes et conductiones ipsas ineundi ad quin-decim annos, servatis in reliquis Sacrorum Canonum praescriptionibus. Ad vitan-dos autem abusus nonnullos et ad obsecundandum aliqua ratione consuetudini, quae in Austriaco imperio invaluit, ut bonorum Ecclesiasticorum possessores e re-spectivis conductoribus redditus seu praestationes in antecessum accipiant, imper-tiendi facultatem redditus ipsos, seu praestationes percipiendi in antecessum, ita tamen ut illae quod ad fundos urbanos non excedant summam, quae in semestri spatio a conductore debeatur, quod vero spectat ad bona rustica, dummodo sum-mam non praetergrediantur, quae per anni spatium a conductore sit persolvenda. IV. In casibus urgentis necessitatis atque utilitatis piae causae in quibus ad alie-nationem vel onerum impositionem sine mora deveniendum sit, Archiepiscopis largiendi facultatem alienationis perficiendae vel aeris alieni contrahendi usque ad summam sexdecim millium florenorum, Episcopis vero et Antistibus nullius Dioeceseos eandem concedendi non ultra tamen duodecim millium florenorum summam. In casibus vero modo expressis, cum agatur de bonis ad mensas spec-tantibus Archiepiscoporum, Episcoporum et Praesulum nullius Dioecesis, suffra-

нема; зъ другої стороны єсть обовязкомъ, кожного свѣщенника принайменше що пару лѣтъ вправы духовнї вѣдбути.

Тожь запрашаємо сердечно и взываємо горячо до численної участі.

Помѣщенє приготовитє вь семѣнарїи духовнѣй, участники зволють повѣдомити о своємъ намѣреню Всеч. катедральнѣй Урядъ парохїяльнѣй вь Перемышлї до дня 10. вересня.

Вь часъ реколекцій анѣ Епископъ, анѣ Крылошаны не будуть вь можности принимати сторони.

Уряды парохїяльнѣй повѣдомлять о томъ ОО. сотрудниковъ и ОО. катихитѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята
Перемышль, 14. серпня 1910.

Ч. 56.

Ч. 5559. Вь справѣ реколекцій для о. о. Катихитѣвъ.

Зъ покликкомъ на тутешне розпорядженє зъ дня 5. Липня 1910 Ч. 4654 (Вѣстникъ епарх. Ч. VIII) повѣдомляє ся ОО. Катихитѣвъ, що намѣрлючї взяти участь вь реколекціяхъ вь дняхъ 5, 6 и 7 Вересня с. р. мають о томъ напередъ письменно повѣдомити Впр. Ректоратъ духовнои семинарїи, щобы могло бути приготованє вѣдповѣдне для нихъ примѣщенє, о скѣлько мѣсяцѣ стане, понеже тутешнѣй семѣнарѣ має лише пару комнать. Всеч. уряды парохїяльнѣй довжнї звернути увагу ОО. Катихитѣвъ, находячихъ ся вь ихъ парохїяхъ, на вышѣшне розпорядженє.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.
Перемышль, 15. серпня 1910.

Ч. 57.

Ч. 5887. „Цѣла правда про радыкалѣвъ“ выданя о. Юліяна Дзеровича.

Веч. о. Юліянъ Дзеровичъ катехить при ц. к. гїмназіи вь Стрию выдавъ вь I. числѣ „Христїянської Бібліотеки“ незвычайно цѣнну працю „Цѣла правда про радыкалѣвъ“ вь якѣй на основѣ науки, примѣрѣвъ зъ исторїи и щоденного досвѣду, выказує неосновнѣсть мрѣй радыкалізму и его згубнѣй впливъ на молодѣжь гїмназіяльну и університетску та на зличѣне простолюда, що мавъ нещастє пѣдпасти пѣдъ опѣку безсовѣтнѣхъ агїтаторѣвъ партїи радыкальнѣй.

Книжка ся написана науково, и дуже интєресно и гѣдно заповняє недостачу книжокъ науковѣхъ о христїянскѣмъ свѣтоглядѣ.

Давъ бы Богъ щобы якъ наибѣльше такого рода издавництвѣ заповнило

убогу еще нашу літературу, а певна рѣчь що молоджь, яка цѣлымъ серцемъ рве ся до читаня, найде въ нихъ остовъ и защиту супротивъ здичѣня и гнили моральнои, до якои кланче ю майже вся нинѣшня література позитивістична безъ за- садъ христїянськихъ.

Видавництво се послужить такожь и Всч. Клірови въ неодіомъ напрямѣ; тому поручаемъ его живій опѣць и заітересованю такъ Всч. Духовенства якъ и кожного добромыслячого и нарѣдъ рускій любячого інтелігента.

Іменно отць родинъ и катехиты повинні звернути увагу доростаючихъ дѣтей своихъ и шкѣльцѣвъ молоджь, щобы читали тую книжку и зъ нею научали ся кто имъ и народови рускому другъ, а кто ему ворогъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.
Перемышль, 15. серпня 1910.

Ч. 58.

Ч. 4189. О частѣмъ и щоденнѣмъ св. Причастію, выдана о. Д. Ткачука.

Щобы покликъ Святѣйшого Отця Папы Пія Х весьо въ Христѣ обновити и въ дѣло перевести, и подати върному народови поученс: якъ має въ достойнѣмъ частѣмъ и щоденнѣмъ св. Причастію шукати крѣпости до псбореня похоти и небезпечныхъ струй нинѣшного вѣка, поясняе основно цѣнна книжочка Всч. о. Діонизія Ткачука Іеромонаха Чина св. В. В. „О частѣмъ и щоденнѣмъ св. Причастію“, выдана с. р. въ Жовквѣ, накладомъ ОО. Василянъ.

Всч Авторъ наводитъ декретъ св. Конгрегаціи Собору зъ 20. грудня 1905 зъ точнымъ его поясненемъ, подае основну науку о условїяхъ до щоденного св. Причастія, и наводячи додатковї декрета св. Конгрегаціи Вѣднустѣвъ, поучас о уставѣ Евхаристійного священничого союзу и его пожиткахъ.

Книжочка тая кождому Священникови безусловно потрібна а мирянамъ дужо пожадана, поручас ся Всч. Духовенству.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 16. серпня 1910.

Ч. 59.

Ч. 5579. О высылцѣ квестіонара въ справѣ руского шкѣльництва въ Галичинѣ.

На прошене хв. Выдѣлу тов. Просвѣта у Львовѣ долучася „квестіонарь въ справѣ руского шкѣльництва въ Галичинѣ“ зъ перученемъ тойже докладно вы-

повнити, и позаяк акція тая дуже великою донеслости и пильна, по можливой скорости сюда предложити.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Чермышль 16. Серпня 1910.

Ч. 60.

Ч. 8117. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ водъ 1. свчня 1910 до 31. марта 1910.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣнныя паперы		Розходъ	Готѣвка		цѣнныя паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ	69570	26	342310	—					
2. На сплату довгу С.С. Василянкоу	600	—							
3. Накловичъ Ром.	60	—							
4. Голічекъ Іоанъ	200	—							
5. Грушкевичъ Т.	40	—							
6. Пизюрь Андрей	120	—							
7. Дек. Потелицкій водъ о. Петра Підгорецкого	100	—							
8. Копко Павелъ	320	—							
всего	71010	26	342310	—					
розходъ	—	—	—	—					
остае	71010	26	342310	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	11215	01	оо. В. Яремкевичъ. А. По- линскій, В. Левицкій, В. Кончило, Ілія Присташъ 40 к. Михаилъ Зубрицкій В. Фидикъ, Д. Гичко, Ю- ліянъ Присташъ, Антінъ Федорякъ 21 к. 05 с.		
2. Дек. Мокрянскій . . . водъ о. Ю. Плятека	25	—	12. Куновскій Іеронимъ . . .	20	—
3. Черевко Іоанъ	20	—	13. Дек. Мостискій	50	28
4. Ортинскій Михаилъ . . .	20	—	именно зложили Володим. Попель 21·11 с. Іосифъ Рейнарловичъ 21 51, Іосифъ Рейнарловичъ сотрудинокъ 6·66, Іос. Черкавскій 1 к.		
5. Дек. Бирчанскій водъ о. Ореста Солтикевича	20	—	14. Голічекъ Іоанъ	21	68
6. 1/2 водъ довгу С.С. Ва- свилянкоу	4	—	15. Юзьвикъ Михаилъ	20	—
7. Дръ Т. Мышковскій . . .	30	—			
8. Дек. Дрогобыцкій водъ о. Петра Лазурка	154	58			
9. Кмитъ Поліевктъ	10	90			
10. Крушинскій Теодоръ . . .	20	—			
11. Дек. Жукотинскій именно зложили по 20 к.	221	05			

Прихòдь	Готòвка		Прихòдь	Готòвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
16. Дек. Высочаньскій . . . именно прислали по 20 к. оо. Михайль Гичко Ми- хайль Петровскій а Ми- хайль Прухницкій 21 к.	61	—			
17. Дек. Любачòвскій . . . вòдь о. Л. Федоновича	20	—			
18. Дек. Сокальскій . . . именно зложили по 20 к. оо. Иоанъ Калиньскій, Д. Михальчукъ, В. Левницкій а о. І. Матвіясь 40 к.	100	—			
19. Дек. Потелицкій . . . именно зложили по 20 к. Гадей Минчакевичъ и Ио- анъ Решетило	40	—			
20. Ур. пар. въ Галòвицѣ . . .	21	20			
21. Дек. Яворòвскій . . . именно зложили по 20 к. Н. Мацюракъ, І. Головка, Ем. Крайчикъ, В. Оль- шаньскій, Гр. Журавецкій, Михайль Кручковскій 40 к. Лука Яремкевичъ 40 к., Іосифъ Горчицкій 40 к.	340	—			
22. Савула Теодоръ . . .	100	—			
23. Дубъ Іосифъ . . .	300	44			
24. Деканатъ Добромильскій именно зложили о. Миро- славъ Лысякъ 20 к., Іо- сифъ Лѣщиньскій 10 к., Василій Балко 1 к.	31	—			
25. Лысякъ Володимиръ . . .	42	—			
26. Комарницкій Иоанъ . . .	20	—			
27. Чайковскій Володимиръ	20	—			
28. Рейнаровичъ Іосифъ . . .	41	—			
29. Пльницкій Генрикъ . . .	22	10			
30. " Володимиръ . . .	1	59			
31. Бордунъ Димитрій . . .	500	—			
32. Хтѣй Алексей . . .	20	—			
33. Димитрій Хомякъ . . .	20	—			
34. Скубинь Иоанъ . . .	63	10			
35. Дек. Яелискій . . . вòдь о. Теодора Грабца	20	—			
36. Кмитъ Полієвктъ . . .	22	77			
37. Татомиръ Юліанъ . . .	140	—			
38. Дек. Олещицкій . . . вòдь о. А. Шведзицкого	20	—			
39. Папъ Левъ . . .	218	—			

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
40. Дек. Старосольскій . . . зложили о. Станиславъ Га- расовскій 10-50, Василій Олексинъ 21 к.	31	50	1. Звернено Еписк. Конси- сторіи	6	—
41. Дек. Затварницкій . . . вѡдъ о. Іоана Кузева	20	—	2. До фонду розпорядимого	6000	—
42. Дек. Затварницкій . . . именно зложили по 20 к. оо. С Кмицикевичъ, В. Сологубъ, Ст. Козбуръ, Туна Илиріонъ, Іосифъ Ко- тецкій и о. М. Скроцкій 9 к. 97 с.	109	97	всего . . .	6006	—
43. Кмитъ Полѣвктъ . . .	28	60			
44. Волосянскій Іоанъ . . .	170	—			
45. Дек. Высочанскій . . . вѡдъ о. Михаила Гичка	20	—			
46. Дек. Оленицкій . . . вѡдъ о. Іоана Сухого	246	69			
47. Дек. Любачѡвскій . . . вѡдъ о. В. Волошиньского 120 к., А Чичловича 40 к.	160	—			
48. Дек. Дрогобыцкій . . . именно зложили по 20 к. оо. А. Рудавскій, Нико- лай Ивановскій, Т. Ско- родиньскій, А. Лавровскій, І. Дашкевичъ, Мих. Тато- миръ. І. Отто а о. І. Му- дракъ 40, Антоній Слоны- скій 60 к.	240	—			
49. Полошиновичъ Волод. . .	40	—			
всего . . .	15121	46			
розхѡдъ . . .	6006	—			
остае . . .	9115	46			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1909 . . .	22565	07	1. Вдовамъ и сиротамъ за р. 1909	25854	40
2. Дубъ Іосифъ	60	—	2. Милостивя	1430	—
3. Експ. Епп. Константинъ . . .	200	—	3. Передатокъ на р. 1910	1270	—
4. Гмитрикъ Иларіонъ	20	—	4. Комисія шконтруюча . . .	60	—
5. Савчинъ Антоній	40	—	5. Служба Консисторска . . .	15	—
6 Юрчакевичъ Емилянъ	40	—	6. Порто почтове издержки канцелярійни	27	38
7. Дякѡвъ Теодоръ	40	—			
8. Сембратовичъ Евгеній	40	—			
9. Зъ фонду резервного	6000	—			
всего	29005	07			
розхѡдъ	28656	78			
остае	348	29	всего	28656	78

Тотъ		Р о з д ѣ л		Тотъ	
Кор.	с.	Кор.	с.	Кор.	с.
П О Д О Л И Н С К І Я Е П И С К О П І Я					
Въ казѣ: 10-го марта 1910 года					
I.	Фондъ	коренный	готовка	71010	К. 26 с.,
II.	"	резервный	"	9115	К. 46 с.,
III.	"	розпорядимый	"	348	К. 29 с.,
Всего готовкою			80474	К. 01 с.,	
Водповідно до того справозданя найдено въ казѣ:					
I.	Въ цѣнныхъ паперахъ:			342310	К. — с.,
II.	1.	на книж. щадничихъ	"Русков Щадничихъ"	2354	ч. 7470 К. 93 с.
	2.	"	"	345	ч. 4260 К. 62 с.
	3.	"	"	2287	ч. 5160 К. 86 с.
	4.	"	"	378	ч. 20000 К. — с.
	5.	"	"	160	ч. 20000 К. — с.
	6.	"	"Вѣры"	2466	ч. 4254 К. 86 с.
	7.	"	"	1592	ч. 8620 К. 11 с.
	8.	"	"Нивы"	707	ч. 5907 К. 80 с.
	9.	готовыми			7229 К. 33 с.
				Разомъ	80474 К. 01 с.
М. Комарницкій		М. Подолинскій		М. Кошко	
секретарь.		предсѣдатель.		каслеръ.	
Водъ гр. кат. Еп. Консистоли					
Перемышль, дня 7-го Мая 1910.					

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ

Тотъ		Х Р О Н И К А		П р и х ѡ д	
Кор.	с.	Кор.	с.	Кор.	с.
40	42822	1.	Водвѣтъ н снротвѣтъ аз	1.	Perenonar ar p. 1909
40	0511	2.	1909	2.	Dudr Iosnef
40	1270	3.	Св. Отець зволить папѣаскаше именовати побередетвомъ в Вѣноу	3.	Perenonar ar p. 1909
—	60	4.	лиция 1910. Всеса в Впр. в. кил. I Стрыйского Своимъ домовымъ	4.	Perenonar ar p. 1909
—	15	5.	Практикомъ	5.	Perenonar ar p. 1909
40	5258.	6.	Книгъ Юриъ получивъ каноничну институцію на парехлю Зайшовичи.	6.	Perenonar ar p. 1909
40	5258.	7.	Котысь Володимиръ получивъ свѣдѣтельство парохи Звинячь.	7.	Perenonar ar p. 1909
87	25282	8.		8.	Perenonar ar p. 1909
		9.		9.	Perenonar ar p. 1909

Презенты получили:

- Ч. 5293. о. Рудавскій Іоанъ на парохію Рыбникъ.
„ 5451. „ Калиновичъ Григорій на парохію Усте руске.
„ 5485. „ Юзвьякъ Михаилъ на парохію Броница.
„ 5533. „ Копыстяльскій Романъ на парохію Барычъ

Вѣдпустку для поратовања здоровья получили:

- Ч. 4092. о. Кмяцкевичъ Викторъ, парохъ въ Королику Волоскъмъ на 6 недѣль.
„ 4132. Хотынецкій Кипріянь, парохъ въ Ярославю на 4 недѣль.
„ 4133. Билиньскій Стефанъ, сотрудицькъ въ Яворовъ на 2 мѣсяцѣ.
„ 4259. „ Скородивньскій Тадей, парохъ въ Трускавци на 4 недѣль.
„ 4265. „ Копыстяньскій Корнилій, парохъ въ Зиндрановѣй на 4 недѣль.
„ 4272. „ Мудракъ Іоанъ, парохъ въ Губичахъ, на 6 недѣль.
„ 4341. „ Трешневскій Емилиянъ, парохъ въ Хоробровѣ на 2 недѣль.
„ 4442. „ Кульчидий Іоимеонъ, парохъ въ Воцанцяхъ на 4 недѣль.
„ 4742. „ Касюракъ Евчухій, парохъ въ Шумичи на 6 недѣль.

— 34 —

Грамоту похвалы, зъ Архієрейскимъ благословеніємъ получили:

- Ч. 3173. Впов. панъ Станиславъ Созаньскій, властитель бѣльшихъ посѣлостей въ Грабѣвци за жертву 1000 к. на вѣдновлене церкви въ Блажовѣ.
Ч. 3663. Ч. Василій Гусакъ зъ женою Анною, Катарина Савчукъ и Евдокія Гусакъ, селяне въ Сулимовъ за жертву 515 кор. на справлене фелона и Євангелія до мѣсцевой церкви.
Ч. 3743 Ч. Данько и Катерина Мельнички, Гринько Ковдро и Петро Франко господарѣ въ Кальниковѣ за жертву 310 к. на закупно до мѣсцевой церкви образа и служебника.
Ч. 4328 Ч. Дарія Гвзди господаръ въ Хоробровѣ за жертву 1030 кор. на закупно звона.
Ч. 4554. Чест. Василій и Катерина Мончаки мѣщане въ Старѣй Соли за жертву 400 к. на вѣдновлене мѣсцевой церкви.
Ч. 4983. Впов. Паньство Вильгелмъ и Марія Станекъ властитель бѣльшой посѣлости въ Вишенцѣ за жертву на будову церкви въ Магеровѣ камѣня на фундамента.

Ч. 5469. Чест. парохіяне въ Вукѣвци ад Беніова за выбудоване въ протягу трехмѣсяней дому Божого добровѣльными жертвами. До будовы той причинили ся бѣльшими жертвами Чест. Михайль Васькѣвъ квотою 50 к. и купивъ двѣ хоругви за 1115 к., Ч. Петро Ферко купивъ двѣ хоругви за 115 к., Луць Гриидей жертвовавъ 50 к., Романъ Паруля купивъ крестъ процессіональный.

Ч. 4486. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 17/6 1910 Ч. 2127 призволило дотацію на оденъ рѣкъ для надати ся маючого сопомочника парохови въ Гаяхъ выжныхъ.

Ч. 4487. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 17/6 1910 Ч. 2532 призволило такую саму дотацію для надати ся маючого сопомочника парохови въ Губичахъ.

Ч. 4488. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 20/6 1910 Ч. 2606 продовжило такую саму дотацію для сопомочника въ Воли Сеньковѣй.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Скобельскій Антоній, парохъ въ Лосинци, уп. 2. Серпня 1910.

„ Дмитерко Николай, сотр. въ Тарнавцѣ, уп. 14. Серпня 1910.

Души ихъ поручаются молитвамъ Всч Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль 18. Серпня 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,

Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій.

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1910.

Выдано 29. Серпня.

Ч. X.

Ч. 61.

Ч. 5788. Розпорядженє взглядомъ вѣхъ дотеперѣшныхъ вѣдпустѣвъ для церквей, пѣдъ угрозою неважности ихъ.

Черезъ „*Motu proprio*“ зъ 7. цвѣтня с. р. постановивъ Св. Отець, що на будуче вѣ якї небудь вѣдпусты и власти вѣдпустѣвъ, котрї будутъ наданї не вѣдъ Конгрегаціи св. Офіціумъ але иншою дорогою, хотьбы и впрѣсть вѣдъ Св. Отця або вѣдъ иншой Конгрегаціи (отже и вѣдъ Пропаганды), мусять, щобы бути важными, Конгрегаціи св. Офіціумъ до потвердження предложити ся. Вынятї суть лише тї вѣдпусты, котрї кто вѣдъ Св. Отця выключно лише для своєї особы упроситъ, або такожъ зъ имени другихъ для нихъ особисто.

Но и вѣ давнѣйшї якїнебудь вѣдпусты и власти вѣдпустѣвъ, не вѣдъ попередной Конгр. вѣдпустѣвъ або вѣдъ теперѣшной Конгр. св. Офіціумъ одержанї, мусять теперь до 6 мѣсяцѣвъ т. е. до 7. жовтня с. р., тѣйже Конгр. св. Офіціумъ до потвердження предложити ся; а инакше будутъ они вѣдъ 7. жовтня с. р. вже неважнї.

Прото взыває Еп. Ординаріатъ Всч. Настоятельвъ всѣхъ тѣхъ церквей, котрї одержали вѣдпусты, щобы до 20. вересня с. р. надѣслали вѣрствѣ до Еп. Консисторіи точнїй вѣдписъ дотычнои грамоты Пропаганды на особнѣмъ листѣ (а если бы може церковь яка мала бѣльше нѣжъ одну грамоту вѣдпустѣвую, то вѣдписъ кождою на особнѣмъ листѣ), въ однѣмъ кавалку, въ слѣдующїй способѣ:

Transscriptum.

N... Ex Audientia SSmi habita die... SSmus... и проче до кѡнца :...
in perpetuum. Datum Romae... supra. (Subscriptio et sigillum).

Отже має бути на кѡнци : (Subscriptio et sigillum).

А потому належить еще додати :

N. par.... Attestor, quod praesens Transscriptum de verbo ad verbum
concordat cum litteris Ordinariatus sub N.... ex.... (рѡкъ), Ecclesia in.... transmissis.

Ab Officio parochiali.... (decanatus...)

..... die

NN. parochus (або: administrator) зъ доданемъ печати парохіальною.
И звертає ся увага, щобы въ сьмъ подтвержденю всегда було выражено **число консисторске або ординаріатеке грамоты и деканатъ** и щобы була додана **печать парохіальна**.

Всѣ тутъ надѡслані вѡдписи Еп. Ординаріатъ перешле въ мѣсяци вересни до Конгр. св. Офіціумъ до подтверженя. А **вѡдпусты, котрї въ приписаный часъ не зѡстануть тойже св. Конгрегаціи предложенї, будутъ вѡдъ дня 7. жовтня с. р. вже неважнї** и не буде вѡльно ихъ голосити. Тїже вѡдпусты, котрї будутъ въ свѡй часъ предложенї, позѡстають и по дни 7. жовтня въ повнѡй важности доти, поки бы не надѡйшло вѡдъ вспѡмненои Конгрегаціи противне рѣшене.

Всч. Настоятелѣ деканатѡвъ взывають ся, **щобы вскорѣ по одержаню сего розпорядженя припилювали** и всьмъ кондеканальнымъ сильно препоручили, щобы кождїй пѡдъ особистою одвѣчалностїю точно до сего розпорядженя застосовавъ ся.

Въ кѡнци додає ся, що наданя престолѡвъ у привильованыхъ не треба тутъ доносити, але лише вѡдпусты черезъ св. Конгр. Пропаганды одержанї.

Вѡдъ Еп. Ординаріата.

Перемышль, 27. Серпня 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскїй,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 5. Жовтня.

Ч. XI.

Ч. 62.

Ч. 4890. Въ справѣ інтабуляціи дерева опалового.

Дотычно інтабуляціи прислугуючихъ приходствамъ правъ побору дерева опалового переслала ц. к. Прокураторія Скарбу въ Львовъ підъ днемъ 24. Червня 1910 р. Ч. 39994/10 слѣдуюче:

„В слѣдстве розпорядженя Вспр. Консисторіи з дня 16. серпня 1909 р. ч. 4974 відносять ся многі ОО. Парохи до Прокураторіи Скарбу о інтабуляцію прислугуючихъ приходствамъ правъ побору дерева. — В кількохъ вже случаяхъ була Прокураторія Скарбу наражена на тоє, що О. Парохъ доніс позитивно Прокураторіи Скарбу, що право побору дерева не єсть інтабульоване, а коли Прокураторія Скарбу полягаючи на тім, наразила Намістництво на споряджуване дуплікату ореченя сервітутового в цілі інтабуляціи а урядъ податковий на непотрібне споряджуване витягу гіпотечного і доперва з того витягу довідала ся, що право побору дерева єсть вже інтабульоване. Зволить проте Вспр. Консисторія для увільненя властей державнихъ від цілкомъ непотрібної праці, препоручити Урядамъ парохіяльнымъ, щоби перед відношенемъ ся до Прокураторіи Скарбу о інтабуляцію правъ побору дерева точно переконували ся в табулі Суду окружного, чи тоє право єсть заінтабульоване а принайменше щоби відносили ся до Прокураторіи Скарбу о розслѣжене тої обставини а не доносили Прокураторіи Скарбу позитивно без попередного розслѣду, що право побору дерева не єсть інтабульоване.“

Повиешу вѣдозву ц. к. Прокураторіи Скарбу подаеся до вѣдомости и за-
взымаеся Всч. епарх. Клирь до якъ вѣточнѣйшого поступленія пѣсля поданой
въ powyшшой вѣдозвъ инструкціи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 15. Вересня 1910.

Ч. 63.

**Ч. 6945. Конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ 6-клас. муж.
въ Турці.**

Ц. к. Рада школѣна окружна въ Турці оголошуе пѣдъ днемъ 20. верес-
ня 1910 Ч. 2.658 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ 6-клас. муж.
въ Турці зъ речинцемъ вношеня прошенъ до кѣнця Листопада с. р.

О тѣмъ повѣдомляе ся Всч. Духовенство.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 3. Жовтня 1910.

Ч. 64.

Ч. 6959. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ вношеня прошенъ до дня 22. Листопада 1910 выставляютъ
ся на конкурсъ слѣдующій парохіи :

- 1) Крыве ад Тѣсна декан. Балигородского, патрона право почивае
- 2) Рябе, " " " " "
- 3) Куличкѣвъ " Белзкого, наданя приватного
- 4) Глумча " Бирчаньского, наданя приватного
- 5) Дубецко " " " "
- 6) Павлокома " " " "
- 7) Долины " Бѣцкого " "
- 8) Мацина " " " "

Убѣгаючи ся о тую парохію мають при институціи зложити писемне зая-
влене, що годять ся на евентуальне вѣдлучене доч. Роздѣле.

- 9) Смерековецъ дек. Бѣцкого, наданя приватного
- 10) Лосинець дек. Высочаньского, наданя приватного
- 11) Вѣйско (Гуйско) дек. Добромияльского, цѣсарского наданя
- 12) Вацовичи дек. Дрогобыцкого, наданя приватного

- 13) Дзвинячъ гѳр. дек. Затварницького, наданя приватного
- 14) Хмѣль " " патрона право починае
- 15) Чорнорѣки " Коросвяньского, наданя приватного
- 16) Войкова " Мушиньского, цѣсарского наданя
- 17) Мижинець " Нижанкѳвского, наданя приватного
- 18) Сосниця " Перемыско-загород, наданя приватного
- 19) Крамарѳвка " Порохницького, " "
- 20) Бабина " Самбѳрского, патрона право починае

Убѣгаючіи ся о тую парохію мають при институтіи зложити писемне заявлене, що годять ся на евентуальне вѳдлучене доч. Пиняны.

- 21) Звѳръ дек. Старосамбѳрского, наданя приватного.

- 22) Чертежь дек. Сяноцкого " "

Убѣгаючіи ся о тую парохію мають при институтіи зложити писемне заявлене, що годять ся на евентуальне вѳдлучене доч. Костарѳвцѣ.

- 23) Диниска " Угнѳвского, квестія патрона спорна

- 24) Рѣчиця " " патрона право починае

- 25) Лобозѳвъ " Устрицкого, наданя приватного

- 26) Яворѳвъ " Яворѳвского " "

- 27) Вязѳвниця " Ярославского " "

- 28) Пулавы " Яелиского " "

- 29) Ясель " " " "

- 30) Явѳрникъ " " Громада мѣсцева

Речинець розумѣе ся въ сей способѣ, що прошеня до дня 22. Листопада 1910 мають бути зѣ дотычныхъ урядѳвъ декан. такъ внесеніи, чтобы въ дни 22 Листопада 1910 були въ Еп. Консистеріи.

Прошеня не заосмотреніи потребными залучниками (особенно свѣдоцтвами зѣ испыту конкурсового) якъ и такіи, котрибы по дни 22. Листопада 1910 тутъ вплынули, будутъ зверненіи безуспѣшно.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль, 1. Жовтня 1910.

Ч. 65.

Ч. 6976. Конкурѣ на посаду гр. кат. катихита при школѣ 5-клас. муж. въ Добромили.

Ц. к. Рада школѣна окружна въ Добромили оголошуе п. дн. 30. вересня 1910 Ч. 2384 конкурѣ на посаду гр. кат. катихита при школѣ 5-клас. муж. въ Добромили зѣ рѣчищемъ вношеня прошенъ до дня 30. Листопада 1910.

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 4. жовтня 1910.

Ч. 65.

Ч. 5268. Станъ касы вдов. сир. Института
за часъ вѣдъ 1. ивѣтня 1910 до 30. червня 1910.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣны паперы		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣны паперы	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . . .	710	1026	342	310—					
2. Дек. Жовкѣвск. вѣдъ о. Теодора Банаха	80	—	—	—					
3. Козакъ Анатол.	100	—							
4. Мартиновичъ О.	100	—							
5. Пизюръ Андрей	80	—							
6. Симко Михаилъ	40	—							
всего .	7140	26	342310	—					
розхѣдъ	—	—	—	—					
остае .	7140	26	342310	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		Розхѣдъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ . . .	151	2146			
2. Двудѣтъ Илярій . .	40	—			
3. Дек. Затварницкій . вѣдъ о. Евгения Копыс- тянського	20	—			
4. Дек. Перемыско-Герод. вѣдъ о. Стеф. Мацюрака	20	—			
5. Дек. Жовкѣвскій вѣдъ о. Теодора Банаха	40	—			
6. Дек. Ярославскій . . вѣдъ о. Прокопа Іоана	70	—			
7. Дек. Старосольскій . вѣдъ о. Іоана Федевича	40	—			
8. о. Мартиновичъ Орестъ	46	68			
9. о. Папъ Орестъ . . .	60	—			
10. о. Ортинскій Михаилъ	20	—			
11. Маркилій Куновскій .	20	—			
12. Дек. Любачѣвскій . . вѣдъ о. Маріяна Авто- невича	20	—			
13. о. Константинъ Гукевичъ	106	—			
14. Дек. Варяжскій . . . вѣдъ о. Емпляна Тре- шневского	94	86			
15. Вахнявинъ Емилианъ .	20	10			
16. Дек. Бирчанскій . . .	61	94			

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
вѡдъ о. Ореста Копы- стянського			1. Перенось	6 006	—
17. Цепиньскій Евстахій	220	—	2. Эквивалентъ	624	17
18. Татомиръ Іоанъ	47	62	всего	6630	17
19. Кмитъ Поліевктъ	20	15			
20. Яковъ Яхно	25	—			
всего	16113	81			
розхѡдъ	6630	17			
остае	9483	64			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	29005	07	17. Дек. Самбѡрскій вѡдъ о. вѡдъ о. Льва Мацуцкого	20	—
2. Дороцкій Михайлъ	40	—	18. Дек. Горожанскій	180	—
3. Вислоцкій Игнатій	40	—	именно зложили по 20 к. І. Гумецкій, М. Заяць, Е. Пелехъ, Теодоръ Сапрунь, Ю. Логуцкій, Ант, Ба- чиньскій, І. Филиповичъ, Мар. Растваецкій, Мих. Матковскій		
4. Кикта Павель	40	—	19. Дек. Сокальскій	60	—
5. Долошицкій Іосифъ	40	—	именно зложили по 20 к. оо. Емил. Кривницкій, Ка- роль Давидовичъ, М. Ми- колаевичъ		
6. Швхъ Игнатій	40	—	20. Дек. Короснянскій	175	06
7. Титаръ Іоанъ	60	—	именно зложили по 20 к. оо. Т. Мерена. І. Му- дрый. Алек. Прислопекій, І. Богускій, Романъ Дри- маликъ, Алек. Трешнев- скій, Левъ Мѣйскій 28 к. Мих Артемовичъ 27 06 с.		
8. Дек. Самборскій	140	—	21. Дек. Кулиѡвскій	295	75
именно зложили по к. 20 о. Левъ Козаневичъ Сильв. Баранецкій, Юліанъ Ви- линскій, Стефанъ Бере- скій, Николай Гоберскій Іоанъ Лѣськевичъ, Франць Рабвій			именно зложили по 20 к. Дем. Телесницкій, Севе- ринъ Мацюракъ, Михайлъ Прокуратъ, Іванъ Бирка, Т. Козакъ, Т. Мусьї, К. Грушкевичъ, Левъ Набакъ, Д. Гура, І. Іванецъ. М. Шумило, І Пелехъ, В. Оль- шаньскій. Василь Край- чикъ 15 75		
9. Кмитъ Юрій	40	—			
10. Алексей Яцевъ	40	—			
11. Романъ Прислопекій	40	—			
12. Демціо Михайлъ	40	—			
13. Дек. Судово-Вишневскій именно зложили по 20 к. оо. Василій Кондрацкій, Романъ Кордасевичъ, Ата- пазій Бованко, Николай Кушнѣръ, Николай Ки- шакевичъ	100	—			
14. Захаріясевичъ Антѡнъ	20	—			
15. Дек. Олешницкій	100	—			
именно зложили по 20 к. оо. А. Мокрицкій, К. Пав- ловскій, Е. Фелевичъ, А. Твердохлѣбъ, Мирос. Ю. Черкавскій					
16. Пелехъ Іосифъ	60	—			

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка							
	Кор.	с.		Кор.	с.						
22. Дек Мушиньскій . . . именно зложили по 20 к. оо. М. Фецица, П. Ца- пиньскій, Т. Качмарчикъ, П. Сандовичъ 21-10, І. Гринчукъ 41 к., К. Кон- стантиновичъ, А. Бранов- скій, Д. Парилевичъ, Д. Хи- лякъ, Н. Билиньскій, І. Русинякъ, Г. Гнатишакъ, І. Х. Дуркотъ, Ю. Дуцько, М. Дороцкій, П. Хилякъ, Д. Мохнацкій, І. Дуркотъ 28 к., В. Журавецкій, В. Козловскій, В. Смолин- скій, Г. Копыстяньскій 28 к., Е. Венгриновичъ, В. Кури- ло, А. Константиновичъ 28 к., В. Мохнацкій, Іл. Гела, А. Дуркотъ.	606	10	дукевичъ Андр. 40 к., Ве- соловскій Ант. 40 к. 28. Билиньскій Емиль . . . 29. Декан. Мостискій . . . именно зложили по 20 к. оо. В. Ясеницкій, М. Бо- днаръ, А. Бенцъизъ, Георг. Вербицкій, М. Черлюнча- кевичъ І. Черкавскій, Ст. Кмцикевичъ, П. Перчинь- скій, І. Рейнаровичъ, В. Сенета, І. Дуцько, І. Ти- ховичъ, В. Гамерскій, Ром. Накловичъ 40 к. 30. $\frac{0}{0}$ Товар. кред. земл. . . 31. Декан. Яслискій . . . именно зложили по 20 к. оо. Н. Волошиновичъ, В. Хомицкій, І. Гривининъ, А. Бескидъ, Р. Исайчикъ, М. Радошицкій, Л. Гасько, І. Мерена, С. Колодъй, В. Охничъ, Іл. Венгриновичъ, М. Гробецьскій, Н. Бачинь- скій, Р. Кмицик евичъ 40 к., Л. Волянскій 40 к., М. Тесьля 40 к Милошь Левецкій 41 к. 32. Декан. Потелицкій . . . именно зложили по 20 к. оо. І. Кошель, Н. Осемь- ловскій, П. Подгорецкій, Юс. Манастирскій, Н. В. Ломницкій, В. Гой динъ, І. Гиссовскій, Ан. Фолисъ, І. Козакъ 21 к., Ев. Гор- ницкій, Вас. Демчукъ, В. Кмцикевичъ, Викт. Сиро- тивьскій 21 к., І. Федевь 53 к. 43 с. 33. Декан. Лѣскій . . . именно зложили по 20 к. І. Бѣрецкій, Бол. Калуж- няцкій, М. Шатыньскій, І. Клюфасъ, А. Венгрино- вичъ, Людом. Сембрато- вичъ, Ю. Полошиневичъ, Д. Чертежиньскій, І. Гринъ,	20	300	4548	02	421	315	48	220
23. Дек. Дрогобыцкій . . . именно зложили по 20 к. Т. Хоминьскій, В. Созань- скій, А. Пизюръ І. Ильни- цкій, І. Пастернакъ, А. Го- цкій 100 к.	200	—									
24. Дек. Ярославскій . . . именно зложили по 20 к. І. Станьчакъ, І. Тимчукъ, І. Косоноцкій, І. Голѣчекъ, С. Дорошь, Ф. Подолин- скій, К. Добрянскій, Н. Маковей, Д. Ухиятъ, Ин. Рудавскій, В. Гоцкій, І. Брилинскій 40 к., Ор. Гна- тишакъ, Т. Дорыкъ 50 к., П. Годованьскій, І. За- ремба, І. Калимонъ, К. Хо- тинецкій.	410	—									
25. Товариство „Дифетеръ“	200	—									
26. Декан. Бирчаньскій . . . вѡдъ о. Юліяна Юрчаке- вича.	20	—									
27. Декан. Перемыско - Заг. именно зложили по 20 к. Гучко Василь, Бачиньскій Волод., Кузикъ П. 10 к., І. Ковальчинъ 10 к., Гай-	140	—									

Ч. 6688. Выдавництво книжочки „Отче наш в читанях“ о. Александра Коренця.

Зъ покликомъ на тутешне розпоряджене зъ дня 22. серпня 1908 Ч. 3107 (Вѣстникъ П. Е. зъ р. 1908) поручае ся поновно книжочку „Отче наш в читанях“ о. Александра Коренця Всеч. духовенству яко дуже вѣдповѣдну лектуру для всѣхъ а особливо звертае ся увагу оо катихитѣвъ на тую книжочку зъ тымъ, щобы старали ся о тоє, щобы межи инными и она находила ся въ вѣдповѣднѣмъ числѣ примѣрникѣвъ въ всѣхъ бібліотекахъ шкѣльныхъ для молодежи а то тымъ бѣльше, що речена книжочка зѣстала и черезъ ц. к. Раду шк. краєву апробована до сего ужитку.

Дѣстати ю можна въ книгарни тов. ім. Шевченка або Ставропигійскѣй по цѣнѣ 60 с.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, 5. Жовтня 1910.

Ч. 7049. Розсилка вѣдозвы „Спѣлки продукційной.“

На прошене П. Т. основателѣвъ „Спѣлки продукційной стоваришени зареєстрованого зъ обмеженою порукою пересылає ся зъ симъ числомъ Еларх. Вѣдомостей Вѣдозву названои Спѣлки въ цѣли близшого запѣзнаня ся зъ справами єъ и евентуального пѣдпираня сего для економічного розвою нашего народа вельми хосенной институтѣи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль 5. Жовтня 1910.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 4993. о. Мекелита Петро, парохъ въ Прусъку им. завѣдателемъ дек. Сяноцкого
„ 5099. о. Константиновичъ Емилъ, парохъ въ Сяноцѣ, им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Сяноцѣ.

- Ч. 6019. о. Пасьчынскій Теодоръ, им. префектомъ закрістіи при кат. храмѣ въ Перемышлі.
- „ 6168. о. Волосянскій Іоанъ, парохъ въ Краковѣ, им. деканомъ Яворовскимъ на мѣсце Вир. о. Петра Левицкого, переселившого ся на пар. до Кракова.
- „ 6283. о. Рабѣй Францішокъ им. дѣйствимъ деканомъ Самборскимъ.
- „ 5968. о. Константиновичъ Емилъ, парохъ въ Сяноцѣ, им. орд. шк. комисаремъ для ц. к. гѣмназіи въ Сяноцѣ.

- „ 4017. о. Фартухъ Василій, парохъ въ Довжиневѣ получивъ вѣдличія крылошанскіи

Каноничну институцію получили:

- Ч. 5864. о. Пастернакъ Іоанъ на парохію Зѣболки
- „ 6864. о. Грабъ Володимиръ на парохію Спасѡвъ
- „ 6865. „ Рудавскій Іоанъ на парохію Рыбникъ
- „ 6866. „ Калиновичъ Григорій на парохію Усте руске
- „ 6867. „ Городецкій Іоанъ на парохію Новиця
- „ 6896. „ Копыстьянскій Романъ на парохію Варычъ
- „ 6897. „ Ладжынскій Романъ на парохію Горянка
- „ 6898. „ Миколайчукъ Мартинъ на парохію Торки
- „ 6899. „ Левицкій Петро на парохію Краковъ
- „ 6900. „ Юзьвякъ Михаиль на парохію Брониця.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4969. о. Галянка Петро, парохіи въ Чертежи
- „ 5003. „ Бырка Іванъ, „ въ Дявискахъ
- „ 5580. „ Накловичъ Михаиль, парохіи въ Бабынѣ
- „ 5026. „ Долошицкій Миронъ, „ въ Вязовницѣ.
- „ 5289. „ Гавякъ Іосифъ „ въ Вацовичахъ
- „ 5927. „ Котисъ Емилъ „ въ Рѣчицѣ
- „ 6611. „ Рейваровичъ Іосифъ „ въ Боляновичахъ
- „ 6866. „ Стецишинъ Николай „ въ Смерекѡвци
- „ 6873. „ Гасько Людвикъ „ въ Куличковѣ
- „ 6896. „ Ковальчинъ Іоанъ „ въ Прелукахъ
- „ 6897. „ Антоничъ Василій „ въ Павлокомѣ
- „ 6900. „ Пѣхъ Теодоръ „ въ Зворѣ
- „ 6562. „ Гладишъ Іоанъ „ въ Лосинци
- „ 6899. „ Билинскій Стефанъ „ въ Яворовѣ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 4769. о. Ильницькій Іоанъ, самот. въ Головску
„ 5687. „ Ильницькій Іосифъ въ Добровлянахъ
„ 4995. „ Тимчукъ Іоанъ въ Куневъ
„ 5861. „ Гарасовскій Станиславъ въ Старомъ Самборъ
„ 5982. „ Бережницькій Антоній въ Черхавъ
„ 5925. „ Гучко Василій, управ. въ Губичахъ
„ 5747. „ Когуть Стефанъ въ Сосницъ
„ 6384. „ Тисовичъ Николай въ Замочку
„ 6563. „ Винницькій Романъ въ Радымивъ
„ 6554. „ Серета Петро въ Дальовой
„ 6864. „ Чичула Іоанъ въ Себечовъ
„ 6899. „ Урускій Іоанъ въ Краковъ
„ 6899. „ Тустановскій Кирилъ въ Яворовѣ.

Новопоставлені пресвитеры получили слѣдующіи сотрудничества:

- Ч. 6385. о. Чайковскій Левъ въ Никловичахъ
„ 6386. „ Столяръ Теодоръ въ Недельной
„ 6387. „ Стцишинъ Александръ въ Валявѣ
„ 6388. „ Саевичъ Іосифъ въ Курилѡвцѣ.
„ 6389. „ Крупа Романъ при катедральномъ храмѣ въ Перемишлѣ
„ 6390. „ Панасевичъ Димитрій, управ. въ Трускавци
„ 6391. „ Качмаръ Іоанъ въ Тростянци дек. Яворѡвского
„ 6392. „ Кашубинскій Іоанъ въ Сокали
„ 6393. „ Пванецъ Іосифъ въ Хлѣвчанахъ
„ 6394. „ Жукъ Михаилъ въ Снѣтницѣ
„ 6395. „ Вендзиловичъ Даміянъ въ Гарнавцѣ.

Некрологія.

о. Рейнаровичъ Іосифъ, парохъ въ Боляновичахъ, уп. 14. вереся 1910.
Душа его поручается молитвамъ Всеч. Клира.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемишль 5. жовтня 1910.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1910.

Выдано 20. Жовтня.

Ч. XII.

Ч. 68.

Ч. 7831. О загальныхъ зборахъ Товариства катихитѡвъ.

Комитетъ основателѣвъ „Товариства катихитѡвъ“ просить о оголошеніи слѣдующаго :

„Комитетъ основателѣвъ : „Товариства катехитѡвъ“ подае покѣрно до ласкавої вѣдомости, що загальні, конституючі збори сего товариства вѣдбудуть ся у Львовѣ вѣ второк дня 1. листопада 1910, а се: а) о год. 7. рано Служба Бога в Архикатедральной Церквѣ в намѣрене товариства.

б) о год. 8. рано загальні збори в сали засѣдань Митрополичої Консисторіи (площа св. Юра ч. 5) з отсим дневним порядком : 1. Вписи членѡв і отворене зборѡв ; 2. Реферат о. сов. Лежогубекого про середне шкѣльництво ; 3. Реферат о. Цепанюка про народне шкѣльництво ; 4. Дискусія над рефератами і ухвалене резолюцій ; 5. Вибѣр видѣлу ; 6. Внесеня членѡв.“

Оголошующи ту ю вѡдозву Епископской Ординаріята надѣе ся, що ОО. катехиты якъ найчисленнѣйше являть ся на конституючихъ зборахъ своего такъ дуже важнаго товариства.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль. 18. Жовтня 1910.

Ч. 6270. Заказъ накрывати дахи церквей и старинныхъ будовлей етернитомъ.

K. K. Zentral-Kommission für Kunst-und histor. Denkmale in Wien, am 17. August 1910. Z. 2967 ex 1910. Verwendung von Eternit bei kirchlichen Bauten. An das hochwürdige bisch. Ordinariat in Przemyśl.

Eine ungemein geschickte und eindringliche Reklame hat es bewirkt, dass das neue unter dem Namen „Eternit“ bekannte Dachdeckungsmaterial wegen seiner angeblichen ganz besonderen Feuerfestigkeit überall rasch Eingang fand.

Die Zentralkommission ist gezwungen, gegen die Verwendung dieses Materials Stellung zu nehmen, weil es fast in keine Landschaft passt, sie mit seinem stets gleich bleibenden einförmigen grauen Ton zerreisst und die ästhetische Wirkung alter Baudenkmale empfindlich schädigt.

Wie aus dem Berichte des Konserwators P. Hammerl in Zwettl zu ersehen ist, sind die Erfahrungen, die mit Eternit bei dem vor kurzem stattgehabten Brande des Schlosses Engelstein bei Gmund hinsichtlich der Feuersicherheit gemacht wurden, keine günstigen gewesen; die durch die Evolutionen des Eternits herbeigeführte Erschwerung der Löschaktion mahnt vielmehr auch in praktischer Beziehung zur Vorsicht bei Anwendung dieses Materials.

Ganz besonders beehrt sich die Zentralkommission darauf aufmerksam zu machen, dass Eternit sich zur Bedeckung von Kirchen nicht eignet, da es den Eindruck gerade kirchliche Bauwerke an die ja wegen ihrer heiligen Bestimmung zu allen Zeiten besonders hohe ästhetische Anforderungen gestellt werden, schwer schädigt, und da die Gotteshäuser meist die im Bilde eines Ortes dominierenden Baulichkeiten sind, so wird durch die Dekung dieser Denkmale mit Eternit auch das Landschaftsbild in der Regel auf das Ungünstigste beeinflusst.

Die Zentralkommission beehrt sich daher, an das hochwürdige Ordinariat das höfliche Ersuchen zu stellen, das hochwürdige Ordinariat wolle die unterstehende Pfarregeistlichkeit darauf aufmerksam machen, dass die Verwendung von Eternit zur Deckung kirchlicher Gebäude ungeeignet sei, und zu unterbleiben habe. Der Präsident: Franz Lichtenstein.

Тим уваги ц. к. центральныхъ комісій подають ся до вѣдомости зъ тымъ, щобы Всч. Духовенство до накрита даховъ церквей и старинныхъ будовлей (монастирѣвъ и прч.) етерниту (родъ бѣлявыхъ, сивыхъ плитокъ) употрѣбляти не дозволяло.

Водъ гр. кат. Еп. Консисто́ріи

Перемышль 15. жовтня 1910.

Ч. 70.

Ч. 7167. Конкурсъ на богос. стипендія б. п. архипрезвитера Гр. Шашкевича.

Управляющий совѣтъ Института „Народный дѣмъ“ въ Львовѣ яко управитель стипендіиной богослужебной фондаціи бл. п. Григорія Шашкевича, архипрезвитера капитулы Перемыской, просить пѣдъ днемъ 8. Вересня 1910 ч. 1053/910 щобы Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на рѣкъ 1911 на десять стипендіи богослужебныхъ.

Тои фондаціиной грамоты § 8 буква а постановляе, що стипендію по 100 к. повинни въ первой линіи получить найнизише дотованиі сотрудники и завѣдателѣ парохій, дальше загально знани убоги, численною родиною обременени парохы. Богослужебниі тиі стипендія надае Впр. Капитула.

Понеже зъ початкомъ року 1911 уже въ мѣсяцю сѣчню мае одна спѣвана Служба Божя зъ парастасомъ вѣдправити ся, длятого вызывае ся управнениыхъ до получения реченои стипендіи на рѣкъ 1911, щобы свои неостемпльованиі прошени въ речвици до 20. листопада 1910 посредствомъ ур. дек. Еп. Консисторія предложили

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль 17. Жовтня 1910.

Ч. 71.

Ч. 7808. Конкурсъ на посаду катихита при народ. школахъ въ Мостахъ вел. и Куликовѣ.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Жовкви оголошуе пѣдъ днемъ 4. Жовтня 1910 ч. 3227 конкурсъ 1) на посаду гр. к. катихита при 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Мостахъ великихъ и 2) на посаду гр. к. катихита при 4-кляс. школѣ мужескѣй въ Куликовѣ зъ поборами III. клясы плативъ.

О томъ повѣдомляе ся Всеч. Духовенство.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 17. Жовтня 1910.

Ч. 7426. Речинець до св. Рукополаганя въ Іерем.

Кандидатѣвъ духовного стану, укінчившихъ науки богословскій и желающихъ приняти св. Рукоположене взыває ся щобы внесли до дни 26. листопада 1910 свои поданя, самі же явили ся въ канцеляріи Еп. Консисторіи дня 28. листопада с. р. о год. 9. передъ полуднемъ, по выслуханю св. Літургій, котра о 8 год. зачинає ся.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вянчания, если суть женаті, 6) удоволєня повинности вѣйсковою.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 20. Жовтня 1910.

Ч. 6982. Пошукуєся парохім въ котрѣй б. п. о. Чоловекій бувъ парохомъ и деканомъ.

П. Марія зъ Чоловскихъ Кроковска, замешкала въ Олешичахъ просить о вынайденє парохім, въ котрѣй си дѣдъ б. п. о. Чоловекій, бувъ деканомъ и парохомъ въ першѣй половинѣ минувшого столѣтя.

Поручаєся Всеч. Ур. парох. переглянути метрики зъ вышє згаданого часу и еслибы де знайшло ся мѣсце послѣднаго побуту б. п. о. Чоловского, або если комусь зъ Всеч. Отцѣвъ суть вѣдомі які дані о родинѣ тогожъ належить о тѣмъ сюди донести.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Жовтня 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 5. Листопада.

Ч. XIII.

Ч. 74.

Ч. 7886. О выданю о. Михаиломъ Баричко парохомъ въ Щирци єрейского Провѣдника духовного.

Всєч. о. М. Баричко, парохъ въ Щирци коло Львова выдавъ въ печатни ОО. Василянъ въ Жовквѣ сєго року цѣнну и для свещениковъ дже пожадану книжку въ 8⁰ 556 сторѣвъ, пѣдъ титуломъ: „Єрейскій Провѣдникъ духовный зъ Молитвословомъ.“

Въ провѣднику тѣмъ обговорєно и многими текстами св. письма и св. Отцѣвъ поясєно слѣдующіи тематы:

Зєрцало свещеникамъ: I. Память на себє і свій стан, II. Свещеник, III. Молитва і єї значїє, IV. Пѣдданєсь Божїї волї, V. Двиганє хрєстїв, VI. Добрий намїр, VII. Ранїшні молитви, VIII. Розмишленє, IX. Частинний іспит совїсти, X. Церковнє правило, XI. Прєсєв. Евхаристїя, XII. Почитанє Прєсєв. Серця Хрїстового, XIII. Почитанє Прєч. Дїви Марїї, XIV. Почитанє Ангєлїв, XV. Почитанє Свєятїх, XVI. Память на померших, XVII. Побожні зїтхнєня, XVIII. Духовнє читанє, XIX. Іда, XX. Вєчїрні молитви, XXI. Загалний або вєчїрний іспит совїсти, XXII. Духовні вправи, XXIII. Св. Тайна Покути.

Часть друга Молитви: „ту слѣдує 46 родѣвъ молитовъ.“

Зъ того явно, якъ богату скарбницю аскетичного матерїалу мѣстїть сїя праця, яка зъ великимъ духовнымъ пожиткомъ Всєч. духовєнству послужити може. Тому поручає сїя якъ найгорячѣше.

Купити можна по цѣнѣ 8 К. 55 с. (оправа шкѳрна) и 6 К. 55 с. (оправа полотняна) зъ пересылкою порученою у Всеч. оо. Василянъ въ Жѳвкѳ або у Всеч. Автора.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль, 28. Жовтня 1910.

Ч. 75.

Ч. 7888. Церковный спѳванникъ для шкѳльной молодежи, выдана о. І. Кипрїяна пароха въ Немировѳ.

О Іоанъ Кипрїянъ, парохъ въ Немировѳ, выдавъ книжочку п. з. „Церковный Спѳванникъ для шкѳльной молодежи. Першій випускъ. Жовква 1910.“

Тая книжочка мѳститъ въ собѳ въ нотахъ на два голоса головнѳйшїй пѳсни зъ вечернї, утренї, литургїи, передъ наукою и по науцѳ и на иншї случаї, многая лѳта и похороннї. Церковный текстъ печатаный кирилицею. Книжочку ту можна дѳстати а) въ книгарни тов. им. Т. Шевченка въ Львовѳ по 1 к. 20 с. за 1 прим. и б) у автора о. Іоанна Кипрїяна, пароха въ Немировѳ почта въ мѳсци зъ почтов. пересылкою 1 примѳрникъ 1 к. 30 с., 4 примѳр. 5 к., 8 прим. 9 к. Чистый зыскъ на будову дому читальнѳ „Просвѳты“ въ Немировѳ.

Евископ. Ординарїятъ горячо поручае тую дуже потрѳбну книжочку нашего священника-музыка Всеч. духовенству, котре повинно учти само або принайменше пильнувати, щѳбы учено въ школахъ пѳсней церковныхъ. Бо добрый спѳвъ церковный выражае чувства религїйнї, а такожь ихъ возбужае и скрѳпляе, а черезъ тое має дуже велике значене для житя религїино морального. Длитою вѳдповѳдный спѳванникъ може ту здѳлати велику прислугу.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординарїята

Перемышль, 31. Жовтня 1910.

Ч. 76.

Ч. 7602. Вылучене Ясѳяки етецевон вѳдъ звязи зъ парохїєю Лосинець декан. Высочаньского.

Зъ покликѳмъ на оголошений пѳдъ днемъ 1. жовтня 1910 ч. 6959 конкурѳ на опорожнену парохїю Лосинець деканата Высочаньского обвѳщае ся, щѳ будучїй парохъ передъ каноничвою институцїею на тую парохїю буде обовязаный зложити писемну заяву, щѳ годится на евентуальне вѳдлучене доч. села Ясѳяка етецева вѳдъ Лосинця.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Консисториї

Перемышль 2. Листопада 1910.

Ч. 77.

Ч. 7790. Загальні Збори Товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ.

Видѣль Товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ подь днемъ 30. жовтня 1910 ч. 755 предложивъ ту прошене о оголошене слѣдуючого:

„Видѣл Товариства св. Ап. Павла у Львові скликує загальні Збори на день 8 л. грудня, с. р. до Львова, зі слѣдуючимъ дневнимъ порядкомъ:

1. О 8. годині Служба Божа о призване Св. Духа в Церкві гр. кат. духовного Семинара; 2. Початок Зборів о 9 годині в духовнім Семинарі ч. 8.

а) Отворене Зборів головою Товариства; б) Вибір предсѣдника і секретара; в) Звіт діяльности Товариства за 1910 рік; г) Звіт касиера і бібліотекара; г) Звіт контрольної комісії; д) Вибір голови, его заступника, 6-ох членів видѣлових і 3 их заступників; е) Вибір контрольної комісії; з) Внески членів.“

Се подає ся до вѣдомости и взымає ся членѡвъ реченого Товариства въ Нашой епархіи до можливои участи въ Зборахъ.

Вѣдъ гр. к. Еп. Ординаріату
Перемышль, дня 3. листопада 1910.

Ч. 78.

**Ч. 7849. Станъ касы вдов. сир. Кнститута
за часъ 1. липня до 30. вересня 1910.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѡдъ	Готѡвка		цѣнки папери		Розхѡдъ	Готѡвка		цѣнки папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . . .	71410	26	342310	—					
2. Симко Михайль	40	—							
3. Тустановичъ О.	120	—							
4. Грушкевичъ Теодоръ	40	—							
5. Мариновичъ Юсифъ	130	—							
6. Логиньскій Іоан.	80	—							
7. Симко Мих.	70	—							
8. За требникъ бл. п. Шашкевича	7	—							
9. Савичъ Іос.	200	—							
10. Качмаръ Іоанъ	200	—							
11. Вендзиловичъ Д.	200	—							
12. Панасевичъ Д.	200	—							
13. Стецишинъ Мих	200	—							
14. Кашубиньскій Іоанъ	200	—							
всего	73097	26	342310	—					
розхѡдъ	—	—	—	—					
остає	73097	26	342310	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	16113	81	Переносъ	6630	17
2. Ортиньскій Михаилъ	20	—	всего	6630	17
3. Левицкій Левъ	136	06			
4. Вдова по б. п. Геронимъ Копыстьянскимъ	40	—			
5. Горницкій Володимиръ	20	—			
6. Корытовскій Володимиръ	50	—			
7. Мариновичъ Юсифъ	66	69			
8. Логиньскій Юанъ	39	54			
9. Левъ Михаилъ	60	—			
10. Андрейчинъ Петръ	21	68			
11. Ортиньскій Михаилъ	20	—			
всего	16587	78			
розхѡдъ	6630	17			
остае	9957	61			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	39913	20	9. Сливиньскій Михаилъ	60	—
2. Дек. Старосамбѡрскій	40	—	10. Дек. Нижанкѡвскій	185	30
именно зложили по 20 к. оо. Едвардъ Кушинъ, Якѡвъ Яхно			именно зложили по 20 к. оо. В. Гинилевичъ, В. Иль- ницкій, Т. Дякѡвъ, П. Сту- пницкій, М. Жарскій, М. Коцюба, В. Венгриновичъ, Мих. Дацько 45 к. 30 с.		
3. Дек. Добромильскій	100	—	11. Дек. Балигородскій	440	—
именно зложили по 20 к. Гукевичъ Алексей, Бур- ничъ Никол. Тимчишинъ Михавль, Гавришкевичъ Илиа. Чайковскій Але- ксандеръ			именно зложили по 20 к. І. Кузьмакъ, Вол. Гуке- вичъ, П. Стукачь, Т. Клишь, Н. Іванусьвъ, Ю. Вен- дзиловичъ, Вол. Чайков- скій, Мир. Устинов- скій, Р. Ладижиньскій, М. Щирба, о. Лаврентій Ле- вицкій 220 к.		
4. Дек. Ярославскій вѡдъ о. Юсифа Караповича	20	—	12. Дек. Сяноцкій	277	94
5. Грабъ Володимиръ	20	—	именно зложили по 20 к. П. Ясеницкій, В. Савчакъ Б. Поляньскій, А. Очаб- рукъ, П. Галлянка, Л. Сем- братовичъ, Кон. Бугера, П. Мекелита, Ав Пухиръ, Е. Константиновичъ 65-86.		
6. Комарницкій Михаилъ	20	—			
7. Дек. Старосамбѡрекій	65	—			
о. Северинъ Ясеницкій 45 к. Даниль Лепкій 20 к.					
8. Дек. Затваринцкій	142	—			
именно зложили по 20 к. оо. Туна Ил. 21 к. С. Кмицикевичъ, Н. Була, Геронимъ Моравскій, В. Сологубъ, Ф. Згорляке- вичъ, Юсифъ Котецкій					

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Розхѡд њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
I. Цегеликъ 30 к 58 с. Кон. Бугера 1 к 50 с.			1. Переносъ	318	312
13. Кмитъ Юрій	20	—	2. Передатокъ на р. 1910	2001	60
14. Ковальскій Іоанъ	20	—	3 Печатня за протоколъ дѣй-		
15. Горницкій Володимиръ	20	—	ствій	35	40
16. Марковъ Іоанъ	20	—			
17. Заяць Володимиръ	20	—			
18. Трешневскій Володим.	20	—			
19. Федоронько Стефанъ	40	—			
20. Дек. Яворѡвскій	100	—			
именно зложили по 20 к. II. Подлускій, Головка, Ст. Щурко, М. Кручковскій 40 кор.					
21. Дек. Устрицкій	120	—			
Н. Паньковскій, I. Дубъ, Т. Войтовичъ, I. Макси- мовичъ, О. Тустановичъ, Артемій Мельникъ всѣ по 20 кор.					
22. Котысъ Атаназій	20	—			
23. Дек. Любачѡвскій	160	—			
именно зложили по 20 к. оо. I. Костекъ, О. Сиро- тинскій, Ст. Федоронко, I. Подляшецкій, А. Ко- зенка, Е. Гриневецкій, С Метеля, М. Кокуревичъ.					
24. Селецкій Кирилъ	20	—			
25. Пастернакъ Іоанъ	40	—			
26. Дек. Потелицкій	67	19			
о. Василій Плешкевичъ 20 к., о. Іосифъ Гѡрнякъ 47 к 18 с.					
всего	41970	68			
розхѡдъ	33930	12			
остае	8040	56			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 30 версеня 1910 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка	73097 К. 26 с., цѣнний папери	342310 К. — с.
II. " резервовый	"	9957 К. 61 с., " "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	8040 К. 56 с., " "	— К. — с.
Всего готѡвкою		91095 К. 43 с., ц. папсрами	342310 К. — с.

Водповідно до того справоздаця найдено въ кась:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:	342310 К.	— с.,
II. 1. на книж. щадничихъ „Русской Щадницъ“ ч. 2354 . . .	15770 К.	93 с.
2. „ „ „ „ „ ч. 345 . . .	4260 К.	62 с.
3. „ „ „ „ „ ч. 2287 . . .	11560 К.	36 с.
4. „ „ „ „ „ ч. 378 . . .	20000 К.	— с.
5. „ „ „ „ „ ч. 160 . . .	20000 К.	— с.
6. „ „ „ „ „Вѣры“ ч. 2466 . . .	4524 К.	86 с.
7. „ „ „ „ „ ч. 1592 . . .	8620 К.	11 с.
8. „ „ „ „ „Нивы“ ч. 17 . . .	5907 К.	80 с.
9. готовыми	450 К.	75 с.
	<hr/>	
	Разомъ . . .	91095 К. 43 с.

М. Комарницкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Конко
касирь.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 31. жовтня 1910.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 332/орд. Всесвѣт. и Впр. о. Миронъ Подолинскій Митраль-Кустось Пере-
мыской Капітулы, им. Архідіакономъ Капітулы.
- Ч. 322/орд. Впр. о. Левъ Козаневичъ, парохъ въ Мистковичахъ, им. Крылошани-
номъ Перемыской Капітулы.
- Ч. 7363. Впр. о. Петро Левицкій, парохъ въ Краковѣ им. орд. комисаремъ для
испытовъ квалифікаційныхъ зъ кандидатами на учителѣвъ шкѣль народ-
ныхъ и выдѣловыхъ при ц. к. семинаріяхъ учительскихъ въ Краковъ
и Тарновъ.
- Ч. 7364. Впр. о. Петро Левицкій, парохъ въ Краковѣ им. орд. водпоручникомъ
до ц. к. Рады шк. окружной въ Краковъ.
- Ч. 7357. Всч. о. Іоанъ Волосянскій деканъ Яворѣвскій и парохъ въ Краковѣ
им. орд. водпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Яворѣв.
- Ч. 7067. Всч. о. Теодоръ Савойка, парохъ въ Селискахъ им. м. Деканомъ Бир-
чанскимъ.

- Ч. 357/орд. Всеч. о. Романъ Крупа им. домовымъ капеляномъ ихъ Преосвященства Киръ Константина.
- Ч. 7033. Всеч. о. Кручковскій Михаилъ, парохъ въ Нагачовъ им. I. м. Деканомъ а Всеч. о. Левъ Михаилъ, парохъ въ Залужи II. м. Деканомъ Яворовскимъ.
- Ч. 7580. Всеч. о. Дороцкій Михаилъ парохъ въ Мацѣевой им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады инк. окруж. въ Новѣмъ Санчи.
- Ч. 7581. Всеч. о. Дороцкій Михаилъ парохъ въ Мацѣевой им. орд. комисаремъ для справъ сервитутовыхъ.
- Ч. 7582. Всеч. о. Сандовичъ Петро, парохъ въ Брунарахъ им. завѣдателемъ деканата Мушвиньского.
- Ч. 7731. Всеч. о. Павловскій Константинъ, парохъ въ Сухой воли им. завѣдателемъ деканата Оленицкого.
- Ч. 7733. Всеч. о. Гумецкій Юліанъ, парохъ въ Любля им. завѣдателемъ деканата Жовковського.
- Ч. 7730. Всеч. о. Павловскій Константинъ завѣдатель деканата Оленицкого им. орд. комисаремъ для справъ сервитутовыхъ.
- Ч. 7807. Всеч. о. Мерена Геодоръ деканъ Короснянскій им. орд. комисаремъ для справъ сервитутовыхъ на мѣсте увѣльненого на власне прошепе вѣдъ той довжноси Всеч. о. Льва Мѣйского пароха въ Ваявцѣ.

- Ч. 370/орд. Впр. и Всесв. о. Миронъ Подолинскій, Митратъ-Кустосъ Капітулы зѣставъ канонично институованый и инстальованый на Архідіякона тут. Капітулы.
- Ч. 369/орд. Впр. о. Левъ Козаневичъ, парохъ въ Мистковичахъ зѣставъ канонично поставленъ поч. Крылошаниномъ Перемыскои Капітулы.

Увѣльненє вѣдъ испита конкурсового получили:

- Ч. 4827. о Левцикій Левъ, парохъ въ Мостискахъ.
- „ 4920. „ Билинскій Николай, парохъ въ Камяниѣ.
- „ 5046. „ Бордуиъ Димитрій сам. сотруд. въ Выкотахъ.
- „ 5047. „ Сандовичъ Петро, парохъ въ Брунарахъ.
- „ 5298. „ Полянскій Алек, парохъ въ Головецку дѣль.
- „ 5369. „ Макарь Григорій парохъ въ Угерцяхъ минеральныхъ.
- „ 5453. „ Подляшецкій Петро, экспозитъ въ Кобыльницѣ волоскѣй.
- „ 5955. „ Косоноцкій Іоанъ, парохъ въ Зальской воли.
- „ 6022. „ Лепкій Даниль, парохъ въ Старѣмъ Самборѣ.
- „ 6138. „ Савчакъ Викторъ, парохъ въ Сторожахъ вел.
- „ 6148. „ Венгриновичъ Володимиръ, парохъ въ Нижанковичахъ.
- „ 6310. „ Дуркотъ Володимиръ, парохъ Мыцовой.
- „ 6311. „ Полошиновичъ Володимиръ, парохъ въ Щавнѣмъ.
- „ 6527. „ Туна Ілярій, парохъ въ Чорноі.
- „ 6769. „ Олишкевичъ Стефанъ, парохъ въ Хишевичахъ.

- Ч. 6921. о, Господаревскій Іоанъ, парохъ въ Галѳвицѣ.
„ 7205. „ Мышковскій Іоанъ парохъ въ Перогримицѣ.
„ 7456. „ Чайковскій Александеръ, парохъ въ Передѣльницѣ.

Ч. 6300. Всеч. о. Антоній Злхаріевиць парохъ въ Вышатычахъ получилъ вѣд-
личія крылошанскіи.

Завѣдательства получили :

- Ч. 7410. о Гринчукъ Іоанъ въ Злоцкѣмъ.
„ 7630 „ Твердохлѣбъ Антоній въ Олешичахъ.
„ 7534 „ Тисовичъ Николай въ Замочку.

Ч. 7559 о. Винницкій Романъ, получилъ сотрудицтво при катедраль Храмѣ
въ Перемышля.

Некрольогія.

- О. Парыловичъ Іоанъ, парохъ въ Злоцкѣмъ уп. 14/10 1910.
„ Савчакъ Іоанъ, парохъ въ Замочку уп. 17/10 1910.
„ Кобрынъ Іоанъ, парохъ въ Олешичахъ уп. 26/19 1910.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль, 3. Листопада 1910.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выданъ 30. Листопада.

Ч. XIV.

Ч. 79.

Ч 557/орд. Motu proprio св. Отца Пія П. X. о модернизмѣ.

MOTU PROPRIO QUO QUAEDAM STATUUNTUR LEGES AD MODERNISMI PERICULUM PROPULSANDUM.

Sacrorum Antistitum neminem latere arbitramur, vaferimum hominum genus, modernistas, persona quam induerant illis detracta per encyclicas Litteras *Pascendi dominici gregis*¹, consilia pacis in Ecclesia turbandae non abiicisse. Haud enim intermiserunt novos aucupari et in clandestinum foedus ascire socios, cum iisque in christianae reipublicae venas opinionum suarum virus inserere, editis libris commentariisque suppresso aut mentito scriptorum nomine. Haec audaciae maturitas, per quam tantus Nobis inustus est dolor, si perlectis iterum memoratis Litteris Nostris, consideretur attentius, facile apparebit, eius moris homines haud alios esse quam quos ibi descripsimus, advesarios eo magis timendos, quo propiores; ministerio suo abutentes ut venenatam hamis escam imponant ad intercipiendos incautos, doctrinae speciem circumferentes, in qua errorum omnium summa continetur.

Hac lue diffuente per agri Domini partem, unde laetiores essent exspectandi fructus, quum omnium Antistitum est in catholicae fidei defensione laborare, summâque diligentia cavere, ne integritas divini depositi quidquam detri-

¹ Dat. d. VIII septembr. MCMVII

menti capiat, tum ad Nos maxime pertinet Christi Servatoris imperata facere, qui Petro, cuius principatum, licet indigni, obtinemus, dixit: *Confirma fratres tuos.* Hac nempe da causa, hoc est, ut in praesenti dimicatione subeunda confirmetur bonorum animi, opportunum duximus memorati Nostri documenti sententias et praescripta referre hisce verbis expressa:

„Vos oramus et obsecramus, ne in re tam gravi vigilantiam, diligentiam, fortitudinem vestram desiderari vel minimum patiamini. Quod vero a vobis petimus et exspectamus, idipsum et petimus aequae et exspectamus a ceteris animarum pastoribus, ab educatoribus et magistris sacrae inventutis, imprimis autem a summis religiosarum familiarum magistris“.

„I. Ad studia quod attinet volumus probeque mandamus ut philosophia scholastica studiorum sacrorum fundamentum ponatur. — Utique, *si quid a doctoribus scholasticis vel nimia subtilitate quaesitum, vel parum considerate traditum; si quid cum exploratis posterioris aevi doctrinis minus cohaerens, vel denique quoquo modo non probabile; id nullo pacto in animo est aetati nostrae ad imitandum proponi*¹. Quod rei caput est, philosophiam scholasticam quum sequendam praescribimus, eam praecique intelligimus quae a sancto Thoma Aquinate est tradita: de qua quidquid a Decessore Nostro sancitum est, id omne vigere volumus, et qua sit opus instauramus et confirmamus, stricteque ab universis servari iubemus Episcoporum erit, sicubi in Seminariis neglecta haec fuerint, ea ut in posterum custodiantur urgere atque exigere. Eadem religiosorum Ordinum moderatoribus praecipimus. Magistros autem monemus ut rite hoc teneant, Aquinatem vel parum deserere, praesertim in re metaphysica, non sine magno detrimento esse. *Parvus error in principio, sic verbis ipsius Aquinatis licet uti, est magnus in fine*².

„Hoc ita posito philosophiae fundamento, theologicum aedificium extruatur diligentissime. — Theologiae studium, Venerabiles Fratres, quanta potestis ope provehite, ut clerici e seminariis egredientes praeclara illius existimatione magnoque amore imbuantur, illudque semper pro deliciis habeant. Nam *in magna multiplici disciplinarum copia quae menti veritatis cupidae obiicitur, neminem latet sacram Theologiam ita principem sibi locum vindicare, ut vetus sapientum effatum sit, ceteris scientiis et artibus officium incumbere, ut ei inserviant ac velut ancillarum more famulentur*³. — Addimus heic, eos etiam Nobis laude dignos videri, qui, incolumi reverentia erga Traditionem et Patres et ecclesiasticum, magisterium, sapienti iudicio catholicisque usi normis (quod non aequae omnibus accidit) theologiam positivam, mutuato ab historia lumine, collustrare studeant. Maior profecto quam antehac positivae theologiae ratio est habenda: id tamen sic fiat, ut nihil scholastica detrimenti capiat, iique reprehendantur utpote qui modernistarum rem gerunt, quicumque positivam sic extollunt ut scholasticam theologiam despiciere videantur“.

„De profanis vero disciplinis satis sit revocare quae Decesor Noster sapientissime dixit: *In rerum etiam naturalium consideratione strenue adlaboretis: quo in genere nostrorum temporum ingeniose inventa et utiliter ausa, sicut iure admirantur*

¹ Leo XIII, Encycl. „Aeterni Patris“.

² De Ente et Essentia, proëm.

³ Leo XIII, Litt. ap., X dec. MDCCCLXXXIX.

*aequales, sic posteris perpetua commendatione et laude celebrabunt*¹. Id tamen nullo sacrorum studiorum damno; quod idem Decessor Noster gravissimis hisce verbis monuit: *Quorum causam errorum, si quis diligentius investigaverit, in eo potissimum sitam esse intelliget, quod nostris hisce temporibus, quanto rerum naturalium studia vehementius fervent, tanto magis severiores altioresque disciplinae defloruerint: quaedam enim fere in oblivione hominum conticescunt; quaedam remisse leviterque tractantur, et quod indignius est, splendore pristinae dignitatis deleta, pravitate sententiarum et immanibus opinionum portentis inficiuntur*². Ad hanc igitur legem naturalium disciplinarum studia in sacris seminariis temperari volumus⁴.

„II His omnibus praeceptionibus tum Nostris tum Decessoris Nostri oculos adiaci oportet, quum de Seminariorum vel Universitatum catholicarum moderatoribus et magistris eligendis agendum erit. Quicumque modo quopiam modernismo imbuti fuerint, ii, nullo habito rei cuiusvis respectu, tum a regendi tum a docendi munere arceantur; eo si iam funguntur, removeantur! item qui modernismo clam aperte favent, aut modernistas laudando eorumque culpam excusando, aut Scholasticam et Patres et Magisterium ecclesiasticum carpando, aut ecclesiasticae potestati, in quocumque ea demum sit obedientiam detrectando: item qui in historica re, vel archeologica, vel biblica nova student; item qui sacras negligunt disciplinas, aut profanas anteponeere videntur. — Hoc in negotio, Venerabiles Fratres, praesertim in magistrorum delectu, nimia nunquam erit animadversio et constantia; ad doctorum enim exemplum plerumque componuntur discipuli. Quare, officii conscientia freti, prudenter hac in re et fortiter agite.“

„Pari vigilantia et severitate ii sunt cognoscendi ac deligendi, qui sacris initiari postulent. Procul, procul esto a sacro ordine novitatum amor: superbos et contumaces animos odit Deus! — Theologiae laurea nullus in posterum donetur, qui statum curriculum in scholastica philosophia antea non elaboraverit. Quod si donetur, inaniter donatus esto. — Quae de celebrandis Universitatibus Sacrum Consilium Episcoporum et Religiosorum negotiis praepositum clericis Italiae tum saecularibus tum regularibus praecepit MDCCCXCVI; ea ad nationes omnes posthac pertinere decernimus. — Clerici et sacerdotes qui catholicae cuiquam Universitati vel Instituto item catholico nomen dederint, disciplinas, de quibus magisteria in his fuerint, in civili Univeritate ne ediscant. Sicubi id permissum, in posterum ut ne fiat edicimus. — Episcopi, qui huiusmodi Universitatibus vel Institutis moderandis praesunt, curent diligentissime ut quae hactenus imperavimus, ea constanter serventur.“

III. Episcoporum pariter officium est modernistarum scripta quaeve modernissimum olent provehuntque, si in lucem edita, ne legantur cavere; si nondum edita, ne edantur prohibere. — Item libri omnes, ephemerides, commentaria quaevis huius generis neve adolescentibus in seminariis neve auditoribus in Universitatibus permittantur: non enim minus haec nocitura, quam quae contra mores conscripta: immo etiam magis, quod christianae vitae initia vitiant. — Nec secus iudicandum est de quorundam catholicorum scriptionibus, hominum ceteroqui

¹ Alloc., „Pergratus Nobis“ ad scientiar. cultores, VII martii MDCCCLXXX.

² Alloc., ut supra.

non malae mentis, sed qui theologiae disciplinae expertes ac recentiori philosophia imbuti, hanc cum fide componere nituntur et ad fidei, ut inquiunt, utilitates transferre. Hae, quia nullo metu versantur ob auctorum nomen bonamque existimationem, plus periculi afferunt ut sensim ad modernismum quis vergat.“

„Generatim vero, Venerabiles Fratres, ut in re tam gravi praecipiamus, quicumque in vestra uniuscuiusque dioecesi prostant libri ad legendum perniciosi, ii ut exulent fortiter contendite, solemnem etiam interdictionem uti. Etsi enim Apostolica Sedes ad huiusmodi scripta e medio tollenda omnem operam impendat; adeo tamen iam numero crevere, ut vix notandis omnibus pares sint vires. Ex quo fit, ut serior quandoque paretur medicina, quum per longiores moras malum invaluit. Volumus igitur ut sacrorum Antistites, omni metu abiecto, prudentia carnis deposita, malorum clamoribus posthabitis, suaviter quidem sed constanter suas quisque partes suscipiant; memores quae Leo XIII in Constitutione apostolica *Officiorum ac munerum*¹⁾ praescribat: *Ordinarii, etiam tamquam Delegati Sedis Apostolicae, libros aliaque scripta noxia in sua dioecesi edita vel diffusa proscribere et e manibus fidelium auferre studeant.* Ius quidem his verbis tribuitur sed etiam officium mandatur. Nec quisquam hoc munus officii implevisse autemet, si unum alterumve librum ad Nos detulerit, dum alii bene multi dividi passim ac pervulgari sinuntur. — Nihil autem vos teneat, Venerabiles Fratres, quod forte libri alicuius auctor ea sit alibi facultate donatus, quam vulgo *Imprimatur* appellant: tum quia simulata esse possit, tum quia vel negligentius data vel benignitate nimia nimiae fiducia de auctore concepta, quod forte postremum in Religiosorum ordinibus aliquando evenit. Accedit quod, sicut non idem omnibus convenit cibus, ita libri qui altero in loco sint innocentes, nocentes in altero ob rerum complexus esse queunt. Si igitur Episcopus, audita prudentum sententia, horum etiam librorum aliquem in sua dioecesi notandum censuerit, potestatem ultro facimus immo et officium mandamus. Res utique decenter fiat, prohibitionem, si sufficiat, ad clerum unum coercendo; integro tamen bibliopolarum catholicorum officio libros ab Episcopo notatos minime venales habendi. — Et quoniam de his sermo incidit, vigilant Episcopi ne, lucri cupiditate, malam librari mercetur mercem: certe in aliquorum indicibus modernistarum libri abunde nec parva cum laude proponuntur. Hos, si obedientiam detrectent, Episcopi, monitione praemissa, bibliopolarum catholicorum titulo privare ne dubitent, item potioreque iure si episcopales audiant: qui vero pontificio titulo ornantur, eos ad Sedem Apostolicam deferant. — Universis demum in memoriam revocamus, quae memorata apostolica Constitutio *Officiorum* habet, articulo XXVI: *Omnes, qui facultatem apostolicam consecuti sunt legendi et retinendi libros prohibitos, nequeunt ideo legere et retinere libros quoslibet aut ephemerides ab Ordinariis locorum proscriptas, nisi eis in apostolico indulto expressa facta fuerit potestas legendi ac retinendi libros a quibuscumque damnatos.*

„IV. Nec tamen pravorum librorum satis est lectionem impedire ac venditionem; editionem etiam prohiberi oportet. Ideo edendi facultatem Episcopi severitate summa impertiant. — Quoniam vero magno numero ea sunt ex Constitutione *Officiorum*, quae Ordinarii permissionem ut edantur postulent, nec ipse

¹⁾ XXV Jan. MDCCCXCVII.

per se Episcopus praecognoscere universa potest; in quibusdam dioecesibus ad cognitionem faciendam censores ex officio sufficienti numero destinantur. Huiusmodi censorum institutum laudamus quam maxime: illudque ut ad omnes dioeceses propagetur non hortamur modo sed omnino praescribimus. In universis igitur curis episcopalibus censores ex officio adsint, qui edenda cognoscant: hi autem e gemino clero eligantur, aetate, eruditione, prudentia commendati, quique in doctrinis probandis improbandisque medio tutoque itinere eant. Ad illos scriptorum cognitio deferatur, quae ex articulis XLI et XLII memoratae Constitutionis praevio subsunt examini. Censor sententiam scripto dabit. Ea si faverit, Episcopus potestatem edendi faciet per verbum *Imprimatur*, cui tamen proponetur formula *Nihil obstat*, adscripto censoris nomine. — In Curia romana, non secus ac in ceteris omnibus, censores ex officio instituuntur. Eos, audito prius Cardinali in Urbe Pontificis Vicario, tum vero annuente ac probante ipso Pontifice Maximo, Magister sacri Palatii apostolici designabit. Huius erit ad scripta singula cognoscenda censorem destinare. Editionis facultas ab eodem Magistro dabitur necnon a Cardinali Vicario Pontificis vel Antistite eius vices gerente, praemissa, prout supra diximus approbationis formula adiectoque nomine censoris. — Extraordinariis tantum in adiunctis ac per quam raro, prudenti Episcopi arbitrio, censoris mentio intermittere poterit. — Auctoribus censoris nomen patebit nunquam antequam hic faventem sententiam ediderit; ne quit molestiae censori exhibeatur vel dum scripta cognoscit, vel si editionem non probarit. — Censores e religiosorum familiis nunquam eligantur, nisi prius moderatoris provinciae secreto sententia audiatur: is autem de eligendi moribus, scientia et doctrinae integritate pro officii conscientia testabitur. — Religiosorum moderatores de gravissimo officio monemus numquam sinendi aliquid a suis subditis typis edi, nisi prius ipsorum et Ordinarii facultas intercesserit. — Postremum edicimus et declaramus, censoris titulum, quo quis ornatur, nihil valere prorsus nec unquam posse afferri ad privatas eiusdem opiniones firmandas*.

„His universe dictis, nominatim servari diligentius praecipimus, quae articulo XLII Constitutionis (*Officiorum* in haec verba edicuntur: *Viri e clero saeculari prohibentur quominus, absque praevia Ordinariorum venia, diaria vel folia periodica moderanda suscipiant*. Qua si qui venia perniciose utantur, eâ, moniti primum, priventur. — Ad sacerdotes quod attinet, qui *correspondentium* vel *collaboratorum* nomine vulgo veniunt, quoniam frequentius evenit eos in ephemeridibus vel commentariis scripta edere modernismi labe infecta: videant Episcopi ne quid hi, contra quam siverint, moliantur, datamque potestatem, si oportet retractent. Idipsum ut religiosorum moderatores praestent gravissime admonemus: qui si negligentius agant, Ordinarii auctoritate Pontificis Maximi provideant. — Ephemerides et commentaria, quae a catholicis scribuntur, quoad fieri possit, censorem designatum habeant. Huius officium erit folia singula vel libellos, postquam sint edita, integre attenteque perlegere: si quid dictum periculose fuerit, id in sequenti folio vel libello corrigendum iniungat. Eadem porro Episcopis facultas esto, etsi censor forte faverit*.

* V. Congressus publicosque coetus iam supra memoravimus, utpote in

quibus suas modernistae opiniones tueri palam ac propagare student. — Sacerdotum conventus Episcopi in posterum haberi ne siverint, nisi rarissime. Quod si siverint, ea tantum lege sinent, ut nulla fiat rerum tractatio quae ad Episcopos Sedemve Apostolicam pertinent; ut nihil proponatur vel postuletur, quod sacrae potestatis occupationem inferat; ut quidquid modernismum sapit quidquid presbyterianismum vel laicismum, de eo penitus sermo conticescat. — Coetibus eiusmodi, quos singularim, scripto, aptaque tempestate permitti oportet, nullus ex alia dioecesi sacerdos intersit, nisi litteris sui Episcopi commendatus. — Omnibus autem sacerdotibus animo ne excidant, quae Leo XIII gravissime commendavit: *Sancta sit apud sacerdotes Antistitum suorum auctoritas: pro certo habeant sacerdotale munus nisi sub magisterio Episcoporum exerceatur, neque sanctum, nec satis utile, neque honestum futurum*,¹.

„VI Sed enim, Venerabiles Fratres, quid iuverit iussa a Nobis praeceptionesque dari, si non haec rite constanterque servantur? Id ut feliciter pro votis cedat, visum est ad universas dioeceses proferre, quod Umbrorum Episcopi², ante annos plures, pro suis prudentissime decreverunt. *Ad errores, sic illi, iam diffusos expellendos atque ad impediendum quominus ulterius divulgentur, aut adhuc extent impietatis magistri per quos perniciosi perpetuentur effectus, qui ex illa divulgatione manarunt; sacer Conventus, sancti Caroli Borromaei vestigiis inhaerens, institui in unaquaque dioecesi decernit probatorum utriusque cleri consilium, cuius sit pervigilare an et quibus artibus novi errores serpent aut disseminentur atque Episcopum de hisce docere, ut collatis consiliis remedia capiat, quibus id mali ipso suo initio extingui possit, ne ad animarum perniciem magis magisque diffundatur, vel quod peius est in dies confirmetur et crescat.* — Tale igitur consilium, quod a *vingilantia* dici placet, in singulis dioecesibus institui quamprimum decernimus. Viri, qui in illud adsciscantur, eo fere modo cooptabuntur, quo supra de censoribus statuimus. Altero quoque mense statoque die cum Episcopo convenient: quae tractarint decreverint, ea arcani lege custodiunt. Officii munere haec sibi demandata habeant. Modernismi indicia ac vestigia tam in libris quam in magisteriis pervestigant vigilanter; pro cleri iuventaeque incolumitate, prudenter sed prompte et efficaciter praescribant. — Vocum novitatem caveant, meminerintque Leonis XIII monita: *Probari non posse in catholicorum scriptis eam dicendi rationem quae, pravae novitati studens, pietatem fidelium ridere videatur, loquaturque novum christianae vitae ordinem, novas Ecclesiae praeceptiones, nova moderni animi desideria, novam socialem cleri vocationem, novam christianam humanitatem, aliaque id genus multa*³. Haec in libris praelectionibusque ne patiantur. — Libros ne negligant, in quibus pia cuiusque loci traditiones aut sacrae Reliquiae tractantur. Neu sinant eiusmodi quaestiones agitari in ephemeridibus vel in commentariis fovendae pietati destinatis, nec verbis ludibrium aut despectum sapientibus, nec stabilibus sententiis, praesertim, ut fere accidit, si quae affirmantur probabilitatis fines non excedunt vel praeiudicatis nituntur opinionibus. — De sacris Reliquiis haec teneantur. Si Episcopi, qui uni in hac re possunt, certo norint Reliquiam

¹ Litt. Encycl. „*Nobilissima*“, VIII febr. MDCCCLXXXIV.

² Act. Consess. Epp. Umbriae, novembri MDCCCLXIX, lit. II, art. 6.

³ Instruct. S. C. NN. EE. EE., XXVII jan. MCMII.

esse subditiciam, fidelium cultu removeant. Si Reliquiae cuiuspiam auctoritates, ob civiles forte perturbationes vel alio quovis casu, interierint; ne publice ea proponatur nisi rite ab Episcopo recognita. Praescriptionis argumentum vel fundatae praesumptionis tunc tantum valebit, si cultus antiquitate commendetur; nimirum pro decreto, anno MDCCCXVI a sacro Consilio indulgentiis sacrisque Reliquiis cognoscendis edito, quo edicitur: *Reliquias antiquas conservandas esse in ea veneratione in qua hactenus fuerunt, nisi in casu particulari certa adsint argumenta eas falsas vel supposititias esse.* — Quum autem de piis traditionibus iudicium fuerit, illud meminisse oportet: Ecclesiam tanta in hac re uti prudentia, ut traditiones eiusmodi ne scripto narrari permittat nisi cautione multa adhibita praemissaque declaratione ab Urbano VIII sancita; quod etsi rite fiat, non tamen facti veritatem adserit, sed, nisi humana ad credendum argumenta desint, credi modo non prohibet. Sic plane sacrum Consilium legitimis ritibus tuendis, abhinc annis triginta, edicebat: *Eiusmodi apparitiones seu revelationes neque damnatas ab Apostolica Sede fuisse, sed tantum permissas tamquam pie credendas fide solum humana, iuxta traditionem quam ferunt, idoneis etiam testimoniis ac monumentis confirmatam*¹. Hoc qui teneat, metu omni vacabit. Nam Apparitionis cuiusvis religio, prout factum ipsum spectat et *relativa* dicitur, conditionem semper habet implicitam de veritate facti: prout vero *absoluta* est, semper in veritate nititur, fertur enim in personas ipsas Sanctorum qui honorantur. Similiter de Reliquiis affirmandum. — Illud demum Consilio vigilantiae demandamus, ut ad socialia instituta itemque ad scripta quaevis de re sociali assidue ac diligenter adiciant oculos, ne quid in illis modernismi lateat, sed Romanorum Pontificum praeceptionibus respondeant.

„VII. Haec quae praecepimus ne forte oblivioni dentur, volumus et mandamus ut singularum dioecesium Episcopi, anno exacto ab editione praesentium litterarum, postea vero tertio quoque anno, diligenti ac iurata enarratione referant ad sedem Apostolicam de his quae hac Nostra Epistola decernuntur, itemque de doctrinis quae in clero vigent, praesertim autem in Seminariis ceterisque catholicis Institutis, iis non exceptis quae Ordinarii auctoritati non subsunt. Id ipsum Moderatoribus generalibus ordinum religiosorum pro suis alumnis iniungimus.“

His, quae plane confirmamus omnia sub poena temeratae conscientiae adversus eos, qui dicto audientes esse renuerint, pecularia quaedam adicimus, quae ad sacrorum alumnos in Seminariis degentes et ad instituti religiosi tirones referuntur. — In Seminariis quidem oportet partes omnes institutionis eo tandem aliquando conspirent ut dignus tali nomine formetur sacerdos. Nec enim existimare licet, eiusmodi contubernia studiis dumtaxat aut pietati patere. Utraque re institutio tota coalescit, suntque ipsa tamquam palaestrae ad sacram Christi militiam diuturna praeparatione fingendam. Ex iis igitur ut acies optime instructa prodeat, omnino sunt duae res necessariae, doctrina ad cultum mentis, virtus ad perfectionem animi. Altera postulat ut alumna sacrorum iuventus iis artibus apprime erudiat quae cum studiis rerum divinarum arctiorem habent cognationem; altera singularem exigit virtutis constantiaeque praestantiam. Videant ergo moderatores disciplinae ac pietatis, quam de se quisque spem iniiciant alumni,

¹ Decr. II m.ii MDCCCLXXVII.

introspeciantque singulorum quae sit indoles; utrum suo ingenio plus aequo indulgeant, aut spiritus profanos videantur sumere; sintne ad parendum dociles, in pietatem proni, de se non alte sentientes, disciplinae retinentes; rectone sibi fine proposito, an humanis ducti rationibus ad sacerdotii dignitatem contendant; utrum denique convenienti vitae sanctimonia doctrinaque polleant; aut certe, si quid horum desit, sincero promptoque animo conentur acquirere. Nec nimium difficultatis habet investigatio; siquidem virtutum, quas diximus, defectum cito produnt et religionis officia ficto animo persoluta, et servata metus causa, non conscientiae voce, disciplina. Quam qui servili timore retineat, aut animi levitate contemptive frangat, is a spe sacerdotii sancte fungendi abest quam longissime. Haud enim facile creditur, domesticae disciplinae contemptorem a publicis Ecclesiae legibus minime discessurum. Hoc animo comparatum si quem deprehenderit sacri ephabei moderator, et si semel iterumque praemonitum, experimento facto per annum intellexerit a consuetudine sua non recedere, eum sic expellat, ut neque a se neque ab ullo episcopo sit in posterum recipiendus.

Duo igitur haec ad promovendos clericos omnino requirantur; innocentia vitae cum doctrinae sanitate coniuncta: Neve illud praetereat, praecepta ac monita, quibus episcopi sacris ordinibus initiandos compellant, non minus ad hos quam ad candidatos esse conversa, prout ubi dicitur: „Providendum, ut caelestis sapientia, probi mores et diuturna iustitiae observatio ad id electos commendet... Sint probi et maturi in scientia simul et opere... eluceat in eis totius forma iustitiae.“

Ac de vitae quidem probitate satis dictum esset, si haec a doctrina et opinionibus, quas quisque sibi tuendas assumpserit, posset facili negotio seiungi. Sed, ut est in proverbiorum libro: *Doctrina sua noscetur vir*¹⁾; utque docet Apostolus: *Qui... non permanet in doctrina Christi, Deum non habet*²⁾. Quantum operae vero dandum sit addiscendis rebus multis equidem et variis, vel ipsa huius aetatis conditio docet, nihil gloriosius efferentis quam lucem progredientis humanitatis. Quotquot igitur sunt ex ordine cleri si convenienter temporibus velint in suis versari muneribus; si cum fructu *exhortari in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere*³⁾ si opes ingenii in Ecclesiae utilitatem transferre, oportet cognitionem rerum assequantur, eamque minime vulgarem, et ad excellentiam doctrinae propius accedant. Luctandum est enim cum hostibus non imperitis, qui ad elegantiam studiorum scientiam saepe dolis consutam adiungunt, quorum speciosae vibrantesque sententiae magno verborum cursu sonituque feruntur, ut in iis videatur quasi quid peregrinum instrepere. Quapropter expedienda mature sunt arma, hoc est, opima doctrinae seges comparanda omnibus, quicumque sanctissimis perarduisque muneribus in umbratili vita se accingunt.

Verum quia vita hominis iis est circumscripta limitibus ut ex uberrimo cognoscendarum rerum fonte vix detur aliquid summis labiis attingere, discendi quoque temperandus est ardor et retinenda Pauli sententia: *non plus sapere, quam oportet sapere sed*

¹⁾ Prov. XII, 8.

²⁾ II Ioan. 9.

³⁾ Tit. I, 9.

*sapere ad sobrietatem*⁴⁾. Quare, quum clericis multa iam satis eaque gravia sint imposita studia, sive quae pertinent ad sacras litteras, ad Fidei capita, ad mores, ad scientiam pietatis et officiorum, quam *asceticam* vocant, sive quae ad historiam Ecclesiae, ad ius canonicum, ad sacram eloquentiam referuntur, ne iuvenes aliis questionibus consecrandis tempus terant et a studio praecipuo distrahantur, omnino vetamus diaria quaevis aut commentaria, quantumvis optima, ab iisdem legi onerata moderatorum conscientia, qui ne id accidat religiose non caverint.

Ut autem suspicio segregetur omnis clanculum se inferentis modernismi, non solum omnino servari volumus quae sub numero secundo superius praescripta sunt, sed praeterea praecipimus ut singuli doctores, ante auspicandas ineunte anno praelectiones, Antistiti suo textum exhibeant, quem sibi quisque in docendo proposuerit, vel tractandas quaestiones, sive *theses*; deinde ut per annum ipsum exploretur sua cuiusque magisterii ratio, quae si videatur a sana doctrina discedere, causa erit quamobrem doctor illico amoveatur. Denique, ut, praeter fidei professionem, iusiurandum det Antistiti suo, secundum adiectam infra formulam, et subscripto nomine.

Iusiurandum hoc, praemissa Fidei professione per formulam a sa. me. Decessore Nostro Pio IV praescriptam, cum adiectis definitionibus Concilii Vaticani, suo antistiti item dabunt:

I. Clerici maioribus ordinibus initiandi; quorum singulis antea tradatur exemplar tum professionis fidei, tum formulae edendi iurisiurandi ut eas accurate praenoscant adiecta violati iurisiurandi, ut infra, sanctione.

II. Sacerdotes confessionibus excipiendis destinati et sacri concionatores, antequam facultate donentur ea munia exercendi.

III. Parochi, Canonici, Beneficarii ante ineundam beneficii possessionem.

IV. Officiales in curiis episcopalibus et ecclesiasticis tribunalibus, haud exceptis Vicario generali et iudicibus.

V. Adlecti concionibus habendis per quadragesimae tempus.

VI. Officiales omnes in Romanis Congregationibus vel tribunalibus coram Cardinali Praefecto vel Secretario eiusdem sive Congregationis sive tribunalis.

VII. Religiosarum familiarum Congregationumque Moderatores et Doctores antequam ineant officium.

Professionis fidei] quam diximus, editique iurisiurandi documenta, peculiaribus in tabulis penes Curias episcopales adserventur, itemque penes Romanarum Congregationum sua quaeque officia. Si quis autem, quod Deus avertat, iusiurandum violare ausus fuerit, ad Sancti Officii tribunal illico deferatur.

Iurisiurandi Formula.

„Ego... firmiter amplector ac recipio omnia et singula, quae ab inerranti Ecclesiae magisterio definita, adserta ac declarata sunt, praesertim ea doctrinae capita, quae huius temporis erroribus directo adversantur. Ac primum quidem Deum, rerum omnium principium et finem, naturali rationis lumine per ea quae facta sunt, hoc est per *visibilia* creationis opera, tamquam causam per effectus, certo cognosci, adeoque demonstrari etiam posse, profiteor. Se-

⁴⁾ Rom. XII, 3.

cundo externa revelationis argumenta, hoc est facta divina, in primisque miracula et prophetias admitto et agnosco tamquam signa certissima divinitus ortae christianae Religionis, eademque teneo aetatum omnium atque hominum, etiam huius temporis, intelligentiae esse maxime accommodata. Tertio: Firma pariter fide credo, Ecclesiam, verbi revelati custodem et magistram, per ipsum verum atque historicum Christum, quum apud nos degeret, proxime ac directo institutam, eandemque super Petrum, apostolicae hierarchiae principem eiusque in aevum successores aedificatam. Quarto, Fidei doctrinam ab Apostolis per orthodoxos Patres eodem sensu eademque semper sententia ad nos usque transmissam, sincere recipio; ideoque prorsus reiicio haereticum commentum evolutionis dogmatum, ab uno in alium sensum transeuntium, diversum ab eo, quem prius habuit Ecclesia; pariterque damno errorem omnem, quo, divino deposito, Christi Sponsae tradito ab Eaque fideliter custodiendo, sufficitur philosophicum inventum, vel creatio humanae conscientiae, hominum conatu sensim efformatae et in posterum indefinito progressu perficiendae. Quinto: certissime teneo ac sincere profiteor, Fidem non esse coecum sensum religionis e latebris *subconscientiae* erumpentem, sub pressione cordis et inflexionis voluntatis moraliter informatae, sed verum assensum intellectus veritati extrinsecus acceptae ex auditu, quo nempe, quae a Deo personali, creatore ac domino nostro dicta, testata et revelata sunt, vera esse credimus, propter Dei auctoritatem summe veracis."

"Me etiam, qua par est, reverentia, subiicio totoque animo adhaereo damnationibus, declarationibus, praescriptis omnibus, quae in Encyclicis litteris „*Pascendi*“ et in Decreto „*Lamentabili*“ continentur, praesertim circa eam quam historiam dogmatum vocant, — Idem reprobo errorem affirmantium, propositam ab Ecclesia fidem posse historiae repugnare, et catholica dogmata, quo sensu nunc intelliguntur, cum verioribus christianae religionis originibus componi non posse. — Damno quoque ac reiicio eorum sententiam, qui dicunt, christianum hominem eruditorem induere personam duplicem, aliam credentis, aliam historici, quasi liceret historico ea retinere quae credentis fidei contradicant, aut praemissas adstruere, ex quibus consequatur dogmata esse aut falsa aut dubia, modo haec directo non denegentur. — Reprobo pariter eam Scripturae Sanctae diiudicandae atque interpretandae rationem, quae, Ecclesiae traditione, analogia Fidei, et Apostolicae Sedis normis posthabitis, *rationalistarum* commentis inhaeret, et criticeo textus velut unicam supremamque regulam, haud minus licenter quam temere amplectitur. — Sententiam praeterea illorum reiicio qui tenent, doctori disciplinae historicae theologicae tradendae, aut iis de rebus scribenti seponendam prius esse opinionem ante conceptam sive de supernaturali origine catholicae traditionis, sive de promissa divinitus ope, ad perennem conservationem uniuscuiusque revelati veri; deinde scripta Patrum singulorum interpretanda solis scientiae principiis, sacra qualibet auctoritate seclusa, eaque iudicii libertate, qua profana quaevis monumenta solent investigari. — In universum denique me alienissimum ab errore profiteor, quo *modernistae* tenent in sacra traditione nihil inesse divini; aut, quod longe deterius, pantheistico sensu illud admittunt; ita ut nihil iam restet nisi nudum factum et simplex, communibus historiae factis aequandum; hominum nempe sua industria, solertia, ingenio scholam a Christo eiusque apostolis inchoatam per subsequentes aetates continuantium. Proinde fidem Patrum firmissime retineo et ad extremum vitae spiritum retinebo, de charismate *veritatis certo*, quod est, fuit eritque semper in *episcopatus ab Apostolis successione*¹⁾, non ut id teneatur quod melius et aptius videri possit secundum suam cuiusque aetatis culturam, sed ut *nunquam aliter credatur, nunquam aliter intelligatur* absoluta et immutabilis veritas ab initio per Apostolos praedicata."²⁾

"Haec omnia spondeo me fideliter, integre sincereque servaturum et inviolabiliter custoditurum, nusquam ab iis sive in docendo sive quomodolibet verbis scriptisque deflectendo. Sic spondeo, sic iuro, sic me Deus etc."

¹⁾ Iren, 4, c. 26.

²⁾ Praeser. c. 28

De Sacra Praedicatione.

Quandoquidem praeterea diuturna observatione sit cognitum Nobis, episcoporum caris ut annuntietur divinum Verbum pares non respondere fructus, idque, non tam audientium desidia, quam oratorum iactantiae tribuendum putemus, qui hominis verbum exhibent magis quam Dei, opportunum censuimus, latine versum evulgare atque Ordinariis commendare documentum, iussu Decessoris Nostri fel. rec. Leonis XIII a Sacra Congregatione episcoporum, et regularium editum die XXXI mensis Iulii anno MDCCCXCIV et ad Ordinarios Italiae atque ad religiosarum Familiarum Congregationumque moderatores transmissum.

1°. „Et in primis quod ad ea pertinet virtutum ornamenta quibus sacri oratores emineant potissimum oportet, caveant ipsi Ordinarii ac religiosarum familiarum Moderatores ne unquam sanctum hoc et salutare divini verbi ministerium iis credant qui nec pietate in Deum nec in Christum Filium eius Dominum nostrum caritate ornentur ac redundant. Ista enim si in catholicae doctrinae praeconibus desiderentur animi dotes, quavis tandem ii polleant dicendi facultate, aliud nihil profecto praestabunt quam *aes sonans, aut cymbalum tinniens*¹. neque unquam id ipsis suppetet a quo evangelicae praedicationis vis omnis ac virtus derivatur, studium videlicet divinae gloriae aeternaeque animorum salutis. Quae quidem oratoribus sacris apprime necessaria pietas, eluceat oportet etiam in externa vitae eorundem ratione: ne sermone celebratis praeceptis institutisque christianis disserentium mores refragentur: neve iidem opere destruant quod aedificant verbo. Ne quid praeterea profani pietas eiusmodi redoleat: verum ea sit praedita gravitate, ut probet eos esse revera *ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei*². Secus enim, ut scite animadvertit Angelicus, *si doctrina est bona et praedicator malus, ipse est occasio blasphemiae doctrinae Dei*³. — At vero pietati ceterisque christianis virtutibus comes ne desit scientia: quum et per se pateat, et diuturna experientia comprobetur, nec sapiens, nec compositum, nec frugiferum dicendi genus posse ab iis afferri, qui doctrina, praesertim sacra, non affluant, quique ingenita quadam freti celeritate verborum, suggestum temere adscendunt ac ferme imparati. Hi profecto aerem verberant, et inscii divina eloquia contemptui obiciunt ac derisioni; plane digni quibus aptetur divina illa sententia: *Quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi*⁴.

2°. „Igitur episcopi et religiosarum familiarum antistites divini verbi ministerium ne cui sacerdoti committant, nisi ante constiterit, ipsum esse pietatis doctrinaeque copia rite instructum. Iidem sedulo advigilent ut ea tantum pertractanda sumantur, quae sacrae praedicationis sunt propria. Quae vero eiusmodi sint Christus Dominus tunc aperuit quum ait: *Praedecate evangelium...*⁵ *Docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis*⁶. Ad quae verba apte S. Thomas: *Praedicatorum debent illuminare in credendis, dirigere in operandis, vitanda manifestare, et modo comminando, modo exhortando, hominibus praedicare*⁷. Et sacrosanctum Concilium Tridentinum: *Annuntiantes eis vitia,*

¹ Cor. XIII, 1.

² I Cor. IV, 1.

³ Comm. in Matth. V.

⁴ Os. IV, 6.

⁵ Marc. XVI, 15.

⁶ Matth. XXVIII, 20.

⁷ Loc. cit.

quae eos declinare, et virtutes quas sectari oportet, ut poenam aeternam evadere et caelestem gloriam consequi valeant¹. Quae omnia fusiore calamo persequutus f. r. Pius IX, haec scripsit: *Non semetipsos, sed Christum crucifixum praedicantes, sanctissimae religionis nostrae dogmata et praecepta, iuxta catholicae Ecclesiae et Patrum doctrinam, gravi ac splendido orationis genere, populo clare aperteque annuncient; peculiaris singulorum officia accurate explicent, omnesque a flagitiis deterreant, ad pietatem inflamment, quo fideles, Dei verbo salubriter refecti, vitia omnia declinent, virtutes sectentur, atque ita aeternas poenas evadere et caelestem gloriam consequi valeant*². Ex quibus omnibus perspicuum fit, symbolum Apostolorum, divinum decalogum, Ecclesiae praecepta, Sacramenta, virtutes ac vitia, sua cuiusque conditionis officia, novissima hominis et cetera id genus aeterna vera, haec esse propria argumenta de quibus oporteat concionari⁴.

3°. Sed rerum talium copiam et uberrimam et gravissimam recentiores divini verbi ministri haud raro nil pensi habent; uti absoletum quid et inane negligunt ac paene abiiciunt. Hi nimirum quum probe compertum habeant recensita rerum momenta captandae populari gratiae, cui tantum inhiant, minus esse idonea; *quae sua sunt quae-rentes, non quae Iesu Christi*³, eadem plane seponunt; idque vel ipsis quadragesimae diebus ac reliquis solemnioribus anni tempestatibus. Una vero cum rebus immutantes nomina, antiquis concionibus recens quoddam ac minus recte intellectum alloquendi sufficiunt genus, quod CONFERENTIAM dicunt⁴, menti cogitationique alliciendae magis aptum quam impellendae voluntati atque instaurandis moribus. Hi profecto haud secum reputant conciones morales omnibus, *conferentias* vix paucis prodesse; quorum si moribus diligentius perspectum foret per inculcatam saepe castitatem, animi demissionem, obsequium in Ecclesiae auctoritatem, hoc ipso praeiudicatas de fide opiniones exuerent lucemque veritatis promptiore animo exciperent. Quod enim complures de religione prave sentium, maxime inter catholicas gentes, id effrenatis animi cupiditatibus potius est tribuendum, quam vitio aberrantis intelligentiae, secundum divinam sententiam: *De corde exeunt cogitationes malae... blasphemiae*⁴. Hinc Augustinus Psalmistae referens verba: *Dixit insipiens in corde suo: non est Deus*⁵, commentatur: *in corde suo, non in mente sua*⁴.

4°. „Haec tamen non ita sunt accipienda quasi sermones id genus per se omnino sint improbandi, quum contra, si apte tractentur, peritiles possint esse aut etiam necessarii ad refellendos errores, quibus religio impetitur. Sed amovenda omnino est a suggestu pompa illa dicendi, quae in quadam rerum contemplatione magis quam in actione versatur; quae civitatem spectat propius quam religionem; quae denique specie nitet melius quam fructuum ubertate. Ea nempe omnia commentariis et academiis magis accommodata, dignitati atque amplitudini domus Dei minime congruunt. Sermones autem, seu *conferentiae*, quae propositam habent religionis tuitionem contra hostiles impugnationes, etsi quandoque necessarii, non omnium tamen humeris apti sunt, sed validioribus. Atque ipsis quidem oratoribus eximiis magna est adhibenda cautela, quod eiusmodi defensiones haberi non decet nisi ubi tempus aut locus aut audientium

¹ Siss. V, cap. 2, *De Reform.*

² Litt. Enc. IX nov. MDCCCXLVI.

³ *Philip.* II, 21.

⁴ *Matth.* XV, 19.

⁵ *Psal.* XIII, 1.

conditio eas necessario postulent, spesque adsit non fore fructu vacuas: cuius rei iudicium legitimum penes Ordinarios esse ambiget nemo. Oportet praeterea in sermonibus id genus probandi vis sacris doctrinis multo plus quam humanae sapientiae verbis innitatur, omniaque nervose dicantur ac dilucide, ne forte mentibus auditorum haereant altius impressae falsae opiniones quam opposita vera, neve obiecta magis quam responsa percillant. Ante omnia vero illud cavendum, ne talium sermonum frequentia moralium concionum dignitatem deminuat ab usuve removeat, quasi hae inferioris ordinis essent ac minoris faciendae prae pugnaci illo dicendi genere, adeoque concionatorum et auditorum vulgo relinquendae, quum contra verissimum sit conciones de moribus plerisque fidelibus esse maxime necessarias; dignitate vero contentiosis disceptationibus minime cedere: ita ut vel a praestantissimis oratoribus, coram quovis elegantiori frequentiorique coetu, saltem identidem summo cum studio essent habendae. Quod nisi fiat, multitudo fidelium cogetur audire semper loquentem de erroribus, a quibus plerique ipsorum abhorrent; nunquam de vitiis ac noxis, quibus eiusmodi auditoria prae ceteris inficiuntur.⁴

5-o „Quod si vitiis haud vacat argumenti delectus, alia, eaque graviora etiam querenda occurrunt si animum quis referat ad orationis speciem ac formam. Quae, pro ut egregie edisserit Aquinas, ut reapse sit *lux mundi, tria debet habere praedicator verbi divini: primum est stabilitas, ut non deviet a veritate: secundum est claritas, ut non doceat cum obscuritate: tertium est utilitas, ut quaerat Dei laudem et non suam*¹⁾ At vero forma hodierna dicendi saepe numero, non modo longe abest ab illa evangelica perspicuitate ac simplicitate quae iisdem deberet esse propria, sed tota posita est in verborum anfractibus atque abditis rebus, quae communem populi captum excedunt. Dolenda sane res ac prophetae deflenda verbis: *Parvuli petierunt panem, et non erat qui frangeret eis*²⁾. Sed illud etiam miserius, quod saepe his concionibus deest illa species religionis, afflatus ille christianae pietatis, illa denique vis divina ac Sancti Spiritus virtus interius loquentis et ad bonum pie permoventis animos: qua sane vi ac virtute sacris praeconibus semper essent usurpanda Apostoli verba: *Sermo meus, et praedicationis mea, non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus et virtutis*³⁾. Iidem contra freti *persuasibilibus* humanae sapientiae verbis, vix aut ne vix quidem animum ad divina eloquia intendunt et ad Scripturas Sanctas, quae sacrae praedicationi potiores uberioresque recludunt latices, uti diserte docebat nuper Sanctissimus Dominus Leo XIII hisce verbis gravissimis: — Haec propria et singularis Scripturarum virtus, a divino afflatu Spiritus Sancti profecta, ea est quae oratori sacro auctoritatem addit, apostolicam praebet dicendi libertatem, nervosam victricemque tribuit eloquentiam. Quisquis enim divini verbi spiritum et robur eloquendo refert, ille non loquitur *in sermone tantum, sed et in virtute, et in Spiritu Sancto, et in plenitudine multa*⁴⁾. Quamobrem ii dicendi sunt praepostere improvideque facere, qui ita conciones de religione habent et praecepta divina enunciant, nihil ut fere afferant nisi humanae scientiae et prudentiae verba, suis magis argumentis quam

¹⁾ Loc. cit.

²⁾ Thren. IV, 4.

³⁾ I. Cor. II, 4.

⁴⁾ I. Thess I, 5.

divinis innixi. Istorum scilicet orationem, quantumvis nitentem luminibus, languescere et frigere necesse est, utpote quae igne careat sermonis Dei, eandemque longe abesse ab illa, qua divinus sermo pollet virtute: *Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti: et pertingens usque ad divisionem animae ad spiritus*¹⁾. Quamquam hoc etiam prudentioribus assentiendum est, inesse in sacris Litteris mire variam et uberem magnisque dignam rebus eloquentiam; id quod Augustinus pervidit diserteque arguit²⁾ atque res ipsa confirmat praestantissimorum in oratoribus sacris, qui nomen suum assiduae Bibliorum consuetudini piaequae meditationi se praecipue debere, grati Deo, affirmarunt³⁾.

„En igitur eloquentiae sacrae fons facile princeps, Biblia. Sed qui ad nova exempla componuntur praecones, dicendi copiam non e fonte hauriunt aquae vivae, sed abusu haud sane ferendo, se ad *humanae sapientiae cisternas dissipatas* convertunt, et seposita doctrina divinitus inspirata, vel Ecclesiae Patrum et Conciliorum, toti sunt in profanorum recentiorumque atque adeo viventium scriptorum nominibus sententiisque proferendis: quae sane sententiae saepe interpretationibus ansam praebent, aut ambiguis aut valde periculosis. — Alterum offensionis caput iniiciunt qui ita de rebus religionis disserunt, quasi omnia caducae huius vitae emolumentis commodisque metantur, futurae ac sempiternae pene oblitij: qui fructus quidem a christiana religione illatos hominum societati preclare persequuntur; officia vero ab iisdem servanda dissimulant; Christi Servatoris unam efferunt caritatem; iustitiam silent. Inde istius praedicationis exiguus fructus, qua audita profanus homo persuasionem secumfert, etiam non mutatis moribus se fore christianum, dum dicat: Credo in Christum Jesum⁴⁾ — Verum, quid ipsorum interest fructus colligere? Non id sane propositum habent; sed illud maxime, ut auditorum *prurientes auribus* iisdem assententur, dumque templa referta videant, vacuos animos remanere patiuntur. Hac nempe de causa mentionem iniiciunt nullam de peccato, de novissimis, aliisque maximi momenti rebus sed in eo toti sunt ut *verba placentia* effundant, tribunicia magis et profana eloquentia quam apostolica et sacra, ut clamores plaususque aucupentur, contra quos ita Hieronymus: *Docende in Ecclesia te, non clamor populi, sed gemitus suscitetur: auditorum lacrimae laudes tuae sint*⁵⁾. Quo fit istorum conciones, quum in sacris aedibus tum extra, scenicum quendam apparatus exhibeant, omnemque speciem sanctitatis et efficaciam adimant. Hinc ab auribus populi et plurium etiam e clero migravit voluptas omnis quae a divino verbo hauritur; hinc bonis omnibus iniectae offensiones; hinc vel admodum exiguus, vel plane nullius aberrantium profectus, qui, etiamsi interdum concurrant audituri verba placentia, praesertim si magnificis illis illecti centies resonantibus *humanitatis adscensum, patriam, scientiam recentius invectam*, postquam dicendi peritum effuso prosequuti sunt plausu, templo iidem qui antea discedunt, haud eorum absimiles, qui *mirabantur, sed non convertebantur*⁶⁾.

¹⁾ Hebr. IV, 12.

²⁾ De Doctr. christ. IV, 6, 7.

³⁾ Lit. encycl. de Studiis Script. Sacr. XVIII nov. MDCCXCIII.

⁴⁾ Card. BAUSA, Archiep. Florentin, ad iuniorem clerum, 1892.

⁵⁾ Ad Nepotian.

⁶⁾ Ex Aug. in Matth. XIX. 25.

„Volens igitur haec Sacra Congregatio, ex mandato Sanctissimi Domini Nostri, tot ac tam improbandos abusus cohibere, Episcopos omnes et eos, qui religiosi Familiis institutisque ecclesiasticis praesunt tamquam supremi moderatores, compellat, ut apostolico pectore sese iisdem opponant omnique studio extirpandos curent. Memores igitur eorum, quae a SS. Concilio Tridentino praescripta sunt¹⁾ — *Viros idoneos ad huiusmodi praedicationis officium assumere tenentur*, — in hoc negotio perquam diligenter cauteque se gerant. Si de sacerdotibus agatur suae dioecesis impense caveant Ordinarii ne unquam iidem ad id muneris admittantur, quin *prius de vita et scientia et moribus probati fuerint*²⁾ hoc est nisi facto periculo aut alia opportuna ratione illos idoneos esse constiterit. Si vero de sacerdotibus res sit alienae dioecesis, neminem suggestum ascendere sinant idque solemnioribus praesertim diebus, nisi prius ex testimonio scripto proprii Ordinarii vel religiosi Antistitis constiterit eosdem bonis moribus esse praeditos eique muneri pares. Moderatores vero sui cuiusque Ordinis, Societatis vel Congregationis religiosae neminem prorsus ex propriae disciplinae alumnis obire sinant concionatoris munus, eoque minus litterarum testimonio commendent locorum Ordinariis, nisi eiusdem perspecram habeant et morum probitatem et facultatem concionandi uti decet. Si quem vero commendatum sibi litteris oratorem exceperint ac subinde experti cognoverint, cum in concionando a normis praesentium Litterarum discedere, cito in obsequium adigant. Quod si non audierit, a suggestu prohibeant, iis etiam si opus fuerit, adhibitis canonicis poenis, quas res videatur postulare.“

Haec praescribenda censuimus aut recolenda, mandantes ut religiose observentur, gravitate permoti succrescentis in dies mali, cui serius occurri non potest sine summo periculo. Neque enim iam res est quemadmodum ab initio, cum disputatoribus prodeuntibus *in vestimentis ovium*, sed cum apertis infensisque inimicis, iisque domesticis, qui facto foedere cum Ecclesiae capitalibus hostibus, propositam habent fidei eversionem. Sunt hi nempe, quorum audacia adversus deductam caelo sapientiam quotidie consurgit, cuius corrigendae sibi ius arrogant, quasi esset corrupta, renovandae, quasi esset senio contacta; agenda aptandaeque saeculi placitis, progressionibus, commodis, quasi eadem non levitati paucorum, sed bono societatis esset adversa.

Hisce ausibus contra evangelicam doctrinam et ecclesiasticam traditionem nunquam satis opponetur vigilantiae aut severitatis nimium ab iis quibus commissa est sacri huius depositi custodia fidelis.

Quae igitur monita et salutaria mandata Motu hoc proprio ac certa scientia ediximus, ab universis catholici orbis quum Ordinariis tum etiam regularium Ordinum institutorumque ecclesiasticorum supremis Magistris religiosissime servanda, rata et firma consistere auctoritate Nostra volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die I. mensis Septembris, anno MDCCCXC Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. X.

¹⁾ Sess. V. c. 2. De reform.

²⁾ Conc. Trid., Sess. V, c. 2, De reform.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS.

DECLARATIONES CIRCA MOTUM PROPRIUM „SACRORUM ANTISTITUM”.

Propositis ad hanc Sacram Congregationem quae sequuntur dubiis circa Motum proprium *Sacrorum Antistitum*, datum, die prima mensis huius:

I. An praeceptum quod nemo theologiae laurea sit donandus, nisi prius in philosophicis disciplinis lauream obtinuerit, vel saltem de curriculo in philosophia scholastica absoluto certum praebuerit testimonium, stricte sit observandum?

II. An praescriptio *Consilium vigilantiae* altero quoque mense congregandi sit item stricte intelligenda?

III. An tamen ii, qui *Consilium vigilantiae* constituunt, si longe distent a civitate episcopali et legitime impediti sint ab interveniendo, possint, adducta causa impediendi, scripto transmittere relationem suam?

IV. An prohibitio alumnis in seminariis et ecclesiasticis collegiis facta legendi diaria quaevis et commentaria quantumvis optima etiam ad invenes regulares in monasteriis et in congregationibus studiis operam dantes extendatur?

V. An quotannis doctores in seminariis teneantur textum, quem sibi quisque in decendo proposuerit, vel tractandas quaestiones, sive theses, Episcopis exhibere, et ineunte anno iusiurandum dare?

VI. An idem quotannis praestare debeant suis moderatoribus doctores seu lectores in ordinibus religiosis ante auspicandas praelectiones?

VII. An ad iusiurandum praestandum teneantur confessarii et sacri concionatores iamdudum adprobati, et parochi, beneficiarii atque canonici in possessione beneficii, nec non officiales omnes in curiis episcopalibus et romanis congregationibus vel tribunalibus, religiosarumque familiarum et congregationum moderatores, qui in praesenti sunt in officio?

VIII. An in casibus particularibus, data iusta causa, Episcopi et Moderatores ordinum et congregationum religiosarum delegare possint ad recipiendum iuramentum sacerdotem aliquem sive saecularem sive regularem in aliqua dignitate vel officio constitutum?

IX. An ad Sanctum Officium sint deferendi non solum qui iusiurandum violaverint, sed etiam qui iurisiurandi formulam subscribere renuerint?

X. An Episcopi et Moderatores regularium possint commendationis litteras absque nota concedere suis subditis, qui alicubi a praedicatione fuerint prohibiti?

XI. An invitari possint sacri oratores, qui in aliquo loco ab Episcopis fuerint improbati? SSmus Dominus Noster in audientia die 24 huius mensis Emo Cardinali Secretario Sacrae Congregationis Consistorialis concessa respondendum mandavit:

Ad I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII et IX affirmative; — ad X et XI negative.

Iussit porro omnes vocatos iurando obligari infra diem 31 decembris huius anni.

Quoad VII vero dubium SSmus benigne indulget, ut in locis a residentia Episcopi distitis parochi, confessarii et doctores formulam iurisiurandi ad eosdem missam et praecognitam vel una simul cum vicariis foraneis vel etiam quisque singillatim proprio nomine signent, itemque beneficiarii in collegiatis ecclesiis, nec non religiosi in conventibus cum eorundem Superioribus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 25 septembris 1910.

C. Card. De Lai, *Secretarius*.

L. † S.

Scipio Tecchi, *Adessor*.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, 23. Листопада 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,

Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 9. Грудня

Ч. XV.

Ч. 80.

Ч. 9028. О конекрипціи.

Ц. в. Намѣстниство присылає до оповѣщеня слѣдующе:

„Ч. $\frac{737}{К.}$ До Всеєвѣтлѣйшой гр. кат. Епископскоѣ Консисторіи в Перемишли. На підставі закона з дня 29. марца 1869 Д. з. д. Ч. 67 і відносно до розпорядженя міністеріяльного з дня 20. серпня 1910 Д. з. д. Ч. 148 відбуде ся в місяци січни 1911 обчислене людности після стану з дня 31. грудня 1910 року.

По мысли параграфу 14 належить в кожлій місцевости обчислити всю людність присутну як краю так також чужу, відтак окремо також неспитну людність краю.

Обчислене буде довершене в той спосіб, що людність присутна зістане списана після пола, віку, віроісповіданя, стану приналежности званя або занятя, неспитна же лишень після пола і місця перебуваня.

В містах столицних Львові і Кракові як також в денекотрих більших місцевостях краю відбуде ся обчислене людности за помочию „картъ заявленя“ котрі будуть роздані властителям домів, а за їх посередством замешкалим в домі льякаторам, які будуть обовязані поодинокі рубрики удѣлених їм карт заявленя належно і згідно з правдою виповнити.

У всіх инших містах, місточках і громадах сельских обчислене людности відбуде ся за помочию аркушів списових котрих виповнює після устных заявленъ

сторін і предкладаних документів, обовязком установлених в тій цілі комісарів конскрипційних.

Після §§ 19 і 23 висше наведених приписів до закона з року 1869 має ся що до тубольців мужеского пола уроджених в роках 1891 до включно року 1901 долучити до кожної карти заявленя, взглядно аркуша списового безплатно видати ся маючий і вільний від стемпля витяг з книги метрикальної уроджених, зладжених на взірци V. приписанім покликаним на вступі розпорядженем міністерияльним.

Потрібні в тій цілі друки будуть в сїм тиждні за посредством ц. к. Староствъ всїм урядам парохияльним переслані.

В виду тих постановлень закона мусить на точне переведене спису людности особливо там, де низший степень просвїти народа селського сего вимагає вплисти переважно співділане урядів парохияльних.

Щоби проте обчислене людности під кождим взглядом підповідало цілі, ц. к. Намістництво упрашає як найввічливіше Всесвїтліицу Консисторию о припоручене всїм урядам парохияльним, щоби на візване будь ц. к. Староствъ (Магістратів) будьто установлених комісарів конскрипційних (а там де спис людности переведений буде за помочию карт заявленя) за зголошенем ся сторін самих видавали безпроволочно згадані витяги з книг метрикальних, як також щоби комісарем конскрипційним удїлювали охотно всяких жаданих пояснень і подробиць потрібних до точного переведеня спису людности. Ц. к. Намістник. Божиньскій В. р.⁴

Подаючи повисшій рескриптъ до вѣдомости всеч. духовенства поручає ся звернути особенну увагу на переведене справедливе конскрипції — зайатися щиро сею незвычайной для обряду и народности нашої справою и пришьльнувати щоби при сей акції рускій народъ не потеривъ шкоды.

Водъ гр. кат. Ев. Консисторіи

Перемысль 5. Грудня 1910.

Ч. 81.

Ч. 8869. Конкуресь на одноразову запомогу зъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для бѣдныхъ церквей въ Галичинѣ.

Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ просить о умѣщенє въ Вѣстнику Енарх. слѣдуючого конкурсу:

Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ оголошує конкуресь зъ речинцемъ до 15 Сѣчня 1911 на одноразову запомогу въ сумѣ кор. 180, изъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для вспомошествованя бѣдныхъ въ украшеніи или рестав-

рації нуждаючихся и отвѣтныхъ нато фондѣвъ непосѣдаючихъ гр. кат. Церквей въ Галичинѣ.

Прошеня зъ точнымъ наведемъ потребъ и нуждъ убягаючихся о запо-
могу церквей, потверженіи относительнымъ деканальнымъ урядомъ, довжніи церко-
вий комитеты внести посредствомъ Еп. Консистоіи въ ограниченѣмъ термѣнѣ.

Надѣлена тою запомогою церковь довжна буде принята на себе обяза-
нокъ, щобы имя фундатора було поминаеме черезъ цѣлый рѣкъ въ недѣли и праз-
дники при литургіи объ отпущеніи и оставленіи грѣховъ и прогрішеніи его.

Евентуальной прошеня належить тутъ найдалше до дня 31. Грудня
1910 предложити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистоіи
Перемышль 29. Листопада 1910.

Ч. 82.

Ч. 8547. Поручає ся книжку: „Суспільне питанє.“

На дняхъ появила ся книжка: О. Йосифъ Вѣдерлякъ, проф. универс.
въ Інсбруцѣ „Суспільне Питанє.“ Зъ сегого нѣмецкого виданя перевѣвъ за до-
зволомъ автора „Богословский Суспільно-Економічний Кружокъ“ пѣдъ проводомъ о.
Амврозія Редкевича. Чистый дохѣдъ назначеный на стипендіиный фондъ им Мар-
кіяна Шашкевича. Накладомъ власнымъ. Стор. VIII и 224. Цѣна 3 К.

До сей поры бракувало нашому Священству книжки, яка бы поучувала,
що се таке суспѣльне питанє, звѣдки оно взяло ся, якъ ему зарадити, та котра
бы запѣзнавала зъ рѣжними теоріями, якїи вытворили ся въ розвязуваню сего пи-
таня. Се заданє сповнитъ якъ разъ згадава книжка, що выйшла зъ пѣдъ пера
звѣсного соціолога. Она дѣлитъ ся на двѣ части. Въ першѣй подає загальнїи
основнїи понятя, ознакомлює читача зъ сугею та причинами сучасного суспѣльного
питаня и подає та розбирає критично рѣжнїи теоріи его розвязаня пр. соціализмъ,
либерализмъ и т. д.

Вже ся часть есть дуже интересною и пожиточною для кожного свяще-
ника, якому неразъ приходится ся въ его суспѣльной працѣ мѣжъ народомъ заго-
ворити на такїи темы, якъ про соціализмъ, либерализмъ, ихъ стремлѣня, ихъ стѣй-
нѣсть, щобы освѣдомити простый народъ та звернути его зъ хиткои дороги. Се
однакъ потрафитъ зрѣбити тѣлько сей священникъ, який сам пѣзнавъ добре тї си-
стемы. А книжка ся подає ему се въ способъ легкїи и ядерный.

Друга подрѣбна часть обговорює: аграрне, робѣтниче, ремѣсниче, торго-
вельне и жѣвоче питанє. При кождѣмъ зъ нихъ подає причины неонѣдрядного ихъ

положеня и подає способы и практичній вказівки якъ зарадити сему лихови. При самъ увзглядняе она рѣжній краѣ тѣ вѣдносини и есть тому найпрактичнѣйшимъ дорадникомъ кожного священика, якому добро повѣреного стада не есть рѣчею обоятною.

Еп. Ординаріятъ поручає проте горячо сю книжку священьству и позволяє купити ея до парохіяльної бібліотеки.

Цѣна книжки зъ пересылкою 3 К 20 сот. Дѣстати ея можна въ рускихъ книгарняхъ у Львовѣ, або у о. А. Редкевича, Львѣвъ Коперника 36.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 22. Листопада 1910.

Ч. 84.

Ч. 7898. О выборѣ видѣлу Товариства катихитѣвъ у Львовѣ.

Видѣлъ „Товариства катихитѣвъ въ Львовѣ“ просить о оголошене слѣдующого:

„Видѣл „Товариства катихитѣвъ“ у Львовѣ подає уклівно до ласкавой вѣдомости про вибір видѣлу, який вѣдбув ся на загальних зборах того товариства у Львовѣ дня 1. Падолиста с. р.

Вибрані: Голова: о. Гузаръ Евген, катехит ц. к. муж. учит. семинара у Львовѣ. Видѣлові: 1. о. Лопатыньскій Дамянъ, мѣстоголова, катихит ц. к. VIII гѣмн. у Львовѣ. 2. о. Лужницкій Леонід, скарбник, катихит ц. к. I. академ. гѣмн. у Львовѣ. 3. о. Туркевич Иван, секретар, катихит ц. к. I. академ. гѣмн. у Львовѣ. 4. о. Лежогубскій Теодозій, катихит ц. к. реальн. школи у Львовѣ. 5. о. Лиско Василь, видѣловий, катихит у Львовѣ. 6. о. Мартинович Омелян, катихит ц. к. гѣмн. з руским викл. язиком в Перемишлѣ. 7. о. Кормош Омелян, видѣловий катихитъ въ Перемишлѣ. 8. о. Кирилович Зенон, видѣловий, катихит в Коломиѣ. Заступники видѣлових: 1. о. Рудович Иван, катихит ц. к. жѣночого семинара у Львовѣ. 2. о. Лициняк Василь, катихит ц. к. VII гѣмн. у Львовѣ. 3. о. Левицкій Ярослав, катихит, ц. к. III. гѣмн. у Львовѣ. Ревізійна комісія: 1. о. Др. Дорожинскій Денис, катихит ц. к. II. гѣмн. у Львовѣ. 2. о. Погорецкій Омелян, катихит ц. к. гѣмн. в Ярославю. 3. о. Гриньовскій Микола, катихит вид. шк. жѣноч. въ Коломыжѣ. Заступник ревіз. комісії о. Новосад Степан, видѣловий, катихит у Львовѣ. Від Видѣлу „Товариства катихитѣвъ“ у Львовѣ дня 3. Падолиста 1910. о. Евген Гузар, Иван Туркевич.“

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 23. Листопада 1910.

Ч. 8920. О кухнѣ дешевой для убогихъ учениковъ руской гимназіи въ Перемышли.

Пересылаючи при томъ числѣ Вѣстника епарх. вѣдому „Товариства дешевой кухнѣ“ для убогихъ учениковъ руской гимназіи въ Перемышли поручае ся Всеч. Священству Нашой Епархіи звѣтному зъ великого жертволюбія на цѣли гуманитарній не вѣдкзати хочбы найдрѣбнѣйшой жертвы чи то въ грошехъ чи въ натураліяхъ для такъ хосенной институтіи якою есть Товариство дешевой кухнѣ“ опѣкуюча ся найбѣднѣйшими дѣтьми тутешной гимназіи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 1. Грудня 1910.

Ч. 9114. О зборахъ филіи Товариства св. Ап. Павла въ Перемышли.

На предложене тутъ прошене Комитету основателѣвъ филіи Товариства св. Апост. Павла въ Перемышли до вѣдомости Всеч. епархіального Кліра подаеся слѣдуюче.

ЗАПРОШЕНЕ

на загальній Зборы Филіи Товариства св. Апостола Павла въ Перемышли.

Щобы зарадити вѣдчуванѣй потребѣ организациі туепархіального священства для помочи въ сповнюваню священничой дѣяльности якъ чисто духовной такъ и горожаньской середѣ нашой суспѣльности, за починомъ Его Ексцеленціи Преосвященного нашего Архіерея Кирѣ Константина завязавъ ся Комитетъ основателѣвъ Филіи Товариства св. Ап. Павла въ Перемышли въ цѣли введе не си въ жите.

Преосвященный и Всевѣтлѣйшій Еп. Ординаріатъ въ Перемышли до Ч. 6484/1910 зволивъ одобрити статутъ Филіи Товариства св. Ап. Павла въ Перемышли и пріяяти покровительство надъ симъ товариствомъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ 26. вересня 1910 Ч. XIII. 2624. пріяило до вѣдомости задумане основане Филіи Товариства св. Ап. Павла въ Перемышли.

На той основѣ провизоричный Комитетъ основателѣвъ має честь запросити Всечестныхъ Іереѣвъ Епархіи Перемыской такъ належчихъ до Товариства с. Ап. Павла якъ и желаючихъ до его Перемыской Филіи приступити на первій конститууючій Зборы, котрѣ вѣдбудуть ся въ Перемышди дня 27. грудня 1910 въ зданю грек. кат. Капитулы.

Того дня о годинѣ 8. рано вѣдправитъ ся въ Катедральной Церквѣ св. Літургія о призване помочи св. Духа.

По св. Літургії Всечестній Іереи звозять писемно зголосити своє присту-
пленє до Філії Товариства св. Ап. Павла въ Перемышлі.

О годинѣ 9^{1/2} передь полуднемъ розпочнуть ся загальні Збори зь слѣ-
дующимъ порядкомъ :

1. Вѣдкрыте Зборѣвъ и выбѣръ предсѣдателя на тѣже.
2. Вѣдчитанє §§ 1—8 и 23—24 статуту Філії Товариства св. Ап. Па-
вла въ Перемышлі.
3. Выбѣръ предсѣдателя, 6 членѣвъ выдѣлу и 3 заступникѣвъ.
4. Выбѣръ Комитету контрольного зь 3 членѣвъ, и
5. Внесєня членѣвъ.

Вѣдъ Комитету основателѣвъ Філії Товариства св. Ап. Павла въ Перемышлі 7.
грудня 1910. За Комитетъ Кароль Волошиньскій Архіпрезвитеръ.

Епископ. Ординаріятъ зь своєи стороны выражає надѣю, що Всечестній
Клиръ возьме въ высше речєныхъ Зборахъ численну участь и тымъ докаже, що
цѣль Товариства св. Ап. Павла, яко дуже актуальна, лежить єму на серци.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 8. Грудня 1910.

ХРОНИКА.

Именованя :

- Ч. 7399. о Кочиркевичъ Андрей, парохъ въ Вислоку нижнѣмъ, им. орд. шкѣль. ко-
мисаремъ до надзору наука религій въ школахъ народныхъ деканата Яс-
лиского.
- Ч. 7732. о Пѣвловскій Константинъ, завѣдатель деканата Олешидкого и парохъ
въ Сухѣй воли такимъ комисаремъ на деканатъ Олещицкій.
- Ч. 7734. о Гумецкій Юліанъ, завѣдатель деканата Жовкѣвского им. орд. шкѣль.
комисаремъ для гѣмназіи въ Жовквѣ.
- Ч. 8283. о Кочиркевичъ Андрей, парохъ въ Вислоку нижнѣмъ им. М. деканомъ
Яслискимъ на мѣсце увѣльненого на власне прошєне вѣдъ тов. довжності
Всєч. Колѣдїи Сїмеона пароха въ Мигонѣй воли.
- Ч. 8783. о Левъ Михайлъ, парохъ въ Залужи им. орд. шкѣль. комисаремъ до над-
зору науки религій въ народныхъ школахъ деканата Яворѣвского.
- Ч. 8790. о Кручковскій Михаилъ парохъ въ Нагачевѣ им. прокураторомъ Мона-
стыря Инокій Чина св. В. В. въ Яворовѣ, на мѣсце увѣльненого на

власне прошене вѣль той довжности Всеч. Струсевича Александра па-
роха въ Прилбичахъ.

Завѣдательства получили :

- Ч 8700. о. Лѣщяньскій Іоанъ довджаюче парохіи Попель.
- „ 8730. „ Гучко Василій парохіи Губичи.
- „ 8973. „ Сенета Богданъ парохіи Быкѣвъ дек. Мостиского.
- „ 8974. „ Ямѣньскій Філягетъ парохіи Войкова.

Увѣльнене вѣдъ испита конкуревого получили:

- Ч. 8027. о. Чучкевичъ Юліинъ, парохъ въ Рускомъ селѣ
 - „ 8121. „ Шатыньскій Михаилъ, парохъ въ Тырявѣ сѣльнѣй.
 - „ 8131 „ Савойка Теодоръ, парохъ въ Селискахъ на вѣ.
-
- „ 7884. Всеч. о. Калужвяцкій Болеславъ, парохъ въ Стефковой получивъ вѣдличія крылошанскій.
-
- Ч. 4491. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 16/6 1910 Ч. 3028 при-
зволило дотацію зъ фонда рел. на оденъ рѣкъ для надатися маючого па-
рохови въ Залужи дек. Ольховецкого сопомочника.
 - Ч. 4723. Тоежь розпорядженемъ зъ 28/6 1910 Ч. 2246 продовжило такую саму до-
тацію для сопомочника въ Дрогомышли.
 - Ч. 5209 Тоежь розпорядженемъ зъ 23/7 Ч. 3531 продовжило такую саму дотацію
для управ. сопомочника въ Маковѣй.
 - Ч. 5395. Тоежь розпорядженемъ зъ 31/7 1910 Ч. 2930 продовжило такую саму до-
тацію для сопомочника въ Топѣльницѣ зъ осѣдкомъ въ Нельнѣй.
 - Ч. 5509. Тоежь розпорядженемъ зъ 6/8 Ч. 2959 продовжило такую саму дотацію
для сопомочника въ Лежаховѣ.
 - Ч. 5510. Тоежь розпорядженемъ зъ 5/8 1910 Ч. 3331 продовжило такую саму до-
тацію для управ. сопомочника въ Дахновѣ.
 - Ч. 5749. Тоежь розпорядженемъ зъ 15/8 1910 Ч. 3737 продовжило такую саму
дотацію для сотрудника въ Гребенцахъ.
 - Ч. 5739. Тоежь розпорядженемъ зъ 16/8 1910 Ч. 3819 продовжило такую саму
дотацію для сопомочника въ Лѣсковатѣй.
 - Ч. 5926. Тоежь розпорядженемъ зъ 26/8 1910 Ч. 3819 продовжило такую саму
дотацію для сопомочника въ Глинську.
 - Ч. 5975. Тоежь розпорядженемъ зъ 26/8 1910 Ч. 3626 продовжило такую саму до-
тацію для сопомочника въ Дошнѣмъ.

- Ч. 6472. Тоежь розпорядженемъ зъ 8/9 Ч. 4099 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Угерцяхъ незабитовскихъ.
- Ч. 6695. Тоежь розпорядженемъ зъ 19/9 1910 Ч. 3090 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Смольнику дек. Яслиского.
- Ч. 6785. Тоежь розпорядженемъ зъ 20/9 1910 Ч. 3978 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Зиндрановѣй.
- Ч. 6786. Тоежь розпорядженемъ зъ 22/9 1910 Ч. 3327 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Трускавци.
- Ч. 7076. Тоежь розпорядженемъ зъ 2/10 1910 Ч. 3808 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Тарнавцѣ дек. Яслиского.
- Ч. 7348 Тоежь розпорядженемъ зъ 8/10 1910 Ч. 4130 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бобятинѣ.
- Ч. 7407. Тое розпорядженемъ зъ 13/10 1910 Ч. 3615 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Мацопинѣ.
- Ч. 7440. Тоежь розпорядженемъ зъ 15/10 1910 Ч. 3372 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Липѣ.
- Ч. 7621. Тоежь розпорядженемъ зъ 20/10 1910 Ч. 412р продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Мокринахъ малыхъ.
- Ч. 7622. Тоежь розпорядженемъ зъ 20/10 1910 Ч. 3263 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Маніовѣ.
- Ч. 7678. Тоежь розпорядженемъ зъ 29/10 1910 Ч. 3937 продовжило таку саму дотацію для управ. сопомочника въ Хащовѣ.
- Ч. 8023. Тоежь розпорядженемъ зъ 29/10 1910 Ч. 4698 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Себечовѣ.
- Ч. 8028, Тоежь розпорядженемъ зъ 31/10 1910 Ч. 4528 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Крапной.
- Ч. 8085. Тоежь розпорядженемъ зъ 4/11 1910 Ч. 4030 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Белзѣ

Некрологія.

- О. Гукевичъ Константинъ въ пенсію уп. 4/11 1910.
„ Сенета Николай, парохъ въ Быковѣ уп. 25/11 1910.
Души ихъ поручаются молитвамъ Преч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль, 8. Грудня 1910.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1910.

Выдано 17. Грудня

Ч. XVI.

Ч. 87.

Ч. 781/орд. Декретъ: De amotione administrativa ab officio et beneficio curato.

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

De amotione administrativa ab officio et beneficio curato

DECRETUM.

Maxima cura semper Ecclesiae fuit, ut christiano populo praesentent et animarum saluti prospicerent selecti e sacerdotum numero viri, qui vitae integritate niterent et cum fructu suis muniis fungerentur.

Quamvis autem, ut hi rectores quae paroeciae utilia aut necessaria esse iudicarent alacriore possent animo suscipere soluti metu ne ab Ordinario amoverentur pro lubitu, praescriptum generatim fuerit, ut stabiles in suo officio permanerent, nihilominus, quia stabilitas haec in salutem est inducta fidelium idcirco sapienti consilio cautum est, ut eadem non sic urgeatur, ut in perniciem potius ipsorum cedat.

Quapropter, si quis scelestus creditum sibi gregem destruat magis quam aedificet, is debet, iuxta antiquissimum et constantem Ecclesiae morem, quantum fas est, instituto iudicio de crimine, beneficio privari, hoc est a parochiali munere abduci. Quod si, vi canonici iuris, criminali iudicio ac poenali destitutioni non sit locus; parochus autem hac illave de causa, etiam culpa semota, utile ministerium in paroecia non gerat, vel gerere nequeat, aut forte sua ibi praesentia

noxius evadat; alia suppetunt remedia ad animarum saluti consulendum. In his potissimum est parochi amotio, quae oeconomica seu disciplinaria vulgo dicitur, et nullo iudiciali apparatu, sed administrativo modo decernitur, nec parochi poenam propositam habet, sed utilitatem fidelium. Salus enim populi suprema lex est: et parochi ministerium fuit in Ecclesia institutum, non in commodum eius cui committitur, sed in eorum salutem pro quibus confertur.

Verum, quum de hac amotione canonicae leges haud plane certae perspicuaeque viderentur, coetus Consultorum et Emorum Patrum ecclesiastico codici conficiendo praepositus, rem seorsim ac repetito studio tractandam suscepit; collatisque consiliis, censuit formam quandam accuratorem esse statuendam, qua gravis haec ecclesiasticae disciplinae pars regeretur. Quae studia quum SSmus D. N. Pius PP. X. et vidisset, et probasset, quo tutius in re tanti momenti procederet, sententiam quoque sacrae huius Congregationis Consistorialis exquirendam duxit. Qua excepta et probata, ut Ecclesia posset, nulla interiecta mora novae huius disciplinae beneficio frui, decretum per hanc S. Congregationem edi iussit, quo novae normae de amotione administrativa ab officio vel beneficio curato statutae promulgarentur, eademque canonicam legem pro universa Ecclesia constituerent, omnibus ad quos spectat rite religioseque servandam.

Haec autem normae hisce qui sequuntur canonibus continentur.

I. — De causis ad amotionem requisitis.

Can. 1.

Causae ob quas parochus administrativo modo amoveri potest hae sunt:

1°. Insania, a qua ex peritorum sententia perfecte et sine relabendi periculo sanus fieri non posse videatur; aut ob quam parochi existimatio et auctoritas, etiamsi convaluerit, eam penes populum fecerit iacturam, ut noxium iudicetur eundem in officio retinere.

2°. Imperitia et ignorantia quae paroeciae rectorem imparem reddat suis sacris officiis.

3°. Surditas, caecitas et alia quaelibet animae et corporis infirmitas, quae necessariis curae animarum officiis imparem in perpetuum vel etiam per diuturnum tempus sacerdotem reddant, nisi huic incommodo per coadiutorem vel vicarium occurri congrue possit.

4°. Odium plebis, quamvis iniustum et non universale, dummodo tale sit quod utile parochi ministerium impediatur, et prudenter praevideatur brevi non esse cessaturum.

5°. Bonae aestimationis amissio penes probos et graves viros, sive haec procedat ex inhonesta aut suspecta vivendi ratione parochi, vel ex alia eius noxia, vel etiam ex antiquo eiusdem crimine, quod nuper detectum ob praescriptionem

poena plecti amplius non possit; sive procedat ex facto et culpa familiarum et consanguineorum quibuscum parochus vivit, nisi per eorum discessum bonae parochi famae sit satis provisum.

6°. Crimen quod, quamvis actu occultum, mox publicum cum magna populi offensione fieri posse prudenti Ordinarii iudicio praevideatur.

7°. Noxia rerum temporalium administratio cum gravi ecclesiae aut beneficii damno; quoties huic malo remedium afferri nequeat auferendo administrationem parochus aut alio modo, et aliunde parochus spirituale ministerium utiliter exercent.

8°. Neglectio officiorum parochialium post unam et alteram monitionem perseverans et in re gravis momenti, ut in sacramentorum administratione, in necessaria infirmorum adistentia, in catechismi et evangelii explicatione, in residentiae observantia.

9°. Inobedientia praeceptis Ordinarii post unam et alteram monitionem et in re gravis momenti, ceu cavendi a familiaritate cum aliqua persona vel familia, curandi debitam custodiam et munditiam domus Dei, modum adhibendi in taxarum parochialium exactione et similibus.

Monitio de qua superius sub extremo duplici numero, ut peremptoria sit et proximae amotionis praenuntia, fieri ab Ordinario debet, non paterno dumtaxat more, verbotenus et clam omnibus; sed ita ut de eadem in actis Curiae legitime constet.

II. — De modo procedendi in generali.

Can. 2.

§ 1. Modus deveniendi ad amotionem administrativam hic est: ut ante omnia parochus invitetur ad renunciandum: si renuat, gradus fiat ad amotionis decretum: si recursus contra amotionis decretum interponat, procedatur ad revisionem actorum et ad praecedentis decreti confirmationem.

§ 2. In quo procedendi gradu regulae infra statutae ita servandae sunt, ut, si violentur in iis quae substantiam attingunt, amotio ipsa nulla et irrita evadat.

III. — De personis ad motionem decernendam necessariis.

Can. 3.

§ 1. In *invitatione* parochus facienda ut renunciat, et in *amotionis decreto* ferendo, Ordinarius ut legitime agat, non potest ipse solus procedere; sed debet inter examinatores, de quibus statuit Sacra Tridentina Synodus, cap. XVIII, sess. XXIV, *de reform.*, duos sibi sociare et eorum consensum requirere in omnibus actibus pro quibus hic expresse exigitur: in ceteris vero consilium.

§ 2. In *revisione autem decreti amotionis*, quoties haec necessaria evadat,

duos parochos consultores assumat, quorum consensum vel consilium requiret, eodem modo ac in § superiore de examinadoribus dictum est.

Can. 4.

Examinadoribus et parochis consultoribus eligendis lex in posterum ubilibet servanda haec esto:

§ 1. Si synodus habeatur, in ea iuxta receptas normas, eligendi erunt tot numero quod Ordinarius prudenti suo iudicio necessarios iudicaverit.

§ 2. Examinadoribus et parochis consultoribus medio tempore inter unam et aliam synodum demortuis, vel alia ratione a munere cesantibus, alios *prosynodales* Ordinarius substituet de consensu Capituli Cathedralis, et, hoc deficiente, de consensu Consultorum dioecesanorum.

§ 3. Quae regula servetur quoque in examinadoribus et parochis consultoribus eligendis, quoties synodus non habeatur.

§ 4. Examinadores et consultores sive in synodo, sive extra synodum electi, post quinquennium a sua nominatione, vel etiam prius, adveniente nova synodo officio cadunt. Possunt tamen, servatis de iure servandis, denuo eligi.

§ 5. Removeri ab Ordinario durante quinquennio nequeunt, nisi ex gravi causa et de consensu capituli cathedralis, vel consultorum dioecesanorum.

Can. 5.

§ 1. Examinadores et parochi consultores ab Ordinario in causa amotionis assumendi, non quilibet erunt, sed duo seniores ratione electionis, et in pari electione seniores ratione sacerdotii, vel hac deficiente, ratione aetatis.

§ 2. Qui inter eos ob causam in iure recognitam suspecti evidenter appareant, possunt ab Ordinario, antequam rem tractandam suscipiat, excludi. Ob eandem causam parochus potest contra ipsos excipere, cum primum in causa veniat.

§ 3. Alterutro vel utroque ex duobus prioribus examinadoribus vel consultoribus impedito vel excluso, tertius vel quartus eodem ordine assumetur.

Can. 6.

§ 1. Quoties in canonibus qui sequuntur expresse dicitur, Ordinario procedendum esse de examinadorum vel consultorum consensu, ipse debet per secreta suffragia rem dirimere, et ea sententia probata erit quae duo saltem suffragia favorabilia tulerit.

§ 2. Quoties vero Ordinarius de consilio examinadorum vel consultorum procedere potest, satis est ut eos audiat, nec ulla obligatione tenetur ad eorum votum, quamvis concurs, accedendi.

§ 3. In utroque casu de consequentibus ex scrutinio scripta relatio fiat, et ab omnibus subsignetur.

Can. 7.

§ 1. Examinatores et consultores debent sub gravi, dato iureiurando, servare secretum officii circa omnia quae ratione sui muneris noverint, et maxime circa documenta secreta, disceptationes in consilio habitas, sufragiorum numerum et rationes.

§ 2. Si contra fecerint, non solum a munere examinatoris et consultoris amovendi erunt, sed alia etiam condigna poena ab Ordinario pro culpae gravitate, servatis servandis, multari poterunt: ac praeterea obligatione tenentur sarcindi damna, si quae fuerint inde sequuta.

IV. — De invitatione ad renunciandum.

Can. 8.

Quoties itaque, pro prudenti Ordinarii iudicio, videatur parochus incidisse in unam ex causis superius in *can. 1*, recensitis, ipse Ordinarius duos examinatores a iure statutos convocabit, omnia eis patefaciet, de veritate et gravitate causae cum eis disceptabit, ut statuatur sitne locus formali invitationi parochi ad renunciandum.

Can. 9.

§ 1. Formalis haec invitatio semper praemittenda est antequam ad amotionis decretum deveniatur, nisi agatur de insania, vel quoties invitandi modus non suppetat, ut si parochus lateat.

§ 2. Decernenda autem est de examinatorum consensu.

Can. 10.

§ 1. Invitatio scripto facienda generatim est. Potest tamen aliquando, si tutius et expeditius videatur, verbis fieri ab ipso Ordinario, vel ab eius delegato adsistente aliquo sacerdote, qui actuarii munere fungatur, ac de ipsa invitatione documentum redigat in actis curiae servandum.

§ 2. Una cum invitatione ad renunciandum debent vel scripto vel verbis, ut supra, parochi patefieri causae seu ratio ob quam invitatio fit, argumenta quibus ratio ipsa innititur, servatis tamen debitis cautelis de quibus in *can. 11*, examinatorum suffragium postulatum et impetratum.

§ 3. Si agatur de occulto delicto, et invitatio ad renunciandum scripto fiat, causa aliqua dumtaxat generalis nuncianda est: ratio autem in specie cum argumentis quibus delicti veritas comprobatur, ab Ordinario verbis dumtaxat est explicanda, adsistente uno examinatorum qui actuarii munere fungatur, et cum cautelis ut supra.

§ 4. Denique sive scripto sive voce invitatio fiat, admonendus parochus

est, nisi intra decem dies ab accepta invitatione aut renunciationem exhibuerit, aut efficacibus argumentis causas ad amotionem invocatas falsas esse demonstraverit, ad amotionis decretum esse deveniendum.

Can. 11.

§ 1. In communicandis argumentis quibus comprobatur veritas causae ad renunciationem obtinendam adductae, caveatur ne nomina patefiant recurrentium vel testium, si ii secretum petierint, aut etiamsi secretum non petierint, si ex adiunctis praevideatur eos vexationibus facile expositum iri.

§ 2. Item relationes ac documenta quae sine periculo magnae populi offensionis, rixarum vel querelarum palam proferri non possunt, scripto ne patefiant; imo ne verbis quidem, nisi cauto omnino ne memorata incommoda eveniant.

Can. 12.

Fas autem parochi est, invitatione cum assignato temporis limite accepta, dilationem ad deliberandum vel ad defensionem parandam postulare. Quam Ordinarius potest iusta de causa, cum examinatorum consensu, et modo id non cedat in detrimentum animarum, ad alios decem vel viginti dies concedere.

Can. 13.

§ 1. Si parochus invitationi sibi factae assentiri et paroecia se abdicare statuat, renunciationem edere potest etiam sub conditione, dummodo haec ab Ordinario legitime acceptari possit et acceptetur.

§ 2. Fas autem parochi renuncianti est loco causae ab Ordinario invocatae aliam ad renunciandum allegare sibi minus molestam vel gravem, dummodo vera et honesta sit, e. g. ut obsequatur Ordinarii desideriis.

§ 3. Renunciatione sequuta et ab Ordinario acceptata, Ordinarius beneficium vel officium vacans ex renunciatione declaret.

V. — De amotionis decreto.

Can. 14.

§ 1. Si parochus intra utile tempus nec renunciationem emittat, nec dilationem postulet, nec causas ad amotionem invocatas oppugnet, Ordinarius, postquam constiterit invitationem ad renunciandum, rite factam, parochi innotuisse, neque ipsum quominus respondeat legitime impeditum fuisse, procedat ad amotionis decretum, servatis regulis quae in sequentibus canonibus statuuntur.

§ 2. Si vero non constet de superius indicatis duobus adiunctis, Ordinarius opportune provideat, aut iterans parochi invitationem ad renunciandum, aut eidem prorogans tempus utile ad respondendum.

Can. 15.

§ 1. Si parochus oppugnare velit causas ad amotionem decernendam invocatas, debet intra utile tempus scripto deducere iura sua, allegationibus ad hoc unum directis, ut causam ob quam renunciatio petitur impugnet et evertat.

§ 2. Potest etiam ad aliquod factum vel assertum quod sua intersit comprobandum, duos vel tres testes proponere, et ut examinentur postulare.

§ 3. Ordinarii tamen est cum examinatorum consensu eos vel aliquo, ipsorum, si idonei sint et eorum examen necessarium videatur, admittere et excutere; vel etiam, si causa amotionis liqueat et testium examen inutile et ad moras nectendas petitum appareat, excludere.

§ 4. Quod si, allegationibus exhibitis dubium exoriat quod diluere oporteat ut tuto procedi liceat, Ordinarii erit cum examinatorum consilio, etiam parochi non postulante, testes qui necessarii videantur inducere, et parochum ipsum, si opus sit, interrogare.

Can. 16.

§ 1. In examine testium sive ex officio sive rogante parochi inductorum ea, dumtaxat serventur quae necessaria sint ad veritatem in tuto ponendam, quolibet iudiciali apparatu et *reprobationibus* testium exclusis.

§ 2. Eadem regula in interrogatione parochi, si locum habeat, servetur.

Can. 17.

§ 1. Si parochus intersit et documenta ac nomina testium ipsi patefiant, ipsiusmet erit, si possit ac velit, contra ea quae afferuntur excipere.

§ 2. Quando vero parochus iuxta *can. 9* invitari nequeat ad iura sua deducenda, aut quando iuxta *can. 11* testium nomina et aliqua documenta ei manifestari nequeant, ipse Ordinarius curas et industrias omnes adhibeat, (seu *diligentias*, ut vulgo dicitur, peragat) ut de documentorum valore et de testium fide iustum iudicium fieri possit.

Can. 18.

§ 1. Ad renunciationem et amotionem impediendam nefas parochi est turbas ciere, publicas subscriptiones in sui favorem promovere, populum sermonibus aut scriptis excitare, aliaque agere quae legitimam iurisdictionem ecclesiae exercitium impedire possunt: secus, iuxta prudens Ordinarii iudicium, pro gravitate culpaepuniatur.

§ 2. Insuper cum agatur de re ad consulendum animarum bono directa et administrativo modo resolvenda, parochus, nisi legitime impeditus sit, debet ipse per se, excluso aliorum interventu, adstare. Si autem impeditus sit, potest

probum aliquem sacerdotem sibi benevisum et ab Ordinario acceptatum procuratorem suum constituere.

Can. 19.

§ 1. Omnibus expletis quae ad iustam parochi tuitionem pertinent, de amotionis decreto ab Ordinario cum examinadoribus discutiendum est, et per secreta suffragia iuxta praescripta in *can. 6.* res est definienda.

§ 2. Suffragium autem pro amotione nemo dare debet, nisi sibi certo constet causam parochi denuntiatae vere adesse eamque legitimam.

Can. 20.

§ 1. Si conclusio sit pro amotione, decretum ab Ordinario edi debet, quo generatim statuatur ratione boni animarum parochum amoveri. Propria autem et peculiaris amotionis causa exprimi potest pro prudenti Ordinarii iudicio, si id expediat et absque incommodis liceat. Mentio tamen semper facienda erit de invitatione facta ad renunciandum, de exhibitis a parochi allegationibus ac de requisito et obtento examinadorum suffragio.

§ 2. Decretum indicendum est sacerdoti; sed promulgari non debet, nisi elapso tempore utili ad interponendum recursum.

Can. 21.

Si conclusio non sit pro amotione, certior ea de re faciendus est parochus. Ordinarius autem ne omittat addere monitiones, salutaria consilia et praecepta quae pro casuum diversitate opportuna aut necessaria videantur: de quibus maxima ratio habenda erit, si denuo de illius sacerdotis amotione res futura sit.

VI. — De actorum revisione.

Can. 22.

§ 1. Contra decretum amotionis datur dumtaxat recursus ad eundem Ordinarium pro revisione actorum coram novo Consilio, quod Ordinario et duobus parochis consultoribus constat iuxta § 2, *can. 3.*]

§ 2. Recursus interponendus est intra decem dies ab indicto decreto; nec remedium datur contra lapsum fatalium, nisi parochus probet se vi maiori impeditum a recursu fuisse; de qua re videre debet Ordinarius cum examinadoribus, quorum consensus requiritur.

Can. 23.

Interposito recursu, dantur parochi adhuc decem dies ad novas allegationes producendas, iisdem servatis regulis quae superius in discussione coram examinadoribus statutae sunt, salva dispositione § 4, *can. seq.*

Can. 24.

§ 1. Consultores, convenientes, cum Ordinario, de duobus tantum videre debent, utrum in actibus praecedentibus vitia formae in ea irreperint quae rei substantiam attingant, et utrum adducta amotionis ratio sit fundamento destituta.

§ 2. Ad hunc finem omnia superius acta et adducta examinare debent atque perpendere.

§ 3. Possunt etiam ex officio ad illa duo memorata discussionis capita in tuto ponenda exquirere et percontari de rebus quas necessario cognoscendas putent, auditis etiam, si opus sit, novis testibus.

§ 4. Parochus tamen ius non habet exigendi ut novi testes inducantur et examinentur; nec ut sibi dilationes posteriores ad deducenda sua iura concedantur.

Can. 25.

§ 1. Admissio vel reiectio recursus maiore suffragiorum numero est decernenda.

§ 2. Adversus huius consilii resolutionem non datur locus ulteriori expostulationi.

VII — De amoti provisione

Can. 26.

§ 1. Sacerdoti ex facta sibi invitatione renunciante, aut administrativo modo a paroecia amoto, Ordinarius pro viribus consulat, aut per translationem ad aliam paroeciam, aut per assignationem alicuius ecclesiastici officii, aut per pensionem aliquam, prout casus ferat et adiuncta permittant.

§ 2. In provisionis assignatione Ordinarius examinatores, vel parochos consultores si usque ad eos causa pervenerit, audire ne omittat.

Can. 27.

§ 1. Paroeciam Ordinarius ne assignet, nisi dignus idoneusque ad eam regendam sit sacerdos; proponere autem eidem potest paroeciam parvis, inferioris aut etiam superioris ordinis, prout aequitas et prudentia videantur exigere.

§ 2. Si agatur de pensione, hanc Ordinarius ne assignet nisi servatis de iure servandis.

§ 3. In pari conditione, renunciante magis favendum in provisione est quam amoto.

Can. 28.

§ 1. Negotium de provisione sacerdotis potest Ordinarius reservare post expletam causam amotionis, et generatim quam citius expediendum.

§ 2. Sed potest etiam in ipsa invitatione ad renuntiandum vel separatis

litteris, pendente amotionis negotio, vel in ipso amotionis decreto provisionem hanc proponere et indicare, si expediens iudicaverit.

§ 3. In quolibet casu quaestio de provisione futura sacerdotis non debet commiseri cum quaestione praesenti de amotione a paroecia; neque illa hanc impedire aut remorari, si bonum animarum exigat ut expediatur.

Can. 29.

§ 1. Sacerdos qui renunciavit, aut a beneficio vel officio amotus fuit, debet quamprimum liberam relinquere paroecialem domum, et omnia quae ad paroeciam pertinent eius oeconomio regulariter tradere. Et si moras illegitimae nectat, potest ecclesiasticis sanctionibus ad id cogi.

§ 2. Quod si agatur de infirmo, Ordinarius eidem permittat usum etiam *exclusivum*,⁴ ubi sit opus, paroecialium aedium, usque dum possit pro prudenti eiusdem Ordinarii iudicio commode alio transferri, interim vero novus paroeciae rector aliquam aliam temporariam habitationem in paroecia sibi comparari curet.

VII. — De iis qui huic legi subiacent.

Can. 30.

Superius constitutis regulis — adamussim applicandis iis omnibus qui paroeciam, quovis titulo, ut proprii eius rectores obtinent, sive nuncupentur Vicarii perpetui, sive *desservants* sive alio quolibet nomine, locus non est, quoties paroecia committatur curae alicuius sacerdotis qua oeconomii temporalis vel Vicarii ad tempus, sive ob infirmitatem parochi, sive ob vacationem beneficii, aut ob aliam similem causam.

Can. 31.

§ 1. Si parochus in ius rapiatur ut reus criminis, pendente criminali iudicio sive coram ecclesiastica sive coram civili potestate, locus non datur ad administrativae illius amotioni; sed expectandus est exitus iudicii.

§ 2. Interim tamen si agatur de crimine quod infamiam facti inducat, Ordinarius parochum prohibere potest, quominus curam animarum exercent ac temporalem administrationem beneficii gerat: ea vere munia cum congrua fructuum assignatione Vicario aliive a se eligendo committat.

§ 3. Iudicio autem criminali finito, locus erit restitutioni parochi, vel eius administrativae amotioni, vel canonicae destitutioni prout iustitia exigat et adiuncta ferant.

Can. 32.

Ordinarii nomine pro omnibus quae in hoc titulo statuuntur non venit Vicarius Generalis, nisi speciali mandato ad hoc sit munitus.

Is autem cito exsequendis quae in hoc decreto statuuntur, SSmus Dominus Noster mandat ut omnes et singuli Ordinarii quamprimum parochos aliquot consultores, iuxta praescripta *Can. 4*, constituent. Quod vero ad examinatores attinet, si hi in dioecesi, sive in synodo sive extra synodum electi, habeantur, statuit ut, de cathedralis capituli vel consultorum dioecesanorum consilio, aut eos in officio confirmare (haec tamen lege ut post quinquennium a mutare cessent), aut ad novam examinatorum electionem, servata regula *can. 4*, devenire possint, prout prudentia et adiuncta suaserint. Deficientibus vero in dioecesi examineribus, ad eorum electionem, servatis superius statutis sine mora deveniant.

Praesentibus valituris, contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, die 20 Augusti 1910.

C. Card. De Lai, *Secretarius*.

L. † S.

Scipio Tecchi, *Adessor*

Повышій декретъ оголошує ся Всеч. духовенству епархіяльному.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 11. Грудня 1910.

Ч. 88.

Ч. 7561. Въ справѣ фалшивого записованя въ метрикахъ назвискъ родовыхъ.

Пригадаючи Всечестнымъ Урядамъ парохіяльнымъ розпоряджене (гляди Вѣст. Епар, зъ р. 1892 стор. 75, зъ д. 17. мая 1892 ч. 2165) що до провадження книгъ метрикальныхъ въ мовѣ латиньскій, поручаєсь строго придержуватись тогоже и звертає ся увагу на се щобы при вписѣ до книгъ метрикальныхъ родовыхъ назвискъ не вписувано мильно.

Лучаєсь бо дуже часто, що ОО, душпастирѣ вписують мѣсто Воробель — Wróbel, мѣсто Заяць — Zając, мѣсто Дѣдичъ — Dziedzic, мѣсто Мельникъ — Mielnik и т. п.

Зъ того вже повставали недогôдности, а въ случаяхъ процесѣвъ о спадщину можуть повставати и тяжки страты для вѣрныхъ.

На будучнôсть [проте належквть вписувати назвиска родові такъ якъ ихъ вымовляє нарôдъ въ своей рôднôй мовѣ.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 13. Грудня 1910.

Ч. 9026. „Науки на Свята“ виданя о. Теодора Савойки.

По выданныхъ въ р. 1903 проповѣдехъ на Недѣлѣ, Всеч. о. Теодоръ Савойка парохъ въ Селискахъ дек Бирчаньского збогативъ ниву церковной литературы выданемъ проповѣдей на Праздники нарочити майже цѣлого церковного року книжкою на 387 стор. 8ки „Науки на свята“ въ печатни Всеч. О. О. Василянъ въ Жовквѣ 1910.

Выдане тоє содержить проповѣди на 22 дней Праздничихъ зъ котрыхъ припадає на Праздникъ Пасхи 3 науки, на Сошествіе св. Духа 2, а на Рождество Христове 3 науки, разомъ 27 наукъ.

Науки Всеч. Автора, якъ и попередні недѣльні, якихъ накладъ уже цѣлый розпроданый, содержанемъ приступный и поучающій, могутъ Всеч проповѣдкамъ вѣдати добру прислугу, протє поручають ся Всч. Духовенству.

Набути можна по цѣнѣ 5 К въ книгарняхъ: наукового Товариства им. Шевченки и Ставропигійской въ Львовѣ, у Юшиньского въ Перемышля та у Всч. автора въ Селискахъ почта Дыновъ.

У Всеч. автора набути можна тоже примѣрники оправлені по цѣнѣ 50 К. 60 с (уже зъ пересылкою).

Водъ гр. кат. Еп. Консисто́риі
Перемышль 9. Грудня 1910.

Ч. 90.

Ч. 8916 О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундаціи бл. п. Зарицкого церковъ въ Михалевичахъ деканата Комарняньского.

Подає ся до вѣдомости що управляючій Совѣтъ Ставропигійского Института на засѣданю дня 23. листопада 1910 надѣливъ одноразовою запомогою зъ фонда Бл. п. Павла Зарицкого въ сумѣ 180 кор. церковъ въ Михалевичахъ деканата Комарняньского, подъ условіемъ щобы повысша квота буда поднята дотычнымъ комитетомъ парох. въ продовженю одного року и щобы имя фондатора було поминуте въ тамошній Церкви въ недѣль и праздники черезъ цѣлый рѣкъ о оставленіе грѣховъ его.

Водъ тр. кат. Еп. Консисто́риі
Перемышль 8. Грудня 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

